

زَبُور

زَبُور

© 2022 Wycliffe Bible Translators, Inc.

گۆن بايبئلئى رَجَانك كَنُوكِين تُيمئى كَمكا

[Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

زبور

زبورے ائولی کتاب

زبور 1—41

پہرینکار و بدکارانی راہ

1 بہتاور ہما انت

کہ بدکارانی شعور و سلاہے سرا نرئوت،

گنہکارانی رہسرا نہ اؤشتیت و

ریشکند کنزکانی دیوانا ننندیت،

² ہما کہ واہگی گون ہداوندے تالیما انت و

رؤچ و شب آییے تالیمے سرا پکر کنت.

³ آہما درچکے پیما انت

کہ رُمبؤکین جو سرتے کرا کشگ بوتگ و

مؤسمے سرا نیبگ دنت و

تاکی نگیمرت،

هرچے ہم کہ کنت کامیاب بیت.

⁴ بلہ بدکار چش نہ انت،

آ ہما پگ و پلارانی پیما انت کہ گواتش رؤپیت و بارت.

⁵ گرا بزبان کہ بدکاران، پہ دادرسیا* اؤشتگے واک و توان نیست و

گنہکار پہرینکارانی دیوانا ہور بوت نکنت.

⁶ کہ ہداوند پہرینکارانی راہے نگھپان انت،

بلہ بدکارانی راہ تباہی و بیگواہی انت.

هُدائے بادشاہ کثیت، پادانی کپیت

2 آ دگہ کٹوم پہ چے شورش کننت و
راج چیا مُپت و ناہودگین پنڈل* سازنت؟
2 جہانئے بادشاہ تئیار بنت و ہاکم یکجاہ مچ،
هُداوند و آییئے مسیہئے ہلاپا اوشتنت:
3 ”بیایت تان آیانی ساد و بندان ببریٰ و زمزیلاش بسندیں.“

4 هُداوند کہ آسمانا بادشاہی کنت کنڈیت و
آیان مسکرا کنت.
5 آ وهدا وتی ہزئمئے تھا گون آیان ہبر کنت،
وتی گزبئے تھا آیان ترسینیت:
6 ”من وتی بادشاہ، وتی پاک و گچینین کؤہ، سہیونئے سرا نندارینتگ.“

7 نون هُداوندئے هُکما درشان کنان کہ منا گوشتی:
”تئو منی بیچ ائے، مرچی من ترا پیدا کرتگ.
8 چہ من بلوٹ تان کٹومان تئیی میراس بکنان و
زمینئے چارین کُندانى راجان تئیی سئوگات.
9 گون آسنین آسائے آیان پرورش دئییے و
کونزگانی پئیما هورت هورتش کئئے.“

10 پمیشکا، او بادشاہان! اگلمند بییت.
انچش او جہانئے ہاکمان! ادب بزوریت.
11 پہ ترس، هُداوندئے ہزمتا بکنیت و
پہ درہگ پادانی کپیت.
12 چکا بچکیت چو مبییت کہ زہر بگپیت و
شما راہئے نیما گار و بینگواہ بییت،
چیا کہ آ اناکت برانز گپیت.
بہتاور ہما انت کہ آییئے معیار و باہوٹ بنت.

او ہداوند! پاد آ

داوودئے زبور، ہما وهدا کہ چہ وتی چُک آبشالوما جہگا ات.

3 او ہداوند! منی دژمن چنکدر باز ات.

بازینے منی ہلاپا پاد آیکا انت.

2 بازینے منی بارئوا گوشگا انت:

”ہدا اشیا نرکینیت.“ اؤشت...*

3 بلہ تتو او ہداوند! وت منی چاگردا اسپر ائے،

منی شان و شتوکت ائے،

منی سرپراز کنئے.

4 ہداوندن گون برزین تتوارے پریات کرت و

آییا چہ وتی پاک و گچینین کوا منا پسئو دات. اؤشت...

5 من آسودگ وپتان و پاد آتکان،

چیا کہ ہداوند منی پُشت و پناہ ات.

6 چہ لکانی لکا نترسان کہ چہ ہر نیمگا منا انگرش کرتگ*.

7 او ہداوند! پاد آ.

او منی ہدا! منا برکین.

تتو ائے کہ منی دژمنانی دیما شہمات جنئے و

بدکارانی دپ و دنتانان پرؤشئے.

8 رکنوک ہداوند انت، تئی برکت تئی کئوما برسات! اؤشت...

دیما پہ ما رژناگ کن

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. گون زھی و سیمی سازان. داوودئے زبور.

4 او منی دادرسیں ہدا! پسئو بدئے وهدے پریات کنان.

سکی و سوریانی وهدا منی دست و بانزلت پیچ کرتنت.

منی مہر و رھمت بکش و ڈوایانن گوش دار.

2:3 پہ اؤشتا اسلیگین ایرانی گال ”سلاہ“ انت. اے گال باز بران زبورئے کتابا آتکگ. مانایی پکا زانگ نبوتگ بلہ بلکین پہ وانوکئے مہتل بیگا موزیکئے یک گالے. 6:3 آنکر کنگ، بزبان چپ و چاگردا گرگ، اربی و پارسیا ”محاصرہ“.

2 او مردمان! تان کدینا منی اِزْت کَمَشَرَب کنگ بیت؟
 تان چنتا ناهودگیا دؤست داربِت و درؤگئے پدا گردبِت؟ اؤشت...
 3 بزائِبِت کہ هُداوندا هُدادؤست پہ وت زرتگ و جِتا کرتگ اُنت.
 وهده هُداوندا تتوارَ کنان، آ اِشکنت.
 4 هِزَمئے تها گناه مکنیت.
 اِشبیئے بدلا، وپسگئے وهدا، وتی دلا اے بارئوا پگر کنبِت و آرام گرِبِت. اؤشت...
 5 بَرَهکَّین کُربانیک پيشکش کنبِت و هُداوندئے سرا تتوکل.
 6 بازبئے گوشیت: ”کئے اُنت پہ ما نیکی بکنت؟“
 او هُداوند! وتی دیمَا پہ ما رُزناگ کن.
 7 تتو منی دل چه شادانیا سرریچ کرتگ،
 چه آیانی هما وهده شادانیا گیشتر که دان و گلّه و تازگین شرابش باز ببنت.
 8 آرامیا دراجَ کَشان و واب هم کپان،
 چیا که تهنّا تتو، او هُداوند، منا اِیمنیئے تها نندینئے.

منا راستین راها بر

په سازگر و وش آوازانی سالارا. گون نلی سازان. داوودئے زبور.

5 او هُداوند! منی کپان گوش بدار،
 منی نالگان دلگوش کن.
 2 او منی بادشاهین هُدا! منی پرباتا بَشکن،
 چیا که تتیی گُورا دُوا کنان.
 3 او هُداوند! بامگواهان تتو منی تتوارا اِشکنئے،
 بامگواهان، گون دَربندی وتی واهگان پيشَ کنان و وداریکَ بان.
 4 تتو چُشین هُداے نهائے که چه بدیا دِلوش ببئے،
 بدی گون تتو جَلتَ نکنت.
 5 پُرکِبَر و گُروناک تتیی دیمَا اؤشتاتَ نکنت و
 چه سَجّهین بدکاران نپرتَ کنئے.
 6 درؤگبندان بیگواهَ کنئے،
 هُداوند چه هُونبگ و پربیکاران نپرتَ کنت.

7 بله من چه تتیی مِهرا تتیی لُوگا کایان و
 چه تتیی تُرسا تتیی پرستشگاها کونڈانَ کپان.
 8 او هُداوند! په منی دژمنانی سئویا،
 گون وتی اَدل و اِنسپا منا رهشونی بدئے و

وتی راہا پہ من ساپ و تچک بکن.
 9 چیا کہ راستی آسانی زبانا نیست و
 دل و ذرونش تباہی انت و بس.
 گٹ و گلویش پراہین کبرے و
 وتی زبانا پہ چاپلوسی کار بندنت.
 10 او ہدا! ایشان مئیاریار حساب کن،
 بل کہ وتی شعورانی تھا بیڈنت.
 آسانی بازین ناپرمانیانی سئوبا، چہ وت دورش کن،
 چیا کہ تئی ہلاپا شورش کرتگ.
 11 بلہ آسجھین کہ تئی باہوٹ و مئیاریار بنت، شادمانی بکننت،
 دایما ساز و زیمل بجننت.
 آیان وتی ساہگئے چیرا نگہپانی بکن،
 تان ہرکس کہ تئی نامئے دؤستدار انت گون تئی ناما شادان بیت.
 12 آما، تتو، او ہداوند، پھریزکاران برکت دئیے و
 آیان گون وتی مہر و رھمتا اسپرئے پیما نگہپان بے!

او ہدا! منا برکین

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. گون زھی و سیمی سازان. ”شمینیتے“ * ترزے سرا. داوودے زبور.

6 او ہداوند! منا گون وتی ہڑما ہکل مدئے و
 گون وتی گزبا نہر.
 2 ہداوند! منی سرا رھم کن چیا کہ گیمرتگان.
 او ہداوند! منا ذراہ بکن چیا کہ جسم و جائن پریشان انت.*
 3 ارواھن سک بیکرار و جلاجوش انت.
 او ہداوند! تان کدین؟ تان کدین؟
 4 ہداوند! وتی دیمہ گون من ترین و منی ساہا برکین،
 وتی مہرئے سئوبا منا نجات بدئے.
 5 چیا کہ مردگ ترایات کرت نکنت،
 کئے انت کہ چہ مردگانی جھانا تئی شگرا بگیپت؟

6 چہ نالگان دم برتگان،

هر شب گندلان چہ گریوگا مینان و

تہتا گون ارسان تر کنان.
7 چمن چہ بازین اندوہان نرور بوتگانت و
چہ بازین دژمنان تہار.

8 او سجھین بدکاران! چہ من دور بیت،
چیا کہ ہداوندا منی گریوگانی تتوار ایشکتگانت.
9 ہداوندا منی پریات گوش داشتگانت،
ہداوند منی دواپا منیت.
10 منی سجھین دژمن شرمندگ و سک پریشان بنت،
آ دیما چہر دینت و پشل و شرمندگ بنت.

تئی مئیار و باھوٹ بان

داوودے شیگیبون.* داوودا اے زبور بنیامینے کبیلھے کوش نامین مردمیے ہبرانی سئوبا پہ ہداوندا درشان کرتگ.

7 او ہداوند، منی ہدا! تئی باھوٹ و مئیار بان.
منا چہ آ سجھینان کہ منی رندا کپتگانت برکین.
2 اگن نہ، آ منا شیرانی پیما دژنت،
چند چند کننت و منا رکینوکے نیت.
3 او ہداوند، منی ہدا! اگن من چشین کارے کرتگ و
دستن گناہیا مین انت،
4 اگن پہ دوستیا بدی ان کرتگ،
یا کہ دژمنے بیمیارا پلنگ،
5 بل کہ دژمن منی پدا بییت و
آیے دست پہ من برسیت،
منی زندا پادمال بکنت و
منا ہاکانی تہا بوپنیت. اوشت...

6 او ہداوند! گون وتی ہژما جاہ بجن و
منی دژمنانی گریے دیما پاد آ!
آگاہ بے، او منی ہدا!
تتو اے کہ دادرسیے جارت جتگ!
7 بل کہ کثومانی رُمب تئی گورا یکجاہ بنت،
چہ برزا ایشانی سرا ہاکمی بکن!

8 پل کہ ہداوند پہ کتومان شعور و حکم ببریٹ .
او ہداوند! گون منی راستی و تچکیا،
وتی دادرسیا منی پھریزکاریانی سرا بکن .
9 او آدلین ہدا کہ دل و درونان زانئے!
بدکارانی شریان هلاس کن و
پھریزکاران پہ دل مہر مدار .

10 منی اسپر ہدا انت
کہ نیکدلان رکینیت .
11 ہدا آدلین دادرسیا ،
ہداے کہ هر روج هژم گیپت .
12 اگن انسان پشومان مبیٹ ،
وتی زہما تیز کنت و
وتی کمانا کشیت و تیار کنت .
13 آییآ کشوکیں سیلاہ تیار کرتگ و
وتی تیران آچشین کنت .
14 آ مردمآ بچار کہ چہ شر و شورا آپس انت و
چہ پتنہا لاپر، آ دروگ زئیت .
15 گلے کوچیت و جہل کنت و
ہما چاتا کپیت کہ وت کوتگی .
16 آییئے پتنہ وتی سرا کپیت و
پساتی ہم سرا لگیٹ .
17 ہداوندا پہ آییئے آدل و انسپا شکر گران ،
بُرزین آرشئے ہداوندئے ناما نازینان .

پُرشعوکت انت تعیی نام

پہ سازگر و وش آوازی سالارا . ”گیٹیتئے“ * ترزئے سرا . داوودئے زبور .

8 او ہداوند، مئے ہداوند!
چندر پُرشعوکت انت تعیی نام جہانئے چارین کندان .

تتو وتی شان و مزنی آسمانانی سربرا شنگ و تالان کرتگ.
² په وت ستا و سنا، چُک و شیرمچین نُنکانی دپا هم داتگ
 که تئی دژمنانی سئوبا ترا ستا بکننت،
 تانکه دژمن و بیرگیران چُپ و بیتتوار بکنئے.
³ وهدے تئی آسمانانی نیمگا چاران
 که تئی لنکُکانی ازم و هنر انت
 ماه و استارانی نیمگا،
 که تتو برجاه داشتگ انت،
⁴ انسان چیه که تتو آییئے گموار بیئے و
 بنی آدم کئے انت که آییئے دلگوشا بدارئے؟
⁵ بله انگت تتو چه پریشتگان* بس کُمکے کمتر کرت و
 مزنی و اِزنتے تاج سرا دات.
⁶ وتی دستتے سجھین کارانی سرا هاکم کرت و
 هر چیز آییئے پادانی چیرا اِشت.
⁷ سجھین رَمگ و گورم*
 گیابان و سهرایی جانور
⁸ آسمانے بالی مرگ و
 دریائے ماهیگ و
 هر چه که چه زرئے* راها گوزیت.

⁹ او هداوند، مئے هداوند!
 چنکدر پُرششوکت انت تئی نام جهانے چارین کُندان.

آدلین هدا

په سازگر و وش آوازانی سالارا. "مئوت لبینئے" * ترزئے سرا. داوودئے زبور.

9 ترا، او هداوند، چه دلئے جُهلانکیان شُکر گران،
 تئی سجھین آجیین کاران درشان کنان.
² تئی گورا گل و شادمانی کنان.
 او بُرزین ارشئے هدا! تئی ناما نازینان.

³ وهدے منی دژمن پد کِنزنت،

چہ تئی دیمَا لَکُشنت و تباه و هلاکَ بنت.
 4 چیا کہ تئو منی هگ و انسپ پھ شری داشتگ،
 وتی تھتا نشتگئے و پھ انسپ دادرسی کرتگ.
 5 کئومت هگل داتگانت،
 بدکار تباه و برباد کرتگانت و
 آیانی نام ابد تان ابد گار و بیگواه کرتگ.
 6 دژمن، دایمی وئیرانگانی تها گار و گُمسار بوتگانت،
 آیانی شھرائی ریشگ و وندالت چہ بُنا کشتگانت،
 تئنتنا* آیانی یات هم گار و زئوال بوتگ.

7 بله هداوند تان ابد بادشاهی کنت،
 آییا وتی شعور و دادرسیئے تھت پایدار کرتگ.
 8 آوت جھانا گون ادلا دادرسی کنت،
 کئومانی سرا گون انسپا شعور بُریت.

9 هداوند پھ زلم دیستگینان، بُرزین کلاتے
 کلاتے بُرزین، مان سکین ساھتان.
 10 آ کہ تئی ناما زاننت تئی سرا تئوکل کنت
 چیا کہ تئو، او هداوند، وتی هُدوناکین* لؤتوک یله نکرتگانت.

11 هداوندا، کہ تھتی سھبونا انت، بنازینیت،
 کئومانی نیاما آییئے کرتگین کاران جار جنیت.
 12 چیا کہ آ کہ هونانی بیرگیر انت، اشان یات کنت
 زلم دیستگینانی پریاتانَ نشموشیت.

13 او هداوند! منی سرا رهم کن،
 هما آزاران کہ چہ دژمنانی دستا منا رسنت بچار،
 تئو کہ چہ مرکئے دروازگان منا سرپراز کئئے،
 14 تانکہ تئی سجھین ستا و تئوسپیان
 سھبونئے جنکئے دروازگانی دیمَا* برجاه داران و
 شادمانی بکنان کہ تئو منا رکینتگ.

15 کئوم، وتی هما کؤتکگین کلا کپتگانت،
 آیانی پاد هما داما بند گپتگ و پستگانت کہ وتش چیر کرتگانت.

16 هُداوندا وتا گون وتی ادل و انسایا پجارتنگ،
بدکار چه وتی کرتگین کاران وت داما کپنت.
زگر... * اؤشت...

17 بدکار مُردگانی جهاننا پرتنت،
آ سجهین کتوم که هُدایا شمشنت.
18 بله هاجتمند هرهد شمشگ نبت و
زلم دیستگینانی اُمیت تان ابد برباد نبیت.
19 او هُداوندا! پاد آ و مثیل که انسان بالادست ببیت،
بل که تیی درگاها کتومانی شعور و هکم بَرگ ببیت.
20 او هُداوندا! تُرسش جسم و جانا پرتین
تان کتوم بزانت که انسان اُنت و بس. اؤشت...

چیا وتا چیر دئیے؟

10 او هُداوندا! په چه دور اؤشتاتگے؟
چیا وتا سکین ساھتان چیر دئیے؟
2 بدکار گون کبر نزورینان شکار کنت،
بل که وتی پندلانی داما گرتار ببیت.
3 چیا که بدکارا وتی دلے واهگانی سرا پهر اُنت،
لالچ کنوکان برکت دنت و هُداوندا بد و رد گوشت.
4 بدکار مان وتی کبر و گروناکیا گوشت: ”هُدا در گیتک نکنت“،
آیے سجهین پگر و هئیل ایش اُنت که ”هُدایے نیست“.
5 وتی راها مُدام کامیاب و سوین * اُنت،
تیی شعور و دادرسی چه آیے چما دور اُنت،
وتی سجهین دژمنان ریشکند کنت.
6 وتی دلا گوشت: ”هچبر چه وتی جاها سرننگ و جُمینگ نبان
نسلانی نسل چه کزا و بلاهان دور بان.“
7 دپ و زبانی چه نالت و پرپ و ستما پرتنت،
آیے زبانتے چیرا پتنه و شرکاربا کُدام بستگ.
8 میتگ و آبادیانی کمینا * نندیت،
چیر و پناھین جاھان بیگناھان کُشت،
چیرکایی بیوسانی شکار کنگے شوهازا اُنت.

9 شپړئے پعیما وتی کمیڼا ودار کنت،
 ودار کنت و نِزور و ناتوانان وتی پنجا کاریت،
 پنجا کاریت و داما دثور دنت.
 10 آیئے شکار، لگتال و زار و وار بنت،
 آیئے دستا گار و گُمسار بنت.
 11 وتی دلا گوشتیت: ”هُدایا شُمُشتنگ
 دیمی پُوشینتنگ و هچبر نکندیت.“

12 او هُداوند! پاد آ. او هُدا! وتی دستا شهار.
 بزگینان مشموش.

13 بدکار په چه هُدایا بد و رد گوشتیت؟

چیا وتی دلا گوشتیت:

”هُدا در گیتک نکنت“؟

14 بله آلبت تنو گندئے. سکی و سوریان گندئے،

تان کار و اهتیارا وتی دستا بدارئے.

بزگ و بیچارگ و تا تیبی سپردگ کننت،

چورئوانی مدت کنوک تنو ائے.

15 شر و بدکارانی باسکا پپروش،

آیانی شرارتئے هسابا بگر،

هما کارانی هسابا هم که آیا گوشتگ: ”هُدا در گیتک نکنت“.

16 هُداوند آبد تان آبد بادشاه انت،

کتوم چه آیئے سرڈگارا گار و گُمسار بنت.

17 او هُداوند! تنو بزگانی واهگان گوش دارئے،

آیان دلبدی دئیے و هیرانش اشکنئے.

18 چورئو و ستم دیستگینانی دادرسیا کنئے

تانکه اے هاکیین انسان دگه برے ترس و دهشت مپرننت.

هُداوند وتی پاکین پرستشگاها انت

په سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زبور.

11 من هُداوندئے مئیار و باهوٹ آن،
 گڑا شما منا چه پعیما گوشتیت:
 ”مرگے ببئے و وتی کوها بال کن.
 2 چیا که هئو، بدکار کمانا کشتنت و

تیرش زہا داتگ،
 کہ مان تہاروکیا نیکدلان بجننت.
 3 اگن بُرد* تباہ کنگ ببت،
 گڑا پھرِیزکار چے کرت کنت؟“

4 ہداوند وتی پاکین پرستشگاہا انت،
 ہداوندئے تہت آسمانا انت.
 چمی گندگا انت،
 دیدگی انسائے چُگان آزماییت.
 5 ہداوند پھرِیزکار و بدکاران چکاسیت*،
 آییے روہ چہ ہمایان نپرت کنت کہ شر و شدتیش دوست بیت.
 6 بدکارانی سرا انگر و گوگرت گوارینیت،
 آیانی جام و پیالہئے بہر، سوچاک و لوارین گوات انت.

7 ہداوند آدل انت،
 آیا آدل و انسپ دوست بیت،
 نیکدل آییے دیما گندنت.

ہُدادوستے پشت نکپتگ

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. ”شمینیتے“* تَرزئے سرا. داوودئے زبور.

12 او ہداوند! برکین، چیا کہ ہچ ہُدادوستے پشت نکپتگ و
 وپادار چہ مردمانی نیاما گار و بیگواہ بوتگ انت.
 2 ہرکس گون ہمساہگا دروگ بندیت،
 چاپلوسین دپش پہ پرپ ہبر کننت.
 3 ہداوند ہر چاپلوسین دپا پرؤشات و
 ہر بتاک جنوکین زبانا بُرات.
 4 گوشنت: ”ما گون وتی زبانا کامیاب و سوپین بین،
 مئے دپ و لُنت ہم گون ما انت، مئے واجہ و مستر کئے انت؟“
 5 ہداوند گوشیت: ”چہ نرورین مردمانی لگتمالی و

3:11 بُرد، بزبان لوگ یا دیوالیئے اتولی و جہترین رد. 5:11 چکاسگ، بزبان آزمایش کنگ، امتہان گرگ. 0:12 شمینیتے مانا ”ہشتمی“ انت. باور
 ایش انت کہ ادا موزیکئے یک گالے.

هاجتمندانی نالگانی سئوِبا
 نون جاہ جنان*.
 من اِشان ہما پیما ایمنی بکشان کہ اِسانی ارمان اِنت.“
 6 ہداوندئے ہبر اسیل و بے ائیب اُنت،
 نُگرہئے پیما کہ چہ کورہا در آتکگ و
 ہیپ رندا پاک و سلّہ کنگ بوتگ.
 7 او ہداوند! تئو اِشان نگہپانی کنئے،
 تئو اے دایپن مردمانی نیاما اِسانی پُشت و پناہ بئے.
 8 بدکار ہر نیمگا ترّ و تاب کننت،
 آ وهدی کہ مردم پلّیتیا اِزّت دئینت.

او ہداوند! تان کدین؟

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زبور.

13 او ہداوند! تان کدین؟ بارین منا تان ابد شموّشئے؟
 تان کدین وتی دیمہ چہ من پناہ کنئے و پوشینئے؟
 2 تان کدین منی پگر و اندیشگ منا آزار بدئینت،
 ہر رۆچ دُن گمیگ؟
 تان کدین دژمن منی سرا بالادست بییت؟

3 او ہداوند! منی ہدا! منی چارگا بکن و پسسو دئے!
 چمان رُژنا کن، اگن نہ، مرکئے و ابا وپسان.
 4 چۆ مبییت دژمن بگوشیت: ”من آییئے سرا سوپین بوتگان“،
 بدواہ شادان بییت کہ من لرزان.

5 بلہ تئیی مہرئے سرا تئوکل کنان،
 دُن گل و بال بییت کہ تئو منا رکینتگ.
 6 ہداوندا نازینان،
 کہ مدام منی سرا مہربان بوتگ.

نادانِ گوشیت: ”ہُدائے نیست“

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زبور.

14 نادان وتی دلا گوشیت:

”ہُدائے نیست.“

اے پلِیت اَنت و کارِش سیل و گندہ،
نیک کارے نیست.

² ہداوند چه آسمانا بنی آدما چاربت

تان بگندیت بارین داناے هست
کہ ہدائے شوہازا انت.

³ سجھینان وتی راہ گار داتگ،

ہوریگا پلِیت بوتگ اَنت،

نیک کارے نیست،

یکے ہم نیست.

⁴ بدکار ہچیر سرید نبت؟

اے منی کتوما اَنچش ورنٹ کہ مردم نغن ورنٹ و

ہداوندا ہچ تتوار نکنت.

⁵ بلہ اودا وتی ترسئے تھا بڈنت،

چیا کہ ہدا گون پھریزکارانی نسل و پدریچا انت.

⁶ شما ستم دیستگینانی شعوربندیان ریشکند کنیت،

بلہ ہدا اِشانی پناہگاہ انت.

⁷ کسے چه سہیونا بیایات و اسرائیلا برکینات.

وہدے ہداوند وشبھتیا پہ وتی کتوما پر ترنیت،

آکوب گل و بال بیت و اسرائیل شادھی کنت.

کئے تئیی پاکین کؤھا جھمند بییت

داوودئے زبور.

15 او ہداوندا! کئے تئیی تمبوا* مھمان بییت؟
کئے تئیی پاکین کؤھا جھمند بییت؟

² ہما کہ بے ائیب گام بجنٹ،
آدل و انسایا برجاہ داریت و
پہ دلستکی راستینا بگوشیت،
³ ہما کہ گون وتی زبانا کسیتے باپشتا ہبرے مگوشیت،
پہ ہمساهگا بدی مکنٹ و
ہمراہان ایر مجنت،
⁴ ہما کہ بدکار آبیئے چمان ہکیر و بے ارزش ببت،
ہدائرسان ازت و ہرمت بدنت و
وتی لبزئے سرا وپا بکنٹ، تھے زکر و زیان بگندیت،
⁵ ہما کہ وتی زرا پہ سوٹ مدنت و
بینگناہیئے ہلاپا رشوت مگپیت،
آ کہ اشان برجاہ داریت ہچبر نلرزیت.

منا یلہ نکنئے

داوودئے شعیر.

16 او ہدا! منا پہ شری بدار،
کہ تئیی مئیار و باھوٹ بوتگان.

² گون ہداوندا گوشتن: ”تئو ائے منی ہداوند،
آبید چہ تئو پہ من ہچ شریے نیست.“
³ آ پاک و پلگارتگین کہ زمینا انت،
ہما شریمند انت کہ منی سجھین شادمانی ہمایانی سئوبا انت.

⁴ آ کہ دگہ ہدایئے رندا تچنت، آیانی گم و اندوہ سک باز بیت،

آیانی ھونین کُربانیگانی رسمان گۆن نبان و
نامائش وتی زبانا نئیاران.

⁵ او ھداوندا! تتو منی گیشٹنگین بھرونڈ و جام ائے،

تتو منی بھرا شریئے سرا دارئے.

⁶ منی ھڈ و سیمسر، دلتبیین جاگھان گیشینگ بوتگانٹ،

منا دلکشین میراسے دستا کپتگ.

⁷ من ھداوندا نازینان کہ منا شعور و سلاہ دنت،

دلن شپپاسان ہم منا راہ سوچ دنت.

⁸ من مدام ھداوند وتی دیم پہ دیم دیمستگ،

آ منی راستین پھناتا انت،

چہ ہمے ستویا من نلرزان.

⁹ پمیشکا، دلن وش و زبان شادان انت.

جسم و جانن مان اُمیتئے کلاتا آرام گپیٹ.

¹⁰ چیا کہ تتو منا مُردگانی جھانا یلہ نکئے و

وتی دوستدارا سَرگ و پوسگا نئیئے.

¹¹ تتو منا زندئے راہا سوچ دئیئے و

وتی بارگاھا منا چہ شادمانیا سرریچ کئے.

تئی راستین کشا، وشئی ابدمان انت.

تئی بانزلانی چیرا

داوودئے دوا.

17 او ھداوندا! منی برھکین پریاتان بشکن و
نالگائُن گوش دار،

دوایانن بشکن،

کہ چہ بیرباین دپ و لُٹان در کاینت.

² چہ تئی بارگاھا منا دادرسی و آزاتی سربات،

چمت راستینا بگندانت.

³ تتو منی دل آزمایش کرتگ و شپپاسان منی چارگا آتکگئے،

منا چکاستگت و ہچ در نکیتکگ،

اھڈن کرتگ کہ دپ گناہ مکنت.

⁴ مردمانی کار ہر چے کہ بیت،

بلہ من چہ تئی لُٹانی کالا

وتا چه زالمانی راها دور داشتگ.
5 منی پادانی پد تئیی راها نکش أنت،
پاڈن نلرزتگ أنت.

6 او هُدا! ترا لوٹان، چیا که تتو منا پَسَّو دئیی،
گوش دار و هیرائُن بشکن.
7 وتی مِهَرَّے اَجَبَّتیا پیش بدار!
تتو همایان رکینئے

8 که چه وتی دژمنان تئیی گورا مئیار و باهوٹ بنت.
منا چو وتی چما بسمبال و

وتی بانزلانی ساهاگا چیر بدئے،
9 چه آ بدکاران که منا گار و گُمسار کنت و
چه هما جئورین دژمنان که منا انگرش کرتگ.
10 آ وتی سنگین دلان مِهَر کنت و

آیانی زبان پُرکبر و گروناکین هبر کنت.
11 منی پدش گپتگ أنت و همه انون منا انگرش کرتگ،
چمَش په من دوتکگ تان زمینا دئورن بدئینت.
12 آ شیرئے پیما أنت که په شکارا شدیگ انت،
ورناین شیرئے پیما که کمینا نشتگ،

13 او هُداوند! جاه جن، ایشانی دیم در آ و زمینا بجنش،
گون وتی زهما منا چه بدکاران برکین.
14 هُداوندا! منا چه اے پیمین مردمانی دستا آزات کن،
چه اے دنیائے مردمان که نسیبش تهنا همه دنیا انت و بس،
که لاپانش چه وتی هزانگا سیر کنتے،
چُکش باز بنت و
آیانی پَشت کپتگین چیر په چُکانش رسیت.

15 بله من په پهریزکاری تئیی دیم گندان،
آگاه که بان، چه تئیی گندگا سیر بان.

هُداوند منی تلارِ اِنْت

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. هُداوندئے هزمتکار داوودئے زبور. داوودا اے زبور هما وهدا پہ هُداوندا پر بست کہ هُداوندا چه سَجَّهین دژمنان و چه شاوولئے دستا رَکینت. داوودا چُش گوشت:

18 او هُداوند، او منی زور و واک! ترا باز دؤست داران.
هُداوند منی تلارِ اِنْت، منی کلات و منی رَکینوکِ اِنْت،
منی هُدا منی تلارِ اِنْت و هماییئے پُشتا باهوٹ و مئیار بان.
آ منی اسپر اِنْت، منی زوراکین رَکینوکِ* و منی سنگر.
³ هُداوندا کہ ستا و سنائے لاهک اِنْت تتوارِ کنان و
چه وتی دژمنانَ رَکان.
⁴ مرکئے ساد و بندان منا پتاتگات و
تباھی و زئوالیئے هار و هیرۆپان منا تُرسینتگات.
⁵ مُردگانی جهائے ساد و بندان پتاتگاتان و
گون مرکئے داما، دیم په دیم اتان.
⁶ وتی پریشانیانی تها هُداوندن تتوارِ جت و
کُمک لوئگئے پریاتن وتی هُداے گورا بُرز کرت.
آییا چه وتی پرستشگاها منی تتوارِ اشکت و
منی کُمک لوئگئے پریات آییئے گوشان رست.

⁷ نون زمین چنڈت و جُعب و جوشا لگت،
کوهانی بیه و بُنیات هم لرزنت،
چیا که آ هژم گپتگات.
⁸ چه آییئے پونزا دوت در آتک و
سوزناکین آسے چه دپا،
تپتگین انگر زبانک جنگا اتنت.
⁹ آسمانی ایر آورت و جهل آتک،
سیاهین جمبر آییئے پادانی چپرا ات.
¹⁰ کروبییئے* بانزلانی سرا نشتگات و
گواتئے بانزلانی سرا بال ات.
¹¹ تهارۆکی وتی پوَشاکِ کرت و
جمبرانی گُبار و سیاهین هئوری وتی چاگردئے کاپار کرتنت.
¹² رُژن و دُرشناکی چه آییا دیمَا ات و جمبر چست بئیکا اتنت،

تپتگین سینگ و آچشین انگر در کپنت.

13 هداوندا چه آسمانا گرنیدت و

بُرزین آرشے هدايا چه تپتگین سینگ و آچشین انگران وتی تئوار سر دات.

14 آييا وتی تیر شاننت و دژمن شنگ و شانگ کرتنت،

گروکی دئور دات و سرگردانی کرتنت.

15 دریائے آبراه گندگ بوتنت و

دنیائے بُنیات پدّر،

چه تئی نهرّ و هکلان

چه تئی پونزے ترندین گواتا، او هداوندا!

16 آييا چه بُرزادا دست شهارت و منا گپتی،

چه زیادهین آيا منا در آورتی و

17 چه زوراورین دژمنا رکینت،

چه آيان که نپرتش منی سرا پرؤشتگأت،

چيا که چه من زوراكثر اتنت.

18 سکی و سوریانی روچا، منی دیمما در آتکت،

بله هداوند منی پُشت و پناه آت.

19 آييا منا پراه و ایمنین جاگھے آورت و

منا رکینتی، چيا که چه من باز وشّ و رزا آت.

20 هداوندا په منی پهریزکاریا گون من نیکی کرتگ،

منی دستانی پاکیے مُزّ بکشاتگ،

21 چيا که من هداوندئے راه یله نداتگ و

چه هدايا دیم په بدیا نشتگان.

22 آيیے پرمان مُدام منی چمانی دیمما بوتگ آنت و

آيیے هکم چه وت دور نداشتگ آنت.

23 آيیے دیمما تمان و بے اییب بوتگان و

وتا چه گناها دور داشتگ.

24 هداوندا منی پهریزکاریانی مُزّ داتگ،

آييا منی دستانی پاکی دیستگ.

25 تتو گون وپاداران وپادار ائے و

گون تچکینان تچک.

26 گون پاکینان پاک ائے و

بله گون رپیکاران چالاک.

27 چيا که تتو بیکیبران رکینے،

بله پُرکبر و گروناکان چم جهل کنے.

28 او هداوندین هدا! تتو منی چراگا رُزناگ کنے.

ہما انت کہ منی تہاروکیان روّشن کنت۔
29 گون تعیی مدّتا لشکرئے سرا اُرش و ہملہ بران و
گون ہدائے کُمکا انت کہ چہ بُرزن دیوالان کُپ کنان۔

30 ہئو! ہدائے راہ تمان و کاملین راہے،
ہدائے ہیر بے ائیب انت،
پہ ہرکسا کہ آبیئے گورا پناہ زوریت، اسپرے۔

31 ہداوندا آبیّد، کئے ہدا انت و
ہدایا آبیّد، کئے تلار؟

32 اے ہدا انت کہ منا زور و واک دنت و
منی راہا تمان و بے ائیب کنت۔

33 منی پادان آسکانی * پیما تیز کنت و
منا بُرزیانی اوشتگا لاهکی دنت۔

34 منی دستان پہ جنگا آزمودگ کنت،
تان باسکن بُرنجین کمانا بلپینیت و چوٹ بکنت۔

35 تقو وتی سوین بئیگئے اسپرا منا بکشے و
راستین دستت منی پشت و پناہ انت،

تئی نرم دلی و بینکبری منا مزنی دنت۔
36 تقو منی پادانی چیرے راہا پراہ کئے

تانکہ پاڈن ملرزننت۔
37 دژمنانی رندا کپان و

منی دست پہ آیان رسیت،
تان ہلاک مینت، پر نتران۔

38 انچش زمینا جان کہ پاد آگئے موہ و واکش مینت،
منی پادانی چیرا کینت۔

39 تقو پہ جنگا منا زور و واک بکشے و
دژمنان منی پادانی چیرا دژور دئیے۔

40 منی پادان دژمنانی گردنتے سرا ایر کنتے و
من وتی دژمنان گار و گُسار کنان۔

41 پہ کُمکا پریات کنت بلہ رکنو کے نیست،
چہ ہداوندا کُمک لوٹنت، بلہ پَسئو دنت۔

42 من آیان ہاک کنان و گواتا دئیان،
دمک و کوچہانی گلئے پیما چندان۔

43 تقو منا چہ مردمانی جنگ و چویان رگینے و
کئومانی سردار کنتے،

هما مردم منى هزمتا کننت که منش پجّاه نئياران.
 44 تان منى تتوارا إشکننت، پرمان برنت،
 درامد منى دئما وتى سرا جهل کننت.
 45 آدلترگ بنت،
 لرزان و درهان چه وتى کللاتان تچنت.

46 هداوند زندگ انت. په منى تلارین هدايا نازینک.
 منى رکننوکین هدايا شان و شوکت بات.
 47 هدا انت که منى بیرا گپیت،
 کتوم و راجان منى چیردستیا نادینیت و
 48 منا چه دژمنان رکنینیت.
 هئو! تتو منى دژمنانی دئما منا سرپراز کنئے و
 چه زالمین مردمان چئینئے.
 49 او هداوند! پمیشکا ترا کتومانی نیاما ستا کنان و
 تئیی ناما نازینان.
 50 آوتی بادشاهها مزین سوّب و پیروزی بکشیت و
 وتی روگن پر مُشتگینا* مِهَر کنت،
 بزبان داوود و آییئے نسل و پدریچا تان ابد.

هداوندئے شَریتِ تمان و بے ائیبِ انت

په سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زبور.

19 آسمان هداوندئے شان و مزینا پدَر کنت،
 بُرزین آرش آییئے دستئے کاران.
 2 اے روچ په آروچا هیر رثوان کنت و
 اے شپ په آ شپا زانت و هیکمت درشان کنت،
 3 نه هبرے و نه گالے،
 آیانی تتوار إشکنگ نبیت.
 4 پدا هم آوازش سرجمین زمینا شنگ و تالان بیت و
 هبرش تان جهائے گدّی مرز و سیمسران رسنت.
 په روچا، هدايا آسمانا تمبوے بستگ،
 5 روچ سالونکئیئے پئما چه وتی کلّهبندا* در کئیت و
 چو که پهلوانے شادان مئیدان کنت.

6 چہ آسمانئے یک گوریا در کثیت و
تان آ دگہ گورا چہر وارت،
ہج چیزے چہ آئیے ہرم و گرمیا چیر نہ انت.

7 ہداوندئے شریتمان و بے ائیبت انت و
جسم و جانا بوڈ کاریت.
ہداوندئے حکم پراہتبار انت و
کمزانتان دانا و اگلمند کنت.
8 ہداوندئے رہبند راست انت و
دلا شادان کنت.

ہداوندئے پرمان پاک انت و
چمان رژناگ کنت.
9 ہداوندئے ترس پاک انت و
تان ابد پایدار.
ہداوندئے پرمان برہک انت و
سرجمیا ادل،

10 چہ تلاہا دلکشتر، تنننا چہ آسیلین زر ہم،
چہ شہدا شیرکنتر، تنننا چہ بینگئے کدائے ہر ترمپا و شتر.

11 تئی ہزمتکارا چہ آیان ڈاہ و ہشدار رسیت و
گون آیانی دارگا مزین مڑے.

12 کئے انت آ کہ وتی ردیان بزانت و سرپد بیبت؟
منا چہ وتی نزانتگین گناہان پاک و سلہ کن.

13 وتی ہزمتکارا چہ گروناک و پُرکیرین کار و کردان بدار،
مئیل کہ منی سرا بالادست بینت.

ہما وهدا تمان و بے ائیبت بان و
چہ ہر مزین گناہا پاک.

14 او ہداوند! منی دپئے ہیر و دلئے پگر و ہئیال
تئی دلا بننداتنت،

تئو کہ منی تلار و پُشت و پناہ ائے.

او هداوند! بادشاها سوڀ و پيروزي بدئے

په سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زبور.

20 هداوند ترا سڱي و سوربانی رچا پستو بدئيات،
آکوبئے هدائے نام ترا نگهپان بات.
2 چه وتی پاکین جاگها په تنو کُمک برسینات و
چه سهیونا ترا مدت کنات.
3 تئیی سجھین کربانیاگان وتی یاتا بدارات،
تئیی سوچگی کربانیاگانی متوک بات. اؤشت...
4 تئیی دلئے واهگان برجاه دارات و
تئیی سجھین شعوریندیان کامیاب کنات.
5 تئیی سوڀ و پيروزيا گون شادمانی کوگار بکنین و
وتی بئیرکا* تئیی نامئے سرا بوزاد بچندئینین.
هداوند تئیی سجھین دزیندیان پوره و سرجم بکنات.

6 نون زانئن که هداوند وتی روگن پر مُشتگینا* رکینیت و
چه وتی پاکین آسمانا آییا پستو دنت،
گون وتی راستین دستئے رکینوکین واک و تاگتا.
7 لهتین وتی اسپ و ازابهانی* سرا پهر کننت،
بله ما وتی هداوندین هدائے نامئے سرا پهر کنین.
8 آسرین پرؤش بنت و کپنت،
بله ما یاد کاین و مهر اؤشتین.
9 او هداوند! بادشاها سوڀ و پيروزي بدئے.
توار که کنین، مئے پستوا بدئے.

هدائے داتگین سوڀے شگربا

په سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زبور.

21 او هداوند! بادشاها چه تئیی زورا شادمانی کننت و
چه تئیی رکینگا انت که اینچک گل و بال انت.

- 2 تئو آییئے دلئے مراد بکشاتگ آنت و
 آییئے لُنثانی واہگت چہ آییہ دور نداشتگ آنت. اوشت...
 3 چیا کہ گون بازین برکتانی دئیگا پہ آییئے وش آتکا در آتکگئے و
 تاجے چہ آسیلین تلاہا سرا دات.ت.
 4 آییہ چہ تئو زند لوٹت و تئو بکشات،
 روچانی دُراجی، ابد تان ابد.
 5 چہ تئی بکشاتگین کامرانیان، آییئے شان و مژاہ مزن انت،
 آییارا شعوکت و مزنی داتگ.
 6 پہ راستی ابدمانین برکت بکشاتگ و
 وتی بگلا گل و شادانت کرتگ.
 7 چیا کہ بادشاہ ہداوندئے سرا تتوکل کنت و
 بُرزین ارشئے ہداوندئے مہرا نلریت.
 8 تئی دست، سچھین دژمنان در گنجیت،
 تئی راستین دست پہ آیان کہ چہ تئو نپرت کنت رسیت.
 9 آ وهدی کہ زاهر بئے
 آیان پُراچشین ترونیئے پیما کنئے.
 ہداوند وتی ہژمئے تھا آیان ایر بارت و
 آییئے آچش آیان وارت.
 10 آسانی پدریچا چہ زمینا گار و بیدگواہ کنئے،
 چک و نیبرگانش چہ مردمانی نیاما.
 11 ہرچنت کہ تئی ہلاپا پلیتین شعوریندی بکننت و
 بدین ریک و پندل بسازنت بلہ سوین نبت،
 12 چیا کہ تئو آیان تاجینئے،
 وهدے کہ وتی کمانا دیم پہ آیان ترینئے.
 13 او ہداوند! گون وتی زور و توانا انچش مزن شان باتئے.
 تئی واک و کدرتا ستا کنین و نازینین.

تئو چیا منا تہنا اِشت؟

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زبور. ”سہرگاہی آسکئے“ ترزئے سرا.

22 او منی ہدا، او منی ہدا! تئو چیا منا تہنا اِشت؟

پہ چے چہ منی رکینگا دور ائے،
 چہ منی آہ و پریاتان سک جتا ائے.

2 او منی ہدا! سچھین روچا پریات کنان و تئو پستوے ندئیئے،

سجھین شپا ہم، بلہ آرام نگران.
 3 انگت ہم تتو پاک و پلگار ائے،
 بنی اسرائیل ترا نازنیت کہ تتو پہ بادشاہی نشتگئے.
 4 مئے پتان تئی سرا تتوکل کرت،
 تئی سرا تتوکلش کرت و تتو رکیننت.
 5 تئی درگاھا پریاتش کرت و رکنت،
 تئی سرا تتوکلش کرت و پشل و شرمندگ نبوتنت.

6 زانا، من انسانے نہآن، کرمے آن؟
 مردمانی دیما سُبک آن و کئومئے چما بے ازت.
 7 هرکس کہ منا گندیت کلاگ و ریشکند کنت.
 دپا چوٹ کنت، سرا سُریننت و گوشنت:
 8 ”انگت وتی اؤست و اُمیتا پہ ہدایا بند،
 بل آ ترا برکینیت،
 برکینیت اگن ترا دؤست داریت.“
 9 بلہ تتو منا چہ ماتئے لاپا در آورت و
 ماتئے سینگا آسودگی دات.
 10 چہ پیدایشا تئی بڈا دئور دئیگ بوتان،
 چہ ماتئے لاپا منی ہدا بوتگئے.
 11 چہ من دور مئے،
 چیا کہ سکی و سوری نژیک انت و
 کسے پہ کما نیست.
 12 بازین نرین گوکیا منی چپ و چاگرد گپتگ،
 باشانے سردگارئے زوراورین گوکان منا انگر کرتگ،
 13 وتی پراہین دپش پہ من پڑپتگ،
 گرؤک و درؤکین شیرانی پیما.
 14 چو کہ آپا ریچگ و تالان بوتگان
 سجھین ہڈن چہ بندان در آتکگ انت.
 دلن چو کہ مؤما آپ انت و سینگا سوچیت.
 15 زور و تاگتن کونزگی چنڈے کہ ہشک بوتگ و
 زبانن نکا لپتگ،
 منا مرکئے ہاکا واپینتگت.
 16 کچکان منی چپ و چاگرد گپتگ،
 شِر و بدکارانی رُما انگر آن،
 منی دست و پادش ٹنگ ٹنگ کرتگ انت،
 17 وتی سجھین ہڈان شمار کرت کنان.

آیان وتی ٹیلگ پہ من سک کرتگ آنت،
18 منی پُچان وتی نیاما بھر کننت و
جامگئے سرا پال* جننت.

19 بلہ تتو، او ہداوند! دور مئے۔
او منی زور و تتوکل! پہ منی کُمکا اشتاپ کن۔
20 منی ارواھا چہ زہم و شمشیرا برکین و
منی زندگیا چہ کُچکانی زلم و زوراکیا۔
21 منا چہ شیر و مزارانی دپا نجات بدئے،
کہ تتو منا چہ وھشیپن کایبگرانی* کانٹان رکینتگ۔

22 تئیی ناما پہ وتی براتان جارَ جنان و
مُچئے نیاما ترا نازینان۔
23 شما، او ہداتُرسان! آییَا بنازینیت۔
او آکوئے سجھین چُک و اوبادگان! آییَا اِزت و شان بدئیت۔
او اسرائیلئے پدریچان! آییئے ھئیتا بچاریت۔
24 چیا کہ آییَا چہ ستم دیستگینئے بڑگیا پُشت نکرنگ و
دیمی چہ آییَا نترینتگ۔
پریاتی کہ کرتگ آییَا اشکتگ آنت۔
25 مزین دیوانا منی ستا و سنا پہ تتو انت،
وتی کٹولان ھمایانی دیما سرجم کنان کہ ہداتُرس آنت۔
26 بیکبر و ذریش وراک ورنٹ و سیر بنت و
آ کہ ہدایا شوہارَ کننت آییَا نازیننت۔
شمئے دل تان ابد زندگ بات۔
27 زمینئے چارین کُند آییَا یات کننت و
دیم پہ ہداوندا پرَ ترنت،
سجھین کٹومانی ھاندان و کُتم آییئے بارگاھا سرا جھل کننت۔
28 چیا کہ بادشاھی ہداوندیگ انت و
ھما انت کہ کٹومانی سرا ھاکمی کنت۔
29 زمینئے سجھین زوراور وراک ورنٹ و آییئے دیما کپنت،
ھاکیین انسان کُندان کپیت،
ھما کہ وتا، وت زندگ داشت نکنت۔
30 آیوکین نسل آییئے ھزمتا بنت،
دیمی پدریچ ہداوندئے بارٹوا سھیک کنگ بنت و
31 پہ آیان کہ انگت ودی نبوتگ آنت

آئیے اَدل و اِنساپا جاَر جننت۔
گوشنت: ”آ ہما اَت کہ اے کاری کرت۔“

هُداوند منی شپانک اِنت

داوودئے زبور۔

23 هُداوند منی شپانک اِنت،

هچ چيزئے مهتاج نبان۔

² منا سرسبزین چراگاهان واپینیت و

په آرامین آپان سر کنت۔

³ منی ارواها تازگ کنت و

په وتی نامئیگی پهریزکاریئے راهان منا دیما بارت۔

⁴ اگن چه مرکئے تهارترین شیپ و درگان هم بگوزان

چه هچ بیئم و بلاها نترسان،

چیا که تنو گون من گون ائے،

تئی لئ و اسا منا تسلأ بکشیت۔

⁵ دژمنانی چمانی دیما پرزونگے په من پیچ کنئے،

په شَرپ دئیگا منی سرگا ٹیل جنئے و

منی جاما مُدام پُر کنان ائے۔

⁶ آلما، مهر و نیکی زندئے سجھین روچان منی پد و رندا اِنت و

هُداوندئے کلالتا جهمنند بان، تان ابد۔

مزن شانین بادشاه

داوودئے زبور۔

24 زمین و آئیے سجھین هستی هُداوندئیگ اِنت،
جهان و سجھین مهلوک۔

² چیا که هُداوندا آئیے بنیات مان دریا نادینت و

آپانی سرا اوشتارینت۔

³ کئے چه هُداوندئے کؤها بُرزا د شت کنت؟

ڪٿي آيئو پاڪين جاگها اوشتاٽ ڪنٽ؟
 4 هما كه دلي ساپ و دستي پاڪ انت،
 هما كه وتي اروهاا ديٻم په ناهودگيا نترٻيت و
 دروگين سئوگند نوارت.
 5 آچه هداوندا برڪت گيپت و
 چه وتي رڪينوڪين هدايا، ادل و انساپ.
 6 همي پئيما انت، آ مردم كه آكويئو هدايئو شوهازا انت،
 هما كه په آيئو ديما هداوناڪ انت. اوشت...

7 او دروازگان! وتي سرا برز بداريت.
 او كوھنين در و دپيگان! وتا په شاهگاني پچ ڪنيت،
 تانكه مزني و شائئو بادشاه بگوزيت.
 8 مزني و شائئو اء بادشاه ڪئو انت؟
 پرواك و زوراووين هداوند،
 هداوند كه جنگا دلير انت.
 9 او دروازگان! وتي سرا برز بداريت!
 او كوھنين در و دپيگان! وتا په شاهگاني پچ ڪنيت،
 تانكه مزني و شائئو بادشاه بگوزيت.
 10 مزني و شائئو اء بادشاه ڪئو انت؟
 لشكراني هداوند
 هما انت مزني و شائئو بادشاه. اوشت...

راها منا پيش مدار

داوودئو زبور.

25 او هداوند! من په دل و جان ديٻم په تنو ڪايان.
 او مني هدا! تئبي سرا تئوكل ڪنان،
 مئيل كه پشل و شرمندگ بيان و
 دژمن مني سرا بالادست ببنٽ.
 3 جي هئو! آ كه تئبي سرا اوست و اميت ڪنٽ،
 هچبر سرجهل ببنٽ.
 آ كه به سئويا بيوپايي ڪنٽ
 سرجهل و شرمندگ ببنٽ.
 4 او هداوند! راها منا پيش دار و

وتی کَشکا منا تالیم دئے.

⁵ دیم پہ وتی راستیا منا رهشون بے و سَبک بدئے،

چیا کہ تئو منی رَکینۆکین هُدا ائے و

سَجھین رۆچا تئیی اِنترار و ودارا آن.

⁶ او هُداوند! وتی رهمت و مِہرا یات کن،

چیا کہ آ چہ اَزلا هست اَنت.

⁷ منی ورنایئے ناپرمانی و گناہان یات مکن،

وتی مِہرئے کساسا منا یات کن

کہ تئو نیک ائے، او هُداوند!

⁸ هُداوند نیک و راست اَنت،

پمیشکا گُنهکاران راہا سوَج دنت.

⁹ بیکیر و دریشین مردمان راستیئے راہا رهشونے دنت،

و وتی کَشکا آیان پیش داریت.

¹⁰ ہما کہ هُداوندئے اَہد و پئیمانئے سرا اوشتنت،

آییئے سَجھین راہ پہ آیان چہ مِہر و وپایا سرریچ اَنت.

¹¹ او هُداوند! پہ وتی نامئیگی منی گناہ و معیاران بیکش،

چیا کہ مزن اَنت.

¹² کئے اَنت ہما کہ پہ دل هُداؤرس بییت؟

هُداوند آیا ہما راستین راہا سوَج دنت کہ باید اَنت گچینی بکننت.

¹³ آ وتی رۆچان پہ سیری و ہزگاری گوازینیت و

آییئے چُک و اوَبادگ زمینئے میراس بروک بنت.

¹⁴ هُداوند وتی دلئے راز و رمزان گزن هُداؤرسان درشان کنت،

وتی اَہد و پئیمانا پہ آیان پَجارینیت.

¹⁵ منی چم مدام دیم پہ هُداوندا اَنت،

چیا کہ ہما اَنت کہ منی پادان چہ داما آزات کنت.

¹⁶ وتی دیم گزن من بکن و منا رهمت بیکش،

چیا کہ من بیکس و ستم دیستگینے آن.

¹⁷ منی دلئے سکئی و سووری باز اَنت،

منا چہ پریشانیا برکین.

¹⁸ منی رنج و سکیان بچار و

سَجھین گناہان بیکش.

¹⁹ منی دژمنان بچار کہ چینچک باز اَنت و

چہ من چون پہ کھر نپرت کنت.

20 منی زندا بپھرئز و برکین،
 مئیل کہ شرمندگ بیان،
 چیا کہ تئی باھوٹ و مئیار آن.
 21 تچکی و راستی منی نگھپان بات،
 چیا کہ منی اُمیت تئو ائے.
 22 او ہدا! اسرائیلا چہ سجھین سکی و سوریان برکین.

او ہداوند! وتی داستان بیگناھیئے تھا شوڈان

داوودئے زبور.

26 او ہداوند! گناہئے بُھتاما چہ منی سرا بٹگلین،
 چیا کہ وتی بیئیارئے تھا گامن جتگ و
 بے لرزگے ہداوندئے سرا تئوکلن کرتگ.
 2 ہداوند! منا بچگاس و آزمایش کن،
 منی دل و ہئیالا چہ چکاسا بگوازین.
 3 چیا کہ تئی مہر مدام منی چمانی دیمائنت و
 تئی وپاداریئے ساہگا گام جنان.

4 نہ گون پرئیکاران ہمدیوان بان و
 نہ دوتل و دوپوستین مردمانی ہمراہ.
 5 چہ بدکارانی ہمراہیا نپرت کنان و
 گون ردکاران ہمدیوان نبان.

6 او ہداوند! وتی داستان بیگناھیئے تھا شوڈان و
 تئی کربانجاہئے سرا چہر وراں،
 7 تان وتی شگرگزارئے تئوارا برز کنان و
 تئی سجھین آجبین کارانی کسہا بیاران.
 8 او ہداوند! منا تئی لؤگ سک دؤست انت،
 تئی شان و شوکتئے جاگہ.

9 منی ساہا گنہکارانی ہوربگا مگر و
 زندا گون ہونیکان،
 10 کہ گندھین پندلش دستا انت و

راستين دستيش چه رشوتا سررپچ.

¹¹ بله من وتي بيئيارئى تها گام جنان،
منا برکين و منى سرا رهم کن.
¹² پاڏن تچک و ساپين جاگهه اير انت،
مزين ديوانان هداوندا نازينان.

هداوند منى رزن و رکينوک انت

داوودئى زبور.

27 هداوند منى رزن و رکينوک انت،
چه کئيا بترسان؟

هداوند منى زندئى کلات انت،
چه کئيا بيئى بيت؟

² وهده بدکار همله کننت که منى جسم و جانا بدرنت و اير ببرنت،
وهده دژمن و بدواه منى سرا اوش کننت،
آ وت تگل ورنت و کپنت.

³ بل که لشکره منى چاگردا وتي گدانان مک بکنت،
انگت منى دل نلرزي،
اگن جنگه هم منى سرا بکپيت،
انگت دلجم آن.

⁴ چه هداوندا يک چيرى لوئنگن و
همشيئى پد و رندا بان،
که وتي زندئى سجهين روچان
هداوندئى لوگا جهمند بان،
تانکه هداوندئى زيبييا بگندان و
پرستشگاها چه همايا رهشوني بلوئان.

⁵ چيا که سكي و سورباني روچا
منا وتي ساهاگا داريت،
وتى تمبوئى تها چير دنت و

تلاريئى سرا برزا اوشتارينيت.
⁶ نون دژمناني انگرا
سرپراز بان و

گُون شادمانیانی کوکارا آبیئے تمبوئے تھا کُربانیگ کنان،
هُداوندا پہ سئوت و سازَ نازیتان.

7 او هُداوندا! وهده پریات کنان منی تتوارا بَشکن،
منی سرا رهم کن و پَسئو بدئے.
8 تنو گوشتگ: ”منی چهرگئے شوہازا بیئے.“
دلَ گوشتیت: ”هُداوندا! تیبی چهرگئے شوہازا آن.“
9 دیما چہ من چیر مدئے،
وتی ہزمتکارا گون ہژم پر مترین،
تنو کہ منی مدتکار بوتگئے.
او منی رکیننوکین ہدا!
منا دئور مدئے و یلہ مکن.
10 اگن مات و پت ہم منا یلہ بکننت،
هُداوند وت منا زوریت و دست گپیت.

11 او هُداوندا! وتی راہا منا سوج دئے،
دژمنانی سئوبا منا راست و تچکین راہا رھشون بئے.
12 پہ دژمنانی واہگا منا یلہ مکن،
چیا کہ دروگین شاہد منی ہلایا پاد آتکگانت
کہ جنگ و چوپئے آسا دمنت.

13 دلجم آن کہ هُداوندئے نیکیا
زندگینانی زمینا گندان.
14 هُداوندئے ودارا بئے،
زورمند بئے و دلا دُڈ کن.
هئو! هُداوندئے ودارا بئے.

پریات

داوودئے زبور.

28 او هُداوند، او منی تلارا! ترا تتوارَ کنان،
چہ من نادلگوش مبیئے.
اگن تنو بیئتوار بیئے،

ہمایانی پئیما بان کہ کَلّ و کبرا کینت.
2 منی پریات و زاریئے تتوارا گوش دار،
وہدے چہ تتو مدّت لوثان و
وتی دستان دیم پہ تئیی پاکین بارگاہا بُرز کنان.

3 منا بدکارانی ہمراہیا گران مکن و مکش،
ہما کہ ردین کار کننت و
گون ہمساهگان چہ سہل و سلاہا ہبرا انت،
بلہ دلش چہ شیر و شورا پر انت.
4 کرتگین کارانی مُزّالّش بدئے،
ہمسنگ گون آیانی بدین کاران،
دستے کرتگینانی مُزّالّش بدئے،
آیانی کارانی کدا.
5 پمیشکا کہ ہداوندئے کارانی پرواہا نکنت،
آییئے دزہنرئے کارانی ہاترا ندرنت،
آ اشان تباہ کنت و
ہچبر پہ رست و رُدوما نیلیت.

6 ہداوندا ستا بات،
چیا کہ منی پریات و زاریئے تتواری اشکتگ.
7 ہداوند منی زور و اسپر انت،
دلن آییئے سرا تتوکل کنت و مدتن رستگ.
دل چہ شادمانیا سرریچ انت و
گون وتی ستوت و نازبنکان آییئے شگرا گران.

8 ہداوند وتی مردمانی زور و توان انت،
پہ روگن پر مُشتگینا* رکگئے کلاتے.
9 وتی مردمان برکین و وتی کثوما برکت بدئے،
آیانی شپانک بئے و تان ابد وتی کوپگا بجلیش.

ہداوندئے تتوار زورمند انت

داوودئے زبور.

29 او آسمانیان! ہداوندا ستا کنیت،
ہداوندئے شان و کدرتا ستا کنیت.

2 ھداوندئے نامئے شان و شئوکتا ستا کنیت،
ھداوندا مان آییے پاک و پلگارین دَریشناکیا ستا کنیت.

3 ھداوندئے تتوار آپانی سربرا انت،
شان و شئوکتئے ھدا گرنیت،
ھداوند پُرزورین آپانی سربرا گرنیت.

4 ھداوندئے تتوار زورمند انت،
ھداوندئے تتوار دَریشناک انت.

5 ھداوندئے تتوار گزان پرورشیت،
ھداوند لُبنانئے گزان پرورشیت.
6 آلبنانا گوسکیئے * پیما جاہ سرینیت،
سیریونا * جَلبین گؤکیئے * پیما.

7 ھداوندئے تتوار گزند و گروکین آچش رئوان کنت.

8 ھداوندئے تتوار گیابانا لرزینیت،

ھداوند کادشئے گیابانا لرزینیت.

9 ھداوندئے تتوار آپسین آسکان گنجینیت* و

جنگلا بے لمب و تاک کنت.

آییے پرستشگاہا سجھین گوانک جننت: ”شئوکت و شان!“

10 ھداوند ھار و توپانئے سربرا، وتی تھتئے سرا نشتگ،

ھداوند تان آبد وتی بادشاہی تھتئے سرا نشتگ.

11 ھداوند وتی کئوما واک و کدرت بکشات،

ھداوند وتی کئوما گون سھل و ایمنی برکت بدئیات.

موتکئے بدل ناچ و سھبت

داوودئے زبور. پہ مزین پرستشگاہئے ویکا* سئوتے.

30 او ھداوند! ترا شان و سئوکت دئیان،

چیا کہ تئو منا چہ جھلانکیان چست کرت و

نہ اشتیت دژمن منی سرا شادھی بکننت.

6:29 گوسک، بزبان گولؤ، گؤکتے چک. 6:29 سیریون، ھرمونئے کؤھتے دگہ نامے. 6:29 جَلبین گؤک، بزبان ورناین نرین گؤکے کہ پہ کارا رام کنگ

نبتگ. 9:29 یا: ھداوندئے تتوار مزین درچکان تَرینیت. 0:30 وپک، بزبان چیرے کہ پہ ھدایا گیشینگ بیت.

2 او هُداوند، منی هُدا! تئی گُورا په کُمکا پریائُن کرت و
تتو منا چه ناجوژیا ذراه کرت،
3 منی ارواه چه مُردگانی جهاننا در آورت و
چه آیانی نیاما که کَل و کبر بوتنت زندگ کرت.

4 او هُداوندئ دؤستداران! په هُداوندا نازینک بجینیت،
آییئے پاک و پلگارین نامئے شُگرا بگریئ.
5 چیا که هژی دمانے و
مهر و رهمتی امرئے ذراجیا.
بیت که سجھین شپے په گریوگ بگوزیت،
بله بامگواها شادهی وتی چهرگا زاهر کنت.

6 من وتی آسودگیئے وهدا گوشت:
”هچبر لرزینگ نبان.“

7 او هُداوند! تتو منا چه وتی مهر و رهمتا
مُهرین کوهیئے پیما اوشتارینتگأت،
بله وهدے وتی دیمت چه من ترینت،
تُرسُن.

8 او هُداوند! ترا تتوارُن جت،

تئی گُورا زاری و پریائُن بُرز کرت:
9 ”منی مرکا چه سوئے مان و

کبرئے تھا منی ایر رتوگا چوینین پایدگے؟
زانا، هاک ترا ستا دنت؟
جار جنت که تتو وپادار ائے؟

10 او هُداوند! بشکن و منی سرا مهربان بئے.
هُداوندا! منی مدّت کنوک بئے.“

11 تتو منی مۆتک ناچ و سُهبتے کرت،

سوگی گُد و پۆشاک در کرت و
منا گون شادمانیا پوشینت،

12 تانکه منی ارواه ترا ستا بدنت و بیتتوار مبییت.

او هُداوند، منی هُدا! تان ابد تئی شُگرا گران.

تئی مئیار و باھوٹ بان

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زبور.

31 او ہداوند! تئی مئیار و باھوٹ بوتگان،
ہچبر مئیل کہ شرمندگ بیان،

وتی آدل و انسائے تھا منا نجات بدئے.
2 وتی دلگوشا گون من بدار و
منا زوت برکین.

پہ من پناہئے تلارے بئے و
پہ منی رکینگا مہرین کلاتے.

3 پہ راستی منی تلار و کلات ائے،
پہ وتی نامئیگی منا راہ سوچ دئیے و رہشونئی کنئے.
4 منا چہ آ داما در بیار کہ پہ من چپر و اندیم انت،
چیا کہ منی پناہ تتو ائے.
5 وتی روہ و ساہا تئی دستا دئیان.
او ہداوند، او وپادارین ہدا! تتو منا رکینئے.

6 ترا چہ آیان نپرت انت کہ دلگوشش گون بے آرزشین بئان انت،
بلہ من تئی سرا تتوکل کنان، او ہداوند!
7 تئی مہرا گل بان و شادھی کنان،
چیا کہ تتو منی سیہرچی دیستگ انت و
منی آرواہئے سکئیانی نیمگا ہیال گور کرتگ.
8 منا دژمنانی دستا ندئیے و
منی پادان پراہ و شایگانین جاگھے ایر کنئے.

9 او ہداوند! منی سرا رهم کن
چیا کہ پریشان آن،
چمن چہ گم و اندوہان نزور بوتگ انت،
جسم و آرواہ ہم.
10 چیا کہ زندن گمان وارنگ و
امر نالگان،

چہ منی گناہا، * تاگنے پہ من پشت نکپتگ و

هَدُّ و بِنْدُن پوسان اَنت.

11 دژمنانی سئویا سُبک و کلاگی بوتگان،

هاس په همساهگان،

پجَارۆک چه من تُرسان اَنت و

هرکس منا کوچه و دَمکانَ گندیت، تچیت.

12 مُردگانی وژا چه یاتا شتگان و

پُرشتنگین کونزگیئے پیما بوتگان.

13 چیا که بازینیئے بُهتاما انشکنگا آن،

تُرس و دهشت چه هر گُورا،

گُون یکدگرا پندلَ جوژیننت و

په منی کُشگا مندر و رپک سازنت.

14 بله او هُداوند! من تئیی سرا تئوکلَ کنان و

گوشان که ”تئو منی هُدا ائے.“

15 منی وهد و دمان تئیی دستا اَنت،

منا چه دژمنان برکین،

چه همایان که منی رندا کپتگ اَنت.

16 دیمپه وتی هزمتکارا دُریشان کن،

گُون وتی مِهرَا منا برکین.

17 هُداوندا! معیل که شرمندگ بیان،

چیا که ترا تئوارُن پر جتگ،

بَلْ که شَرور سرجهل و شرمندگ ببنت و

مُردگانی جهانا بیتئوار.

18 درۆگبندین لُنش چُپ باتنت،

که گُون کِبر و اِیر جنگ پهریزکارانی هلاپا په گُروناکی هبر کننت.

19 تئیی نیکی چنکدر باز اَنت،

که په هُدا تُرسان اَمبارت کرتگ و

بنی آدمانی چمانی دیمپه همایان پوره و سَرجم کرتگ

که تئیی باهوٹ بنت.

20 اِشان وتی بارگاهئے پناها

چه مردمانی پندلان چیر و اَندیم دارئے و

وتی ساهگا چه بُهتام جنوکین زباناں دور.

21 هُداوندا ستا بات،

چيا كه وتى اَجَبِين مِهرا همے وهدا په من پَدَر كنت
 كه من دتوره بوتگين شهرئے پئما اَنگَر آن.
²² من چه وتى تُرسا گوشت:
 ”چه تئیی چما سستگ و دور كپتگان.“
 اَنگت تئو منی پریات و زاربا اِشكنئے،
 وهدے من په مَدَتا ترا تئوارَ كنان.

²³ او هُداوندئے سَجْهین دۆستداران! آييا دۆست بداریت،
 هُداوند وتی وپادارانی نگهپانیا كنت،
 بله گُروناكینان باز سزا دنت.
²⁴ او سَجْهینان كه هُداوندئے ودارا ایت!
 پُرزۆر بییت و دلا دَدُّ كنیّت.

بَهتاور هما اِنْت كه گناهی بَكشگ بوتگ اِنْت

داوودئے شئیری گوشنانك.

32 بَهتاور هما اِنْت كه هُداوند چه آيئے ناشربان سر گوستگ و
 گناهی بَكشگ بوتگ اِنْت.
² بَهتاور هما اِنْت كه هُداوند آيئے گناها هچبر حساب نئياریت و
 آيئے ارواها پریے مان نیست.

³ وهدے چُپ و بیئتوار اتان
 هَدُّ و بندن پوسان اتنت،
 چه سَجْهین رۆچئے زاری و پریاتان.
⁴ چيا كه رۆچ و شپ تئیی دست منی سرا سنگین اَت،
 سَجْهین تاكتن هُشگا اَت، چۆ كه گرماگئے تپتئے چیرا بان. اؤشت...

⁵ گُرا وتی گُناهن تئیی درگاها مَنّت و
 وتی ناپرمانیانن چیر نادات.
 گوشتن: ”وتی گناه و سرکشیان هُداوندئے گُورا مَّان“ و
 تئو منی گناهئے مئیارباری بَكشت. اؤشت...

⁶ پمیشكا، تان وهد و مؤه اِنْت،

هر هُداوَدوست تئیی گُورا دُوا بکننت،
 وهده هارین آپ چست بنت،
 هچ پئیما په آییما سر بوت نکنت.
 7 تئو منی چیر بئیگئے جاگه ائے،
 چه سَکئی و تنگیان منا ایمن دارئے و
 گون آراتیئے سئوت و زیملان گورامباز کنئے. اؤشت...

8 هُداوند گُوشیت: ”ترا هما راها سوچ دئیان که باید انت برئوئے،
 ترا شعور و سلاه دئیان و
 ترا چاران بان.
 9 ناسریدین اسپ یا کچرئے * پئیما مبیئے،
 که تهنا گون لگام و مهارا رام کنگ بیت،
 اگن نه، تئیی نژیکا نئیئیت.“

10 بدکارئے رنج و آزاب باز انت،
 بله هُداوندئے مهر هماییئے چپ و چاگردا گیت
 که هُداوندئے سرا تئوکل کنت.
 11 او پهریزکاران! هُداوندئے بارگاها شادهی کنیت و شادان بیئت.
 او سجهین نیکدلان! شادهیئے گوانکا بُرز کنیت.

هُداوندا اَدل و راستی دُوست بیت

33 او پهریزکاران! هُداوندئے بارگاها په شادهی کوکار کنیت،
 نیکدلان، هُداوندئے ستا کنگ زبب دنت.
 2 هُداوندا گون چنگ بنازینیت،
 گون دَه تارین چنگا په آییما ساز بجنیت.
 3 په آییما، نوکین سئوتے بیاریت،
 گون و شپنجگی سیمان بلرزینیت و په شادهی گوانک جنیت.
 4 چیا که هُدائے هبر تچک و راست انت و
 آییئے سجهین کار گون وپاداریا.
 5 آییما اَدل و راستی دُوست بیت،
 زمین چه آییئے مهرا پُر انت.

6 گون هُداوندئے گال و هبرا آسمان اڈ بوتگ انت و

آیانی سڄھین لشکر، گون آییئے دپئے دما.
7 دریائے آپان مچ و هاڪوٽ ڪنت و
جھلیان مان آمبارا.

8 سڄھین زمین چہ ہداوندا بترسیت،
جھانئے سڄھین مردم آیا اِزت بدئینت.
9 چیا کہ آیا گوشت و ہما چیز پئیم بوت،
پرمانی دات و برجہ دارگ بوت.

10 ہداوند، کئومانی شئوریندیان پچ ریچیت و
راجانی کارسازیان کرؤجیت.
11 بلہ ہداوندئے شئور و سلاہ ابدمان انت،
آییئے دلئے شئوریندی پہ سڄھین نسل و پدریچان.
12 بہتاور ہما کئوم انت کہ ہداوند آییئے ہدا انت،
ہما مردم کہ آیا پہ وتی میراسا گچین کرتگ انت.

13 ہداوند چہ آسمانا جھلاہ چاریت و
سڄھین بنی آدمان گندیت،
14 چہ وتی بادشاہی تھتا
زمینئے سڄھین جھمنندان چاریت،
15 آ کہ اے سڄھینانی دلی جوڑ کرتگ و
آیانی ہر کار و کردا زانت.

16 بادشاہا، وتی لشکرئے مزنی نجات ندنت و
سرمچارا، وتی باسک و پنجگانی زور.
17 پہ سوین بیگا، اسپئے سرا امیت بندگ ناھودگ انت،
تُرے زوراور بییت بلہ رکینت نکنت.

18 ہئو! ہداوندئے چم گون ہمایان انت کہ چہ آیا تُرسنت،
گون ہمایان کہ اوست و امیتش آییئے مہر انت،
19 تانکہ آیانی ارواہا چہ مرکا برکینیت و
مان دُگالا* زندگش بداریت.

20 مئے ارواہ ہداوندئے ودارا انت،
ہما مئے کُمک و اسپر انت.

21 مئے دل آئیے بارگاہا شادمانی کنت،
چیا کہ مئے تتوکل هماییے پاکین نامے سرا انت.
22 او هداوند! تبیی مهر مئے سرا ساهیل بات،
هما دابا کہ أمیتین په تتو بستگ.

هداوندے نیکیا بچشیت

داوودئے زبور. هما وهدا کہ آییآ ابیملکتے کزا وتا گنوکانی پیما کرت، چه اودا در کنگ بوت و وتی راها شت.

34 دایما هداوندا نازینان
آئیے ستا و سنا مدام منی دپا انت.
2 منی ارواه هداوندئے سرا پهر کنت،
بیکبرین مردم بشکننت و شادهی بکننت.
3 گون من هوریکا هداوندا مزنی بدئیت،
بیایت که هتواریا آئیے ناما نازینین.

4 هداوندن شوهاز کرت و منا پستوی دات،
چه منی سجھین ترسان منا آزاتی کرت.
5 آ کہ چمش گون آییآ انت درپشان انت،
آیانی دیم هچبر شرمسار نبیت.
6 اے مسکینا تتوار پر جت،
هداوندا آئیے تتوار اشکت و
چه سجھین سکیان رکینتی.
7 هداوندئے پریشنگ هداوندا چپ و چاگردا پلے بندیت و
آیان نجات دنت.

8 بچشیت و بچاریت که هداوند نیک انت،
بهتاور هما انت که آئیے مئیار و باهوت بیت.
9 او هداوندئے پلگارتگینان! چه هداوندا بترسیت،
چیا که هداوندا هچ کمیے نیست.
10 ورناین شیر مهتاج و شدیگ بنت،
بله هداوندئے شوهاز کنوکان چه نیکیا هچ کمیے نیست.

11 او چکان! بیایت و چه من بشکنیت،

من شمارا سَبَكْ دئيان كه هُداوندا چُون بَمَنِّيْت.
 12 چه شما كئى په زندا هُداوناك اِنْت و
 وشيِن رُوچانى گِنْدگئى لُوئوك؟
 13 وتى زبانا چه بديا دور بدار و
 لُنْشان چه درُوگا.
 14 چه بديا پَر تَر و نيكي كن،
 سُهَل و ايمنيئى شوهازا بيئى و همشيئى رندا بكَپ.

15 هُداوندئى چَم گُون پهريزكاران اِنْت و
 گوشى هم په آيانى پريتانان پيچ.
 16 هُداوندئى ديم بدكارانى هلاپا اِنْت،
 تان آيانى ياتا چه جهانا بربريت و گُمسار بكنْت.
 17 وهده پهريزكار پريات كننت، هُداوند اِشكنت و
 آيان چه سَجْهين سَكِيان رَكْنيت.
 18 هُداوند گُون پُرشته دِلان نَزِيك اِنْت و
 دُرشته روهان رَكْنيت.

19 پهريزكارا بازين سَكى و سَوْرِى رسيت،
 بله هُداوند آيا چه سَجْهين سَكِيان رَكْنيت.
 20 آبيئى سَجْهين هُدان مَهَر داريت،
 چه آيان يَكْى هم پَروشگ نبيت.
 21 بدى بدكارا كُشيت و
 هما كه چه پهريزكارا نِپَرْت كنت، مئياربار بيت.
 22 هُداوند وتى هزمتكارانى زندا رَكْنيت،
 هر كَس كه آبيئى باهوُت بيت، مئياربار نبيت.

او هُداوند! په منى هگا جنگ كن

داوودئى زبور.

35 او هُداوند! گون هميان بمژ كه گون من مژنت و
 گون هميان جنگ كن كه گون من جنگ كننت.
 2 وتى كسان و مزنين اسپران بزور و
 منى مَدْتا جاه بجن.
 3 په آيان كه منى رندا كپتگ اِنْت

وتی نعیزہا چست کن و آیانی راہا بند.
منی ارواہا بگوش:
”تئی رگینوک من آن!“

4 آ کہ منی زندئے تباہیئے رندا أنت،
رسوا و شرمندگ باتنت.
آ کہ پہ منی تاوانا پندل جوژیننت،
پُشتا بکنزات و پُشل باتنت.
5 چُش کہ پُگ و پلار گواتئے دیمما،
هُداوندئے پریشتگ آیان بتاچینات.
6 راہش تہاروک و لکُشانک بات و
هُداوندئے پریشتگ آیانی پدا بکپات،
7 چیا کہ مپت و ناہکا پہ من دامش چیر گیتکگ و
پہ منی ارواہا کلش کۆتکگ.
8 اناگت تباہی اش چکا کپات و
وتی چیر گیتکگین داما کپانتت،
کپات و گار و گُمسار باتنت.

9 گُزا منی ارواہا ہُداوندئے بارگاھا شادھی کنت و
پہ وتی رگگا لڑت بارت.
10 آ وهدا ہر بند و بوگن گوانک جنت:
”او ہُداوندا! تئی مٹ کئے انت؟“
تغو نیزگارا چہ زوراوترینا رگینئے و
نزور و حاجتمندا چہ پُل و پانچ کنوکا.“

11 بدواہ و بیڑھمین شاہد جاہ جنت و
ہما مئیاران منا لڈنت کہ چہ آیان سہیگ نہ آن.
12 نیکیئے بدلا گون من بدی کنت و
منی ارواہا گمیگ و پُرسیگ انت.
13 بلہ وهدے آناڈراہ اتنت،
من سوگی گُد و پوُشاک گورا کرت و
جسم و جان گون رچگ دارگا رنجینت.
وهدے منی دوا بیپسئو منتنت
14 گریوان بوتان،
ہما دابا کہ پہ دؤست یا براتیا گمیگ بنت،
سر جہل و مۆتک آران بوتان،

ہما دابا کہ پہ ماتا زارَ جننت.

15 بلہ وھدے ٹگلن وارت پست و لگور گون مزین شادھیے مچ بوتنت،
منی ہلاپا وھدے من سہیگ نہاتان،
آ منا دران اتنت و بسش نکرت.
16 چو ہداناباوران، آیان وتی مسکرا گیش کنان کرت و
پہ من دنتانش درشت.

17 او ہداوند! تان کدین نندے و چارے؟
منی ارواھا چہ آسانی ستما برکین،
منی یکین زندا چہ شیرانی دپا.
18 گڑا مزین دیوانا تئی شگرا گران،
مردمانی مزین مچیا ترا ستا کنان.

19 مئیل کہ پرہیکارین دژمن
منی سرا شادھی کننت،
مئیل ہما کہ مپت و ناھکا چہ من بیزار انت
چمک و پونزک بکننت.
20 چیا کہ پہ سھل و ایمنی ہبر نکنت،
پہ آ مردمان کہ ملکا آرام و بیجاک نشتگ انت
پرمکرین ہبر پییم کننت.
21 دپا پہ من پیچ ریچنت و گوشت: ”ہہ، ہہ، ہہ!“
گون وتی چمان دیستگ!“

22 او ہداوند! تتو اے دیستگ، چپ و بیتتوار مبے .
ہداوند! چہ من دور مبے .
23 آگاہ بے و پہ منی دادرسیا جاہ بجن .
او منی ہدا، او منی ہداوند! پہ منی ہکا .
24 او منی ہداوندین ہدا! پہ وتی ادلیگی گناھے بہتاما چہ من ٹگلین،
مئیل آ منی سرا شادھی بکننت .
25 مئیل وتی دلا بگوشت: ”ہہ، ہہ، ہہ! پہ وتی ارمانا رستین .“
مئیل بگوشت: ”لنکھے کرت و ایرن برت.“

26 ہرکس کہ منی مسیبتانی سرا شادھی کنت
شرمندگ و سرجھل بات،
آ کہ وتا چہ من برزتہر کنت

گون شرم و بيشرپى پوشينگ باتنت.
 27 آ كه واھگش منى بيمثياري انت
 شادمان باتنت و شادھيئے گوانكا بُرز كناننت،
 مُدام بگوشاتنت: ”ھداوند مزن انت
 كه چه وتى هزمتكارئے سلامتيا گل بيت.“
 28 گُرا زبائن سجھين رُچا تئي ادلا گوانك جنت،
 تئي ستا و سنایا.

ھدائے مھر چنكدر پُرارزش انت

په سازگر و وش آوازاني سالارا. ھداوندئے هزمتكار داوودئے زبور.

36 گناه، بدكارا مان آيئے دلئے جُھلانكيا گوانك جنت،
 آيئے چمان ھداوترسي نيست.
 2 چيا كه آ وتى جندئے دلا همينچك وتى تتوسپيا كنت،
 كه وتى گناھا نزانت و چه آيا نپرت كرت نكنت.
 3 دپئے هبرى بدى و پرېب انت،
 چه اگلمندى و نيك كاريا دستى شُشتگ.
 4 تنتنا وتى گندل و بسترا پندل سازيت،
 گُنهكارئے راهى گپتگ و
 بديا يله نكنت.

5 او ھداوند! تئي مھر ارشا رسيت و
 وپادارى تان جمبران.
 6 تئي ادل و راستى بُرزترين كُوهانى ڈُولا انت و
 انساپ، مزنين جُھلانكيانى.
 او ھداوند! تئو ائے كه انسان و هئيوئے رُكِينُوك ائے.

7 او ھدا! تئي مھر چنكدر پُرارزش انت،
 بنى آدم تئي بانزلانى ساھگا پناه گپت.
 8 آ چه تئي بارگاھئے سررِچين نيامتان سير بنت و
 چه وتى لُرتانى كئورا آيان سيراپ كئے.
 9 چيا كه زندمانئے سرچمگ تئو ائے و
 چه تئي نورا انت كه نور گندين.

10 پہ وتی دۆستداران وتی مہرا مُدام برجہ دار و
اَدل و راستیا پہ نیکدلان.
11 پُرکیرانی پاد منی سرا اِیر مبات،
بدکارانی دست منا سرگردان مکنات.
12 بچار بدکار چہ پئیمہ کپتگانت،
ہاکا سرشکون و پاد آتک نکنت.

رَدکارانی سرا هَسَد مکن

داوودئے زبور.

37 بدکارانی سئویا جۆش مجن و
رَدکارانی سرا هَسَد مکن.

2 چیا کہ اے کاهئے پئیمہ زوت گیمرنت و
سبزگانی پئیمہ هُشک تَرنت.

3 هُدائے سرا تتوکل کن و نیکیئے راہا گر،
وتی مُلکا جهمند بئے و
وپادارئے رندگیر.

4 چہ هُداوندا شادمان بئے
کہ آ تئیی دلئے مرادا پورہ کنت.

5 وتی زندمانئے راہا هُداوندئے سپردگ کن و
آییئے سرا تتوکل،
کہ کارساز هما انت.

6 آ تئیی بیمئیاربا نورئے پئیمہ رۆشن کنت و
دادرسیا چۆ بامگواہئے رُژناییا دُریشان.

7 هُداوندئے بارگاها آرام بئے و
گۆن اوپارے * آییئے ودارا.
آیانی سئویا جۆش مجن کہ وتی راہا کامران انت و
آیانی سئویا ہم کہ پلپیتین پندلان کار بندنت.

8 چہ ہڑما دور بے و گڑبا یلہ کن .
جوش مجن کہ ترا دیم پہ بدکاریا بارت .
9 چیا کہ بدکار گڈگ بنت ،
بلہ آ کہ ہداوندے ودارا انت مُلکا میراس برنت .

10 کُمکے وهدا رند بدکار نمانیت ،
شما آییَا سگ باز شوہاز کنت بلہ نگندیتی .
11 نرم دل مُلکا میراس برنت و
چہ وشین سہل و ایمنیا شادکامی کنت .

12 بدکار پھریزکارے ہلاپا پندل سازیت و
پہ آییَا دنتان دُشیت ،
13 بلہ ہداوند بدکارے سرا کندیت ،
چیا کہ زانت آییے روچ کثیت .

14 بدکار وتی زہما چہ نیاما در کنت و کمانا کشتت ،
تان نزور و ہاجتمندان چیر بترینت و
نیکدلان تیگانی دپا بدینت .
15 بلہ آیانی زہم ، وتی جندے دلا نندیت و
کمانش پُرشنت .

16 پھریزکارے کَمین ہستی
چہ بازین بدکارانی ہستیا گھتر انت .
17 چیا کہ بدکارانی باسکے زور پُرشیت ،
بلہ ہداوند پھریزکارانی مدت کنوک انت .

18 ہداوند بیگناہانی روچانی نگھپان انت و
میراسیش نمیران بیت .
19 بلاہ و مسیبتانی وهدا بڑگ و شرمندگ نبت و
کھتی و دُکالے روچان سیر و آباد بنت .

20 بلہ بدکار گار بنت ،
ہداوندے دژمن چراگاہے سبزگانی پئیما گار .
ہئو! زیان بنت ، دوئے پئیما زیان .

21 بدکار وام کنت و پدا نندت ،

بله پهريزکار په دسپچي بکشيت.
22 آما، آيان که هداوند برکت دنت ملکا ميراس برنت،
بله آيان که نالت کنت، گار و بيگواه بنت.

23 هداوند هماييے گامان مھر کنت
که هداوندے راها شادهي کنت.
24 ترے بنگليت، زمينا نکپيت،
چيا که هداوند آييے نگهپان انت.

25 ورنا اتان و نون پير آن،
بله چشين پهريزکارے نديستن که هداوندا يله کرتگ
يا که چکي په نانپا گدا بوتگ انت.
26 مدام دسپچ انت و په آساني وام دنت،
چکي برکت کارنت.

27 چه بديا ديما چهر دے و نيكي کن،
گرا تان ابد ملکا جهمنند بے.
28 چيا که هداوندا ادل دوست انت و
وتي دوستداران يله نکنت.

هداوند تان ابد پهريزکاراني پشت و پناه انت،
بله بدکاراني نسل گدگ بيت.
29 پهريزکار ملکا ميراس برنت و
تان ابد همودا جهمنند بنت.

30 پهريزکارے دپ هکمت تالان کنت و
زباني ادل.
31 هداوندے شريت آييے دلا انت و
پادي نلکشنت.

32 بدکار، په پهريزکارا کمين کنت و
آييے کوشے رندا انت.
33 بله هداوند آيا بدکارے زورے تها نپرينيت و
وهده هکديوانا برگ بيت، په مئيارباريا نئيليتي.

34 هداوندے ودارا بے و هماييے راها بوشت،

کہ ترا پہ مُلکئے میراس برگا سرپراز کنت،
وت گندئے کہ بدکار چوں گڈگ بنت.

³⁵ بدکار و بیرہمین مردے دیستن کہ
سرسبزین درچکیئے پیما وتی جاہا شاداب ات،
³⁶ بلہ نمند و زوت مُرت،
هرچے شوہازُن کرت، گندگ نبوت.

³⁷ بے ائیپین مردا بگند و نیکدلا بچار،
چیا کہ سُهَل و ایمنیئے شوہاز کنوکا آکتے هست،
³⁸ بلہ سجھین سرکش گار و گُسار بنت،
بدکار گڈگ بنت و آیان آکتے نیست.

³⁹ پھریزکارانی رُکینوک ہداوند انت و
سکیئے وهدا آیانی کلات.
⁴⁰ ہداوند آیان مدت دنت و رُکینیت،
چہ بدکارانی دستا رُکینیت و نجات دنت،
چیا کہ آییئے مئیار و باھوٹ انت.

او ہداوند! منا یلہ مکن

داوودئے زبور. دزیندیے.

38 او ہداوند! منا گون وتی ہڑما ہکل مدئے و
گون وتی گزبا نہر.
² چیا کہ تئی تیران منی جان سبتگ و
تئی دستے زور منی سرا کپتگ.

³ چہ تئی گزبا منی جسم و جانا ہیچ ذراہیے پشت نکپتگ و
چہ گناہا، مان ہدان ہم سلامتیے.
⁴ منی مئیارباری چہ سرا سر گوستگ،
گرانین بارئے پیما چہ تاگتا گیش انت.

⁵ چہ منی اہمکیا

ٲٲن بؤ گٲتگ و بژناک اُنت.

⁶ پوره کُٲ و دوتل اُن،

سجھٲن رؤچا ماتم کنانا گردان.

⁷ سرٲنا سؤچناکٲن دردے تئورٲنگا اُنت و

جسما ذُراھٲے نٲست.

⁸ من اُجز اُن و درُشگ بوتگان،

چه دلئے اُشؤپا نالان.

⁹ او هُداوند! منٲ سجھٲن ارمان تئٲٲٲ دٲما اُنت،

اُھسرد و گٲنسا رُٲن چه تئو چٲر نہ اُنت.

¹⁰ دلُن مان سٲنگا کُٲ کُٲا اُنت،

واک و توانُن در شتگ،

چمَانٲ رُژنابٲٲ هم گار اُنت.

¹¹ دؤست و همبلُن ٲٲانٲ سئؤبا چه من وتا کُرے دارنت و

نژٲکٲن هم دور اوشتاتگ اُنت.

¹² آ کہ منٲ کؤشئے رندا اُنت، دام چٲر کننت،

بدواه منٲ گُمسار کنگئے هبرا کننت و

سجھٲن رؤچا پندلُ سازنت.

¹³ بله من کُرئے پئٲما اُن کہ نہ اُشکننت و

گنگٲئے پئٲما کہ بٲتئوار اُنت.

¹⁴ په راستٲٲ من اُنچٲن مردمٲئے ڈئولا اُن کہ نہ اُشکننت و

دٲا پَسئؤے نٲستٲ.

¹⁵ او هُداوند! په تئٲٲٲگٲ اُنت کہ ودارا اُن.

او هُداوند، منٲ هُدا! اے تئو ائے کہ پَسئؤ دئٲئے.

¹⁶ چٲا کہ گؤشئُن: ”وهده پادُن لرزٲت،

هما مردمان منٲ سرا شادهٲ کنگا مئٲل

کہ وتا چه من مستر زاننت.“

¹⁷ چٲا کہ کٲگٲ اُن و

منٲ درد مُدام گؤن من گؤن اُنت.

¹⁸ وتٲ مئٲارٲارٲا مئان و

چه وتٲ گناھا سگُ پدرد اُن.

¹⁹ سرزؤر و سلامت اُنت، آ کہ منٲ دژمن اُنت،

بازئٲے بے سئؤبا چه من نٲرتُ کننت.

²⁰ آ کہ نٲکٲئے بدلا گؤن من بدٲٲ کننت،

منى دڙمن و بھتام جنوک آنت، چيا كه من نيكيئے رندا آن.

21 او هداوند! منا يله مكن.

او منى هدا! چه من دور مبيء.

22 او هداوند، منى ركينوك!

په منى مدتا اشتاپ كن.

منى روچانى حساب چي انت؟

په سازگر و وش آوازانى سالارا. په يدوتونا. * داوودئى زبور.

39 گوشتن كه ”پهريز كنان

تان گون وتى زبانا گناه مكنان.

تان وهده بدكاره منى كرا انت

وتى دپا لگام كنان.

2 چپ و بيستوار بوتان، تننا شرين هبره هم نكرتن،

بله درد و اندوهن گيشتر بوتنت.

3 دلن مان درونا جوش جنگا انت.

وهده گيشتر پگرن كرت، آسا شماله* كشت،

گرا زبائن پچ بوت.

4 ”او هداوند! منى آكبنا پدر كن،

منى روچانى حساب چي انت،

بل تان بزنان كه چون زوت گوزنت.

5 تئو منى زند بچيلئى كدا كرتگ،

منى زندمانئى سال، تئىي چما هچ نه انت.

سدك آن كه انسانئى زند يك ساهه گيش نه انت. ”اوشت...

6 بيشك انسان چو ساهگيا چكرت،

بيشك كه آ مپت و ناهودگا تچ و تاگ كنت،

مچ و امبار كنت، بله نزانت كه كيا رسنت.

7 ”بله نون او هداوند! من چه چيزئى ودارا آن؟

امپتن تئىي سرا انت.

8 منا چه سجھین ناپرمانیان چُئین و
 اھمکانی کلاگی مکن.
 9 بیتتوار آن و دپا یچ نکنان،
 چیا کہ اے تتو کرتگ.
 10 وتی زربتا چه منی سرا دور کن،
 کہ چه تئی شھماتا تُستگ و کپتگان.
 11 تتوپہ هکل انسانا چه گناھا ادب دئیے و
 آییے دؤستینان ہما پیما کنئے کہ رمیز و ورؤک کنت.
 سدک آن کہ انسانئے زند ساہ و دمے گیش نہ انت. اؤشت...

12 ”او ہداوندا! منی دوا یا بشکن و
 پہ کُمکا منی پریاتئے نیمگا دلگوش کن،
 ارسائن مسموش و بیتتوار مئے.
 چیا کہ تئی گورا مھمانیئے پیما آن،
 درامدے، وتی پت و پیرینانی ڈتولا.
 13 وتی گزبا چه من دور کن،
 تان چه جھائے یلہ کنگا پیسر پدا گل بیان.“

ہداوندا نوکین سئوتے منی دپا دات

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زبور.

40 گون سبرے پہ ہداوندا و دارن کرت،
 دیمی گون من ترینت و منی پریاتی اشکت.
 2 منا چه جھلانکین کلایا در آورتی،
 چه گل و گنداپا،
 منی پادی تلاریئے سرا اؤشتارینت و
 گامی مھر کرتنت.
 3 نوکین سئوتے منی دپا داتی،
 مئے ہدائے ستا و سنائے شئیر.
 بازیئے گندیت و منیت و
 ہداوندئے سرا تتوکل کنت.

4 بہتاور ہما انت کہ ہداوندئے سرا تتوکل کنت و
 دیمہ گون پُرکیرینان نکنت،

گۆن همایان که دروگین هُدیانی رَندگیریا گُمره اَنت.
5 او هُداوند، او منی هُدا!

تئو په ما بازین اَجَبین کار و شئورے کرتگ،
هچکس تئیی مَتَّ بوت نکنت.

اگن بلوٹان تئیی کارانی بارئوا جار بجنان و هبر بکنان،
همینچک باز اَنت که چه حسابا در اَنت.

6 ترا په هئیرات و کُربانیکا هاجتے نیست،

بله منی گوشت پیچ کرتگ،

سوچگی کُربانیک و گناہانی کُربانیکت نلوٹتگ.

7 گُرا گوشتُن: ”من اَتکگ و تئیار آن،

منی بارئوا کتابتے تومارا* نیسیگ بوتگ.

8 او منی هُدا! اَرمائُن تئیی لوٹ و واهگتے سَرجم کنگ اَنت،

تئیی شَریت منی دلا اَنت.“

9 رَکینگ و نجاتے و شین هالُن مزین دیوانا جار جتگ.

او هُداوند! هما دُئولا که تئو زانے من وتی دپ لگام نجتگ.

10 تئیی رَکینو کین مَدَتُن وتی دلا چیر نداتگ،

تئیی وپاداری و نجاتبکشیے بارئوا هبرُن کرتگ و

چه مزین دیوانا تئیی مِهر و وپاُن نپوشیتگ.

11 او هُداوند! منا چه وتی رهمتا زبهر* مکن،

تئیی مِهر و وپا تان اَبَد منا ایمن بدارات.

12 چیا که بیهسایین سکیان منا اَنگَر کرتگ،

مئیارباریان منا گپتگ و دیست نکنان،

چه منی سرے مودان گیش اَنت،

منی دل کپتگ.

13 او هُداوند! مهربانی کن و منا برکین.

هُداوند! زوتّ په منی مَدَتا بیا.

14 آ سَجْهین که منی کوشے رندا اَنت و منی مرکا لوٹنت

سرجهل و شرمسار باتنت،

آ که منی سیه رُوچیے پدا اَنت

پُشتا برئوات و رسوا باتنت.

15 آ که منی سرا ”هه، هه“ کننت

وتی سرجهلیا هئیران و هَبگه باتنت.

16 بلہ آ کہ تئی شہازا اُنت
سجھین تئی بارگاھا شادھی کنات و گل و بال باتنت،
آ کہ تئی رگینوکین مدتش دوست اُنت،
مُدام بگوشانت: ”ہداوند مزن اُنت.“

17 من گریب و ہاجتمند اُن،
ہداوندا منی ہیال گور بات.
تتو منی کُمک و رگینوک ائے.
او منی ہدا! دیر مکن.

او ہداوندا! منی سرا رهم کن

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زبور.

41 بہتاور ہما اُنت کہ گریب و بڑگانی ہیالا اُنت،
ہداوند آییآ بلاہ و مسیبتانی روچا رگینیت.
2 ہداوند آییئے نگہپانیا کنت و زندگ داریت،
آ، مُلکئے تھا بہتاور بیت.
تتو آییآ دژمنانی واہگانی سرا یلہ نکتئے.
3 ہداوند آییآ نادراہیئے وهدا زور و واک دنت،
چہ ناجوڑی و کمزوریان آییآ ذراہ کنت.

4 من گوشت: ”او ہداوندا! منی سرا رهم کن،
منا ذراہ کن کہ تئی گنہکار اُن.“
5 دژمن پہ بدواہی منی بارئوا گوشنت:
”کدین مریت و نامی گار بیت؟“
6 وهدے چہ آیان یکے منی دیدارا کئیت
دوزبانی ہبر کنت و
دلا بدی روڈینیت،
ڈنا کہ در کپیت، وتی دلئے ہبرا کنت.
7 سجھین دژمن منی ہلاپا ہلوت و سُکسک کنت و
پہ منی تاوان دئیگا پندل سازنت.
8 گوشنت: ”سلین نادراہینا گپتگ،
چہ وپتگین جاہا ہچبر پاد آتک نکنت.“
9 تننتا منی نڑیکین دوست کہ چہ آییآ دلجم اتان،

ہما کہ گون من ہماکاسگ ات،
آییا ہم منا دروہتگ.*

10 بلہ تتو، او ہداوند! منی سرا رہم کن،
منا پاد کن تان وتی جُستائیش بکنان.
11 چہ ایشیا زانان کہ چہ من وشنوڈ ائے،
کہ دژمن منی سرا بالادست نبوتگ انت.
12 چہ منی تچکی و راستیا، تتو منی پُشت و پناہ بوتگئے و
مُدام وتی بارگاھا جاگہ دئیے.

13 ہداوندا ستا بات، اِسرائیلے ہدایا،
چہ ازل تان ابد.
انچش بات. آمین.

زبورے دومی کتاب

زبور 42—72

او منی ارواہ! چیا پریشان ائے؟

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. کورہئے چکانی شئیری گوشتانک.

42 آسکئے پیما کہ پہ کئورے آپان زہیروار انت،
ہمے پیما، او منی ہدا، منی ارواہ تئی زہیران انت.
2 منی ارواہ پہ ہدایا تئیگ انت،
پہ زند بکشوکیں ہدایا،
کہ بارین کدی ہدائے بارگاھا رئون و آییے دیما زاهر بان؟
3 شپ و روچ وراکن ارس انت،
وہدے مردم مُدام منا گوشنت:
”تئی ہدا کجا انت؟“
4 وہدے وتی دلئے دردان درشان کنان،
ہئیالا کپان کہ چہ پیما مزین مچیے ہمراہ اتان،
جشنے مزین مچیے و

گۆن شادھیئے کوکار و شگرگزارئیے سئوتان
دیم په هُدائے لؤگا آیانی رهشؤن اتان.

⁵ او منی ارواه! چیا گیمرتگئے؟
چیا منی دل و درونا پریشان ائے؟
اؤست و اُمیت هُدائے سرا بکن،
چیا که نوکسرا هماییا نازینان،
وتی رکینۆک و
⁶ وتی هُدایا.

منی درونا ارواه گیمرتگ
پمیشکا ترا چه اُزُدئے سردگار* و هرْمؤئے کوها یات کنان،
چه میسارئے کوها.
⁷ تئی مزین آپشارانی گُردا،
جُهلانکی، جُهلانکیا گوانک جنت،
تئی سجھین چئول و متوج،
منی سرا پرشتگانَت.

⁸ رۆچا، هُداوند وتی مِهر ا دیم دنت و
شپا سئوت و زیملی گۆن من اِنَت،
دوای دیم په وتی زند بکشوکین هُدایا.

⁹ گۆن هُدایا که منی تلار اِنَت گوشان:
”چیا منا شمشتگت؟“
چیا چه دژمنئے آزارا
مۆتک بیاران؟“
¹⁰ دژمنانی شگانان، منی هُد هورت کرتگانَت،
چیا که سجھین رۆچا منا گوشنت:
”تئی هُدا کجا اِنَت؟“

¹¹ او منی ارواه! چیا گیمرتگئے؟
چیا منی دل و درونا پریشان ائے؟
اؤست و اُمیت هُدائے سرا بکن،
چیا که نوکسرا هماییا نازینان،
وتی رکینۆک و وتی هُدایا.

او منی ارواہ! چیا پریشان ائے؟

43 او ہُدا! گناہئے بُہتاما چہ منی سرا بنگلین،

ہُدانابورین کٹومیئے دیمَا، پہ منی ہکا جاہ بجن و
منا چہ بدکار و پریکارانی دستا برکین،
2 چیا کہ تئو منی کلات ائے۔

تئو پرچا منا چہ وت دور کرتگ؟
چیا چہ دژمنئے آزارا

مؤتک بیاران؟

3 وتی رُژن و راستیا راہ دئے،

تانکہ منی رھشون ببنت و

منا پاکین کُڑھا و تئیی بارگاھا بیارنت۔

4 آ وھدی ہُدائے کُربانجاھا رئون،

دیم پہ ہُدایا کہ منی وشئی و شادھی انت۔

او ہُدا، منی ہُدا!

ترا گون چنگا نازینان۔

5 او منی ارواہ! چیا گیمرتگئے؟

چیا منی دل و درونا پریشان ائے؟

اؤست و اُمیت ہُدائے سرا بکن،

چیا کہ نؤکسرا ہماییا نازینان،

وتی رکنیوک و وتی ہُدا۔

او ہُدا! مئے مدتا بیا

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا۔ کورھئے چکانی شعیری گوشتانک۔

44 او ہُدا! ما وتی گوشان اشکتگ،

مئے پت و پیرینان گوشتگ

کہ آیانی زمانگا چونین کارت کرتگ،

گوستگین دئور و باربگان۔

2 تئو گون وتی دستا کئوم در کرتنت،

بلہ مئے پت و پیرین سبز کرتنت۔

کئومت درُشتنت و

مئے پت و پیرین شاہگانی بکشاتنت۔

3 نہ آیانی زہمانی زور ات کہ مُلکش گپت
نہ کہ باسک و بازووان سوین کرتنت.
اے تئی راستین دست ات، تئی باسک و
چہرگئے رُزن،
چیا کہ آیانی سرا مہربان اتے.

4 او ہدا! تتو منی بادشاہ ائے.
پہ آکوبا پیروزیئے ہکما بر.
5 چہ تئی نیمگا انت کہ دژمنان پد کنزینین،
چہ تئی ناما انت کہ اُرش بروکان لگتمال کنین.
6 من وتی کمانئے سرا تئوکل نکان و
زہم منا سوین نکنت.
7 اے تتو ائے کہ مارا چہ دژمنان رکینتگ و
بدواہ سرجھل کرتگ انت.
8 او ہدا! ما مدام تئی سرا پھر کرتگ و
تان ابد تئی نامئے شگرا گرین. اوشت...

9 بلہ نون تتو مارا دئور دانگ و بے ازت کرتگ،
مئے لشکرئے ہمراہ نئے.
10 مارا دژمنانی دیما پد کنزینئے و
بدواہ مارا آوار* جننت.
11 مارا کربانہگین پسانی پیما پہ کُشگا اشتگت و
کتومانی نیاما شنگ و شانگ کرتگ.
12 تتو وتی کئوم ارزانا بھا کرتگ و
چہ آیانی بھایا سوئے نبرتگ.
13 مارا ہمساہگانی ریشکندی کرتگ و
کر و گورئے مردمانی کلاگی.
14 تتو مارا کئومانی نیاما ٹک و نشان کرتگ،
درکئوم سرا چنڈیننت و مسکرا کننت.
15 سچھین روچا گون سرجھلیا دیم پہ دیم آن و
شرما منی دیم پوشتگ،
16 چہ بد و رد گوشوکانی شگانا،
چہ دژمن و بیگرئے دستا.

17 اے سچھین مئے سرا آتکگ انت،

بله آنگت ما ترا نشمُشتگ و
 گون تئیی اهدا ناراست نبوتگین.
 18 مئے دل چه تئو پر نترتگ و
 پاد و گام چه تئیی راها در نبوتگ.
 19 بله تئو مارا پرؤش داتگ و گون وهشپین هئیوانان یکجاه کرتگ،
 گون تھارتیرین تھارؤکیا پؤشپنتگ.

20 اگن ما وتی هدائے نام بشمشتین،
 یا دست په بیگانگین هدایا بُرز کرتین،
 21 هدایا نزاننگ ات؟

چیا که آ چه دلئے راز و اسراران سرپد انت.
 22 بله ما تئیی سئوِبا سجهین رؤچا گون مرکا دیم په دیم این و
 کربانیکین پسانی پیما حساب آرگ بین.

23 او هداوند! آگاه بئے. په چه واب ائے؟
 جاه جن و مارا تان ابد یله مکن.
 24 چیا وتی دیم چیر دئیے و
 په چه مئے بزگی و لگتمالیا شمشئے؟
 25 چیا که ما هاکا دیم په چیر این و
 لاپ زمینا لچتگ،
 26 پاد آ و مئے مدتا بیا،
 وتی مھرئے سئوِبا مارا بموک* و برکین.

او هدا! تئیی بادشاهی ابدمان انت

په سازگر و وش آوازانی سالارا. "سوسنانی" ترزئے سرا. کورھئے چکانی شئیری گوشتانک. ایشکی سئوت.

45 دُن چه زیباین گالان سرریچ انت،
 شئیرے په بادشاهها گوشان،
 زبان، زبردستین نیسؤکیئے کلمئے پیما انت.

2 تئو آدمیانی نیاما زیباترین ائے و
 چه تئیی لُنشان لال و گئوهر گواریت،

پمیشکا ہدایا ترا ابدمانین برکتے داتگ.
3 او تمردین بادشاہ! گون وتی شان و شوکتا
زہما لانکا بند.

4 گون ہما شوکتا پیروزیئے اسپا بتاچین،
پہ راستی، بینکبری و انساپئے دارگا،
پل کہ راستین دست ترا باکمالین کار سوچ بدنت.
5 تئی تیر تیز انت و بادشاہئے دژمنانی دلا نندنت،
کتوم تئی پادانی چیرا کپنت.

6 او ہدا! تئی بادشاہی تہت مدامی و ابدمان انت،
تئی بادشاہی آسا، ادل و انساپئے آسا انت.
7 تئو پاکی و راستی دوست داشتگ و چہ بدیا نپرت کرتگ،
پمیشکا ہدایا، تئی ہدایا، ترا گیشتر چہ تئی ہمراہان
شادھیئے روگن پر مُشتگ.*
8 سچہین جامگت گون مر و اوود و توجا مُشتگ و وشبو بوتگ انت.
آجین* کسرانی تہا سیمی سازانی زیمل ترا شادان کنت.
9 بادشاہانی جنک تئی گراناژین مہمان انت،
تئی راستین نیمگا، ملکہ گون اُپیرئے* تلاہانی سینگارا اوشتاتگ.

10 او جنک! پشکن و شریا دلگوش کن،
وتی کتوم و پتی لوگا شموش،
11 پل بادشاہ تئی زباییئے شیدا بیت،
آییئے دیما پہ ادب بوشت کہ آ تئی واجہ انت.
12 سورئے شہرئے مردم* گون وتی ٹیکیا کتیت،
شہرئے ہستومندین مردم تئی رزا و شنوڈیئے رندا بنت.

13 شاہئے جنک وتی کسرا سک زبیدار انت،
آییئے پوشاک زرگواپ انت.
14 گون پردوچین جامگان بادشاہئے کرا برنتی،
نشتگین جنک، آییئے دزگہار، آییئے پدا گون انت.
15 پہ شادھی دیم دئیگ بنت و
بادشاہی کلالتا سر بنت.

7:45 روگن پر مُشتگ، بزان پہ بادشاہیا گچین کنگ. 8:45 آجین، بزان چہ آجا اڈ بوتگین. آج چہ پیلئے دنتانان در کتیت. 9:45 اُپیر جاگھے ات کہ
تلاہی باز ات. 12:45 اُسلگین ایرانی نشتانک گوشیت: "سورئے شہرئے جنک". سور بندنے ات و مردمی ہستومند اتنت.

16 تئیی پت و پیرکانی جاگھا، اؤبادگت نندنت،
 آیان سجھین ملکئے کماش و مستر کنئے.
 17 تئیی نامئے یاتا نسلانی نسل زندگ داران،
 پمیشکا سجھین کئوم ترا ابد تان ابد نازیننت.

هُدا مئے کلات اِنْت

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. کورھئے چُکّانی زبور. ”آلاموتئے“ * ترزئے سرا. سئوتے.

46 هُدا مئے پناہگاہ و زور و واک اِنْت،
 مَدَت کئوکے کہ سکّیانی وهدا تئیار اِنْت.
 2 پمیشکا نترسین، تُرے زمین بجمبیت و
 کؤہ دریائے دلا بکپنت.
 3 تُرے آییئے آپ گرومبان و کپ و گچ ببت و
 کؤہ چہ آسانی گرومبگا بلرزت. اؤشت...

4 کئورے هست کہ جؤبی هُدائے شہرا شادمان کننت،
 بُرزین اَرشئے هُدائے پاکین جاگھا.
 5 هُدا شہرئے نیاما اِنْت و شہر نسریت،
 بامگواھا هُدا مَدَتی کننت.
 6 کئوم شورش کننت و هکومت سرشکون بنت،
 آ وتی تتوارا بُرز کننت و زمین آپ بیت.
 7 لشکرانی هُداوند گون ما گون اِنْت،
 آکوبئے هُدا مئے کلات اِنْت. اؤشت...

8 بیایت هُدائے کاران بچاریت،
 بگندیت کہ آییآ زمینا چؤنین بیرانی اورتگ.
 9 زمینئے چارین کُنڈان جنگان هلاس کننت،
 کمانا پرؤشیت، نئیزھا هورت هورت کننت و
 ازابهان آس مان داریت.
 10 ”وتا بداریت و بزائیت کہ من، هُدا آن،
 کئومانی سرا هُکمران و
 جھانا هاکم.“

11 لشکرانی هُداوند گون ما گون اِنْت،

آکوبے ھدا مئے کلات انت. اوشت...

ھدا، سجھین جھائے بادشاہ

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. کورھئے چکانی زبور.

47 او سجھین کتومان! چاپ بجنیت.
گۆن شادمانیئے بُرزین سئوتان دیم پہ ھدایا کوگار کنیت.
2 چیا کہ بُرزین ارشئے ھداوند باکمال انت،
سجھین جھائے مزین بادشاہ.
3 کتومان مئے چپردست کنت،
راجان مئے پادانی چیرا.
4 مئے میراسا پہ ما گچین کنت،
وتی دوستین آکوبے پھرا. اوشت...

5 ھدا شادمانیئے کوگارانیا نیاما بُرزاد شتگ،
ھداوند سرنائے تتوارئے نیاما.
6 گۆن وتی نازینکان ھدایا ستا کنیت، نازینک جنیت،
بنازینیت، مئے بادشاہا بنازینیت.
7 چیا کہ ھدا سجھین جھائے بادشاہ انت،
آییا گۆن شئیرے بنازینیت.
8 ھدا کتومانی سرا بادشاہی کنت،
آ وتی پاکین تھتا نشتگ.
9 کتومانی سروک و مستر مچ بوتگ انت،
گۆن ابراہیمئے ھدائے کتوما یکجاہ،
چیا کہ جھائے سجھین سردار،* ھدائیک انت،
آ بیھساب مزن شان انت.

مے ہدائے شہر

کُورھئے چُکائی زبور.

48 ہداوند مزن و ستائے باز لاهک انت،
مے ہدائے شہرے تھا.

آئیے پاکین کؤہ،
2 سہیونے کؤہ، زبیا گون وتی بُرزا،
سجھین جھائے شادھی،
شمالے بُرزترین بلندی،
مزن شانین بادشاہے شہر انت.
3 ہدا آئیے بُرجان انت،
وتا مہرین کلاتے پَجارینتگی.

4 بادشاہ یکجاہ بوتنت و
ہوریا دیما شتنت،
5 بلہ آنچش کہ شہرش دیست،
ہیران و ہبکہ منتنت و تُرسانا جستنت.
6 لرزگش دلا کپت،
دردے ترندین چو کہ جنینئے چلگ و زُنکا.
7 تئو گون روڈراتکی گواتا
ترشیشے بندتے بوجیگ* پرؤشتنت.
8 ہما دابا کہ اشکتگ نون گون وتی چمان گندین،
لشکرانی ہداوندے شہرے تھا،
مے ہدائے شہرا
کہ ہدا تان ابد پاداری کنت. اوشت...

9 او ہداوند! تئی پرستشگاہے تھا
مے جھلانکین پگر و ہیال گون تئی مہرا انت.
10 او ہدا! تئی نامے پیما،
تئی ستا زمینے چارین کندان سر بیت.
تئی راستین دست ادل و راستیا پُر انت.
11 چہ تئی دادرسیا یہودائے میتگ شادمان باتنت و
سہیونے کؤہ شادان.

12 سہیونا زیارت کنیت، آئیے جاگردا بگردیت و
 بُرجان حساب کنیت،
 13 آئیے مہرین دیوالانی نیمگا شریا ہیال گور دئییت و
 سجھین کلالتانی بچاریت،
 تانکہ گون نوکین نسلا بگوشیت
 14 کہ ہدا ہمیش انت، مئے ہدا، ابد تان ابد،
 ہما انت کہ تان مرکا مئے رہشون بیت.

مائے سرا تتوکل نادانیے

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا، کورھے چکانی زبور.

49 او سجھین کتومان! بشکنیت.
 او جھانے دُستیگین جھمنندان! دلگوش کنیت.
 2 بُرز و جھلین مردم دوین،
 ازگار و نیزگار، شما سجھین.
 3 منی دپ، حکمت بییان کنت،
 دلے جھلانکین پگر، پھم و زانت بکشیت.
 4 گوشا دیم پہ نمونہ و بتلے ترّنان،
 وتی دلے چاچے گرنچا گون چنگے سازا پیچ کنان.

5 بلاہ و سکّیانی روچان چیا بترسان،
 آ وھدا کہ رد دئیوکانی بدی منا انگر کنت؟
 6 آیانی تتوکل پہ وتی زرّ و مالا انت و
 وتی مزین ہستیے سرا پھر کنت.

7 سدک آن کہ ہچکس وتی براتے زندا موکت* نکنت و
 آئیے ہون بھایا ہدایا دات نکنت.
 8 چیا کہ زندے موکگ سکّ گران انت و
 ہچ کیمتے آیا پُر کرت نکنت
 9 تانکہ انسان نمیران بمانیت و
 ہچبر کبرا مگندیت.

10 چيا كه گندگا اين، دانا هم مرنت و نادان و بيسد هم هلاک بنت و وتي مال و هستيا په دگران کنت.

11 کبر آياني ابدمانين لوگ بيت، نسلاني نسل، آياني ميندجاه، هرچنت كه کلگانا وتي ناميش پر کرت. 12 آدمي وتي ارزش و هستومنديا نمائيت، چارپاداني پئيماء انت كه بيران بنت.

13 ايش انت جاهلاني آسر، همياني آكبت كه وتي هبراني متوك انت. اوشت...

14 پساني پئيماء ديم په مردگاني جهاناه راه دئيگ بنت، همودا كه مرک آياني شپانگ بيت. بامگواهان، نيكدل آياني سرا هكراني کنت و آياني جسم و جان کبرا پوسيت، دور چه برزين ماريان. 15 بله هداوند مني ارواها چه مردگاني جهاناه موكيت و منا وتي دستا زوريت. اوشت...

16 وهده شما گنديت كسه هستومند بيت و لوگته شوكتي گيش بيت، مترسيت. 17 چيا كه مرکته وهدا چيزه گون وت نبارت و شوكتي گون آيا کبرا نرئوت. 18 تان هستومند انت مردم آيا ستا دئيت. هرچنت كه زندا وتا بهتاور زانتگي، 19 بله وتي پت و پيرناني همراه بيت، كه زندئه زونا هچبر نگدنت.

20 آدمي وتي ارزش و هستومنديه تها نادان انت، چارپاداني پئيماء انت كه بيران بنت.

هُدَا وَت مَعِ دَادِرْسِ اِنْتِ

اَسَاطِئِ زَبُورِ.

50 هَمَا پُرَوَاك، هُدَاوَنَدِيْنِ هُدَا
هَبَرَ كَنْتِ وَ زَمِيْنَا گَوَاكْ جَنْتِ،

چِه رُوْدْرَاتَكَا تَان رُوْنَدَا.

² هُدَا چِه سَهِيوْنَا

كِه زَبَايِيئِ كَمَالِ اِنْتِ، وَتِي نُوْرَا دُرِيْشَانِ كَنْتِ.

³ مَعِ هُدَا كَثِيْتِ وَ بِيْتِيْوَارِ نَبِيْتِ،

اِبْرَ بَرُوْكِيْنِ اَسَے دِيْمَا اِنْتِي وَ

تُرُنْدِيْنِ گَوَاتِ وَ لُوْرَے چَاگَرْدَا.

⁴ بُرْزِيْنِ اَسْمَانَانِ هَمْ گَوَاكْ جَنْتِ وَ زَمِيْنَا هَمْ،

تَانَكِه وَتِي مَرْدَمَانِي دَادِرْسِيَا بَكَنْتِ.

⁵ ”هُدَادُوْسْتَانِ مَنِي گُوْرَا يَكْجَاهِ كَنْيْتِ،

هَمَا كِه گُوْنِ كُرْبَانِيْگِ كَنْگَا، گُوْنِ مَنِ اَهْدِشِ بَسْتِگِ.“

⁶ اَسْمَانِ اَبِيئِ اَدَلِ وَ رَاسْتِيَا جَارَ جَنْتِ،

چِيَا كِه هُدَا وَتِ دَادِرْسِ اِنْتِ. اَوْشْتِ...“

⁷ ”اَوْ مَنِي مَرْدَمَانِ! بِشَكْنِيْتِ كِه هَبَرَ كَنْانِ.

اَوْ اِسْرَائِيْلِ! تَتِييِ هَلَايَا گَوَاهِي دَثِيَانِ.

مَنِ هُدَا اَنْ، شَمْعِے هُدَا.

⁸ پِه كُرْبَانِيْگِي نَه اِنْتِ كِه تَرَا هَكَلِ دَثِيَانِ،

تَتِييِ سُوْچْگِي كُرْبَانِيْگِ مُدَامِ مَنِي چَمَانِي دِيْمَا اِنْتِ.

⁹ نَه چِه تَتِييِ لُوْگَا گُوْسَكِے زُوْرَانِ وَ

نَه پَسِے چِه تَتِييِ گُوَاشَا.*

¹⁰ چِيَا كِه جَنْگَلْتِے سَجْهِيْنِ هَثِيْوَانِ مَنِيْگِ اِنْتِ،

هَزَارَانِ كُوَاهَانِي دَلُوْتِ.*

¹¹ كُوَهْسْتِگَانِي سَجْهِيْنِ بَالِي مُرْگَانِ جَاهِ كَارَانِ وَ

هَر چِے كِه زَمِيْنَا گَرْدِيْتِ مَنِيْگِ اِنْتِ.

¹² اِگَنْ شَدِيْگِ اَتَانِ تَرَا سَهِيْگُنْ نَكْرَتِگِ اَتِ،

چِيَا كِه جِهَانِ وَ هَرچِے اَبِيَا هَسْتِ، مَنِيْگِ اِنْتِ.

¹³ گُوْكَانِي گُوْشْتَا وَرَانِ؟

پَسَانِي هُوْنَا نُوْشَانِ؟

14 وتی شگرگزارئے کربانیکا ہدایا پیش کن و
وتی کٹولا گون بزرین ارشے ہدایا پورہ کن.
15 سکئی و سوریانی روچا منا بلوٹ،
من ترا نجات دئیان و
تتو منا شان و شتوکت دئیے.

16 بلہ ہدا گون بدکارا چش گوشتیت:
”ترا چہ ہک انت کہ منی شریئے رہبندانی ہبرا بکنئے
یا منی اهد و پییمانئے بارئوا چیزے بگوشتے؟
17 چیا کہ چہ ادب و تالیما بیزار ائے و
منی ہبرا پُشتا دئور دئیے.
18 دزے کہ گندئے، دیمت روشن بیت و
گون زناکاران ہمراہ بئے.
19 دپئے لگاما پہ بدیا یلہ کنئے و
زبانا پہ پرپیا.
20 مدام وتی براتئے ہلاپا ہبر کنئے،
وتی ماتئے چکئے سرا بھتام جنئے.
21 تتو اے کار کرتگانٹ و من ہچ نگوشت،
ہئیالیت کرت کہ من تئی پیمینے آن.
بلہ نون ترا ملامت کنان و
تئی مئیار و گناہان تئی چمانی دیما ایڑ کنان.

22 ”او ہدا شمشتگینان!
اے ہبرا نشان کنیت،
اگن نہ، شمارا چنڈ چنڈ کنان و کس شمارا رکینت نکنت.
23 آ کس کہ شگرگزارئے کربانیکا پیش کنت
ہما منا شان و شتوکت دنت،
پہ وت راہے تتیار کنت و
من آپیا ہما نجاتا پیش داران کہ چہ منی نیمگا انت.“

چہ منی گناہان سر گوز

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا، داوودئے زبور، وهدے ناتان نبی، چہ داوود و بَشْبَهَّے ویت و وَا بَا رَند، آییئے کِزَا آتک.

51 او هُدا! پہ وتی مہرا بچار و
منی سرا رهم کن!

چہ وتی بیکیسایین رهمتان
ناپرمانیان گار کن.
2 پہ سرجمی منا چہ مئیارباریان بشود و
چہ گناہان پاک کن!

3 چیا کہ وتی نپرمانیان زنان و
منی گناہ مُدام چمانی دیما انت.
4 من تیی ہلایا، تہنا تیی ہلایا گناہ کرتگ و
ہما کارن کرتگ کہ تیی چما بد انت.
پمیشکا، تتو کہ ہبر کنئے برہک ائے و
دادرسیئے وهدا بے ایب ائے.
5 پہ راستی من مئیاربار پیدا بوتگان و
چہ ہما وهدا کہ ماتئے لاپا کپتان، گنہکار.
6 نون دلجم آن کہ تتو چہ منی دل و جینا* راستیئے لوتوک ائے و
چیر و پناہین درونا منا حکمت بکشئے.
7 گون زوپائے لمبان* پاکن کن کہ پاکیزگ بان،
منا بشود کہ چہ برپا اسپیت تر بان.
8 بل کہ شادھی و شادمانیا بشکنان،
بل آ هُد کہ تتو درشتگان گل و بال بنت.
9 چہ منی گناہان سر گوز و
سجھین مئیارباریان گار کن.
10 او هُدا! منی درونا پاکین دلے بجوڑین و
منی دل و جینا پدا مہرین روہے بیار.
11 منا چہ وتی بارگاہا دور مپرین و
وتی پاکین روہا چہ من پچ مگر.
12 وتی داتگین رکینگئے شادھیا پدا بدئے و
منا مُرادیکین روہے بکش.

13 گڑا سرکشین مردمان تئی راہان تالیہ دئیان و
گنہکار تئی کڑا واتر کننت.
14 او ہدا! او منی رکننوکین ہدا!
منا چہ ہون و کوشے گناہا برکین و
زبان تئی ادل و راستیا نازینت.
15 ہداوندا! منی لُٹان پچ کن،
تانکہ منی دپ ترا ستا بکنت.
16 ترا پہ کربانیکا واہگے نیست،
اگن نہ، من آورت،
سوچگی کربانیک ترا وشنوَد نکنت.
17 ہدائے دلپسندین کربانیک، پُرتگین ارواہ انت.
او ہدا! پُرتگ و توبہکارین دلنا تئو جہل نجنے.

18 پہ وتی وشنودیا بچار و گون سہیونا مہربان بے،
اورشلیمے دیوالان پدا اد کن.
19 گڑا چہ راست و ادلین کربانیکان شادان بے،
چہ سوچگی کربانیکا کہ سرجما سوچگ بیت،
تئی کربانجاہا گوسک پیش کنگ بنت.

تئوکل پہ ہدائے مہرا

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا، داوودے شئیری گوشتانک، آ وهدا کہ ادومی دویگ،
شاوولے کڑا شت و آ سہیگ کرتی کہ ”داوود، اہیملکے لوگا شتگ.“

52 او پُرزورین مرد! چیا بدیے سرا پھر کنے؟
ہدائے مہر دایمی انت.

2 او پربیکارا! تئی زبان، تباہی و بربادیے پندلان سازیت،
الماسین تیگیئے پیما.

3 ترا بدی چہ نیکیا دوستر انت و
دروگ چہ راستیا. اؤشت...

4 او پربیکارین زبان! هر بیران کنوکین ہیرا دوست دارے.

5 بلہ ہدا ترا ابدی پرؤشیت.

ترا چکاپیت و چہ تئی گدانا گوجیت و

چہ زندگینانی زمینا تئی ریشگا کَشیت. اؤشت...
⁶ پھریزکار گندیت و تُرسیت،
 بدکارے سرا کندیت و گوشیت:
⁷ ”هتو! ایش انت آکس کہ ہدایی وتی کلات نکرت.
 تتوکللی وتی بازین مال و دئولتے سرا بست و
 وتی برباد کنگا توانا بوت.“

⁸ بلہ من زئیتونے سبزین درچکیے پیما آن،
 کہ ہدائے لوگا سبز بیت.
 منی تتوکل ہدائے مہرے سرا انت
 ابد تان ابد.
⁹ پہ تئی کرتگین کاران
 مدام تئی شگرا گران و
 ہدادوستانی دیما
 پہ تئی ناما اُمیتوار آن،
 چیا کہ تئی نام نیک انت.

نیک کارے نیست

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. ”مہلاتے“ *ترزے سرا. داوودے شئیری گوشتانک.

نادان وتی دلا گوشیت:
 ”ہدایے نیست.“

اے پلیٹ انت و کارش بڑناک،
 نیک کارے نیست.

² ہدا چہ آسمانا بنی آدما چاربت
 تان بگندیت بارین دانایے هست
 کہ ہدائے شوہازا انت.

³ سجھینان ہدائے راہ گار داتگ،
 ہوریگا پلیٹ بوتگ انت،
 نیک کارے نیست،

يڪے هم نيست .

4 بدڪار هچ سرپد نبت؟

اے منى ڪئوما انچش ورنٽ كه مردم نڱن ورنٽ و
هُدايا هچ تتوار نڪنت .

5 اؤدا كه هچ تُرسي نيست

اے سڱ تُرسنت،

چيا كه هُدا شمئے اَنگَر ڪنؤڪانى هُدان شنگ و شانگ ڪنت،

تتو اِشان شرمندگ ڪئے،

چيا كه هُدايا آ چه وت دئور داتگانٽ .

6 ڪسے چه سهيونا بيايات و اِسرائيلا برڪينات .

وهده هُدا وشبھتيا په وتى ڪئوما پر ترينيت،

آڪوب ڪل و بال بيت و اِسرائيل شادهي ڪنت .

گون وتى ناما منا برڪين

په سازگر و وش آوازاني سالارا . گون سيمى سازان . داوودئے شئيري گوشتانڪ، هما وهدا كه

زئپئے مردم شاوولئے ڪرا شت و گوشتش: ” بارين، داوود وتا مئے نياما چپر دئيجا نه انت؟ ”

54 او هُدا! گون وتى ناما منا برڪين .

گون وتى زؤرا ڪناهئے بُهتاما چه منى سرا بشگلين .

2 هُدايا! منى دوايا گوش ڪن و

دپئے هبران بشڪن .

3 چيا كه بيگانگ، منى دئما په دژمنى پاد آتڪگانٽ و

سِتمگر منى ڪؤشئے پدا انت،

هما كه هُدايا وتى چماني دئما نئيارنت . اوشت ...

4 بله هئو! هُدا منى ڪمڪ ڪنؤڪ انت،

هُداوند منى زندئے دارؤڪ انت .

5 منى دژمناني بدى آياني جندئے چڪا ڪپات،

وتى وپاداريئے سئوبا، آيان گار ڪن .

6 او ہداوند! وتی دلکشین کربانیگان ترا پیش کنان و
تعیی نامے شگرا گران، چیا کہ نیک انت.
7 پرچا کہ تنو منا چہ هر سکی و سوزیا رکینتگ،
منی چم دژمنے پرؤش ورگئے شاهد بوتگ انت.

چہ دژمنانی تتوارا هئیران آن

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. گون سیمی سازان. داوودے شعیری گوشتانک.

55 او ہدا! منی دواپا بشکن و
وتا چہ منی زاری و پریاتان چیر مدے.
2 منی نیمگا دلگوش کن و پستو دے،
وتی نالگ و زنگان پریشان آن.
3 چہ دژمنانی تتوار و
چہ بدکارانی کوکاران بیتاگت و هئیران آن.
چیا کہ ناهگا منا رنجینت و
گون هژمے منی دژمنیا کننت.

4 دل مان سینگا آزاب انت و
مرکے ترسن سرا کپتگ و
5 بیہ و دہشتا منا چیر ترینتگ.
6 گوشان: ”دریچا کیوتی بالن پر بوتین،
تانکہ بالن بکرتین و آرام بگپتینان،
7 هئو! دیم پہ دورین جاگهان شتان و
دشت و گیابانن وتی هنکین کرت. اؤشت...
8 پہ اشتاپی شتان و جاہے چیر بوتان،
چہ لوژ و توپانان دور.“

9 هداوند! آیانی زبانا انچش بتربن
کہ یکدومیا سرید مبنت،
چیا کہ شہرا جنگ و چوپ گندان.
10 روج و شپ شہرے چاگردا دیوالانی سرا ترگا انت و
شہر چہ نانساپی و پتنہا پر انت،
11 چہ هرابی و بیرانیا سرریچ انت و
سبم و رپک، چہ آییے بازارا دور نبیت.

12 اے دژمنے نہ انت کہ منا شگانِ جنت،
اگن نہ، من سگت،
بدواہ نہ انت کہ گون پهرے منی دیمہ اؤشتاتگ،
اگن نہ، چہ آییہ چیر بوتان.
13 جی، تتوائے منی مت،
منی برہندگ و نژیکن دؤست،
14 کہ مارا وشین ہمراہیے هست ات
ہما و ہدا کہ گون مزین مچیے ہدائے لوگا گامن جت.
15 مرک آیانی چکا بکپات و
زندہ گور باتنت،
چیا کہ بدی آیانی لوگ و دلانی تھا انت.

16 بلہ من ہدایا گوانک جنان و
ہداوند منا رکینیت.
17 بیگاہ و سبہ و نیمروچا
زنگ جنان و پریات کنان و
آ منی تتوارا اشکنت.

18 منی جسم و جانا چہ ہما جنگا کہ دیمہ در اتکگ
پہ ذراہی و سلامتی رکینیت،
بل تریے بازینے منی دیمہ اؤشتاتگ.
19 ہدا کہ چہ ازل وتی بادشاہی تھتے سرا نشتگ،
اشکنت و شرمندگش کنت. اؤشت...
چیا کہ بدل نبنت و
ہداترسی اش نیست.

20 منی برہندگا وتی دست دؤستانی ہلاپا شہارت و
وتی کتولی پروشت.
21 زبانی چو ٹیلا چرپ ات
بلہ دلی جنگیگ،
دپتے ہیری چہ روگنا نرمتر،
بلہ کشتگیں زہم اتنت.

22 وتی پریشانیان پہ ہدایا بل،
کہ آ تیبی داروک انت،
آ ہچبر پھریزکاران کپگا نیلیت.

23 بلہ تنو، او ہُدا،
 بدکاران جُہلترین کَلّا دُورَ دئیے،
 ہونوار و پربکارین مردم
 وتی رُوجانی نیما ہم زندگ نماننت،
 بلہ من تئیی سرا تئوکل کنان.

ہُدائے سرا تئوکل کنان

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. ”بیتنوار و دوردستین کیپوتے“ ترزئے سرا.
 داوودئے شعیر، ہما وهدا کہ پیلستیان داوود گتئے شہرا دزگیر کرت.

56 او ہُدا! منی سرا رہم کن،
 کہ دژمن سک منی رندا أنت،
 سجھین رُوجا، منی سرا اُرُش کننت.
 2 سجھین رُوجا، دژمن منا لگتمال کننت،
 چیا کہ بازینے پہ کبر منی سرا اُرُش کننت.

3 وهدے منا ترسیت
 تئیی سرا تئوکل کنان.
 4 ہُدائے سرا، کہ آبیئے ہبرا ستا کنان،
 ہُدائے سرا تئوکل کنان و نترسان،
 ہاکیین انسان منا چے کرت کننت؟

5 سجھین رُوجا، منی ہبران تاب دئینت و
 سجھین ہنرش پہ منی آزار دئیگا انت.
 6 پندل سازنت و کمین کننت،
 منی گامان چارنت و
 منی کُشگئے رندا أنت.
 7 گون اے سجھین بدیان رکت کننت؟
 او ہُدا! وتی ہژمئے تھا کثومان سرشکون کن.
 8 تنو منی درپدریئے ہسابان دارے،
 منی ارسان وتی ارسدانا بکن،
 اے تئیی کتاب و دپتران نبشته نہ أنت؟

9 گڑا آ وهدا كه ترا گوانك جنان

دژمن پد كِنزنت.

إشبا زانان كه هُدا گون من إنت.

10 هما هُدا كه آيئے هبرا ستا كنان،

هتو، هما هُداوند كه آيئے هبرا ستا كنان،

11 هما هُداے سرا تتوكل كنان و نترسان.

انسان منا چے كرت كنت؟

12 او هُدا! بايد إنت گون تتو وتي كرتگين كتولان پوره بكنان،

په تتو شگرگزاربے كُربانيگان پيش كنان.

13 چيا كه تتو، او هُدا، منا چه مرکا رَكِينتے و

منا پادان چه لَكَشگا دارے،

كه زندے رُزنا تئبي بارگاها گام بجنان.

تئبي بانزلانی ساهاگا پناه زوران

په سازگر و وش آوازانی سالارا. "برباد مكنئے" تَرزے سرا. داوودئے شئير، هما وهدا كه داوود چه شاوولا تنك و گاريا چير بوت.

57 مني سرا رهم كن. او هُدا! مني سرا رهم كن،

چيا كه مني ارواه تئبي مئيار و باهوٹ إنت.

تئبي بانزلانی ساهاگا پناه زوران،

تان هما وهدا كه اے بلاه برئوت و بگوزيت.

2 بُرزين ارشے هُداے گورا پريات كنان،

هما هُدا كه گناهے بُهتاما چه من تگلينيت.

3 چه آسمانا وتي كُمكا راه دنت، منا رَكِينيت و

آيان كه منا لپاشنت، په هكل آدب كنت. اؤشت...

هُدا وتي مهر و وپاداريا رتوان كنت.

4 مني ارواه شيراني نياما إنت،

آس بُن دئيوکاني نياما وپسان،

هما مردمانی نياما كه دنتانیش تير و نئيزه أنت و

زبانیش تيزين زهم.

5 او هُدا! آسمانانی سرا باتے،
تئی شُوکت سَجھین زمینا شنگ بات.

6 منی پادانی دیمِا دامِش چیر کرت و
أرواھن سرشکون بوت.
راھتے سرا چاتش کُوتک،
بله وت اُودا شکون بوتنت. اُوشت...

7 او هُدا! منی دل مُھر انت.

منی دل مُھر انت و
سئوت و ساز جنان.

8 او منی ارواھ! آگاہ بے.

او چنگ و سُردان! آگاہ بیت.

من بامگواھا چه و ابا پاد کنان.

9 او هُداوند! ترا کئومانی نیاما ستا کنان و

په تئیگی کبیلہانی نیاما سئوت جنان.

10 چیا کہ تئی مھر باز انت،

تان ارشا رسیت و

تئی وپاداری تان جمبران.

11 او هُدا! آسمانانی سرا باتے،

تئی شُوکت سَجھین زمینا شنگ بات.

هُدا زمینے دادرس انت

په سازگر و وش آوازانی سالارا. ”برباد مکنے“ تَرزے سرا. داوودے شئیر.

58 او هاكمان! شمئے بیتئواری ناانسایی نه انت؟
مردمانی نیاما په انسپ دادرسی کنیت؟

2 انه، وتی دلا بے ادلی سازیت و

شمئے دست زمینا پتنه پاد کننت.

3 بدکاران چه ماتے لاپا وتی راه گار داتگ و

چه پیدایشا گمراه و درؤگبند انت.

4 آیان زهرے مان انت چُش که مارے زهرا،

سِيَه ماريئى دُتولا اُنت كه گُوشى بستگانُت و
5 هچ پيئما وتى دِيما په مارگرانى آوازا نترِيئيت،
هرچُنت كه اِزم و هنرَ كننت.

6 او هُدا! اِشانى دنتانان مان دپا پرُوش.
هُداوندا! اے ورنائين شيرانى نيشين دنتانان چه بُنا در كن.
7 تچوَكين آپانى پيئما گار باتنت،
وهده كمانَ كُشنت تيرش كُنت باتنت و پد و نشانے مئيلانت،
8 هَلزونئے پيئما كه گون رُوكا آپ بيت و
اِشكند بوتگين چُكئے پيئما كه هچبر رُچئے رُژنا نكنديت.
9 چه اِشيا پيسر كه شمئے ديز كُنگانى آسا بمارنت،* ترَ ببت يا هُشك،
هُدا اِش گار و كُمسار كنات.

10 پهريزكار، بيرا كه گنديت، شادهيَ كنت،
وتى پادان مان بدكارانى هونا شو ديت.
11 مردمَ گوشت:
”البت كه په پهريزكارا مَزے هست،
هُداے هست كه زمينئے سرا دادرسىَ كنت.“

منا چه دژمنان برَكين

په سازگر و وش آوازانى سالارا. ”برباد مكنئے“ ترزئے سرا. داوودئے شئير، هما وهدا
كه شاوولا په داوودئے كُشا، لهتتين چاروك آبيئے لُوكا رُوان دات.

59 او منى هُدا! منا چه دژمنان برَكين و
چه آبان كه منى هلاپا جاهَ جنت، منى نگهپانيا بكن.
2 منا چه بدكاران برَكين و
چه هُنيگان نجات بدئے.

3 بچار كه چه پيئما په منى كُشا كمينش كرتگ.
او هُداوندا! زُوراكين مرد منى هلاپا يكجاه بوتگ اُنت،
منا هچ گناه و مئيارے هم نيست.

4 من هچ گناه و مئيارے نكرتگ، بله اے انگت منى سرا اُرش كنگا تئيار آنت.
په منى كُمكا پاد آ و منى هالا بچار.
5 او هُداوند، او لشكرانى هُدا! تتو اسرائيلے هُدا ائے،
آگاه بئے، سَجَّهين كئومان سِزا بدئے و
بدكارين دروهُوكانى* سرا رهم مكن. اوشت...

6 شپا پر تَرنت،
كُچكانى پئىما كُرنت و
شهرئے چاگردا گردنت.
7 بچار كه چه دپا چه در كنتت،
زهمش دپا انت،
كوشنت: ”كس اشكنگا نه انت.“

8 بله تتو، او هُداوند، آيانى سرا كندئے،
سَجَّهين كئومانى سرا ريشكند كئے.
9 او منى واک و زور! تئى رهچار آن،
چيا كه تتو منى كلات ائے، او هُداوند!
10 هُدا په من مهربان انت و منى كُمكا كئيت،
دژمنانى سرا وتى پيروزيا گندان.

11 او هُداوند كه مئے اسپر ائے! آيان مكش،
چش مبيت كه منى كئوم بشموشيت.
گون وتى زوراكيا اشان سرگردان كن و اير بيار.
12 په وتى دپئے گناه و لئنانى هبران
وتى كبرئے تها بنديگ بينت.
اشانى نالت و دروگبندئے سئوبا،
13 اشان وتى هژمئے تها گار و كُمسار كن،
گار و كُمسار كن كه هچ پشت مكپنت،
تان زانگ ببيت
كه چه آكوبا بگر تان زمينئے هر كندا هُدا بادشاهى كنت. اوشت...

14 شپا پر تَرنت،
كُچكانى پئىما كُرنت و
شهرئے چاگردا گردنت.
15 وراكئے شوهازا سر سر جنان بنت و

اگن سیر مہنت واب نکپنت.

16 بلہ من تیی کدرتے تئوسپیا سئوت و ساز جنان،
سُہبا تئی مہرے ستایا سئوت جنان و شادھی کنان،
چیا کہ تئو منی بُرزین کلات ائے و
سکّیانی و ہدا منی پناہگاہ.
17 او منی واک و توان! ترا نازینان.
ہدا منی بُرزین کلات انت،
منی ہدا کہ گون من مہر کنت.

دژمنانی دیما مارا مدّت کن

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. ”سوسنئے“ تَرزئے سرا. گواہیے. پہ تالیما داوودئے شئیر، ہما و ہدا کہ داوودا گون نہرئیمئے
آرامیان و سوہئے آرامیان جنگ کرت و ہما و ہدا کہ یوآب پر ترت و وادئے دشتا چہ ادومیان دوازده ہزار مردمی کُشت.

60 او ہدا! تئو مارا یلہ کرتگ و مئے سنگر پرؤشتگ انت،
ہژمناک بوتگئے، بلہ نون گون ما و شان بئے.
2 زمینت جُمبیتنگ و تل داتگ،
تلانی بگر کہ لرزگا انت.
3 وتی کثومت گرانین جاوران پرتنگ،
مارا مدھوش کنوکین شراپت وارپنتگ.

4 بلہ انگت بئیرکت پہ ہداترسان بُرزاد کرتگ
تانکہ یکجاہ بننت و چہ دژمنئے کمانا برکنت. اوشت...
5 گون وتی راستین دستا برکین و پستو بدئے
تان ہما کہ ترا دوست انت برکنت.
6 ہدایا چہ وتی پاکیا ہبر کرت:
”شکینما گون شادھی بہر کنان و
سوکوئے درگا کساس کنان.
7 گلیاد منیگ انت و منسی منی،
اپراییم منی جنگی کلاہ انت،
یہودا، بادشاہیئے آسا و
8 موآب منی دسشودی تَرشت،

ادومے سرا وتی سواسا چگل دئیان* و
پیلیستیہے سرا وتی پیروزیے گوانکا جنان.*

9 کئے منا چشین شہریا کاربت کہ سنگربند انت؟
کئے منا دیم پہ ادوما رهشون بیت؟
10 او ہدا! تئو مارا یلہ داتگ.
او ہدا! پدا مئے لشکرانی ہمراہ نبئے.
11 دژمنانی دیم مارا مدت کن،
چیا کہ انسانے مدت بیکار و ناہودگ انت.
12 گون ہدایا سوین بین،
ہما انت کہ مئے دژمنان پادمال کنت.

منا دیم پہ تلارا بر

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. گون سیمی سازان. داوودئے زبور.

61 او ہدا! منی پریاتا بشکن و
منی دواپا گوش دار.

2 ترا چہ زمینے گڈسرا گوانک جنان،
وہدے دلن ڈرہیت.

منا دیم پہ تلاربا بر کہ چہ من برزتر انت.

3 چیا کہ تئو منی پناہگاہ بوتگئے و
دژمنانی دیم مہرین برجے.

4 بل کہ تیی تمبوا تان ابد بمانان و

تیی بانزلانی ساہگا پناہ بزوران. اوشت...

5 چیا کہ تئو، او ہدا، منی داتگین کتول ایشکتگ انت و
وتی نامے ترستگینانی میراسبت منا بکشاتگ.

6 بادشاہے امرے رچان باز کن و

آیئے سالان، تان سجھین نسلان.

7 ہدائے بارگاہا تان ابد شاہی تھتا بنندات،

وتی مہر و وپاداریا آیئے نگھپان کن.

8 نون تیبی ناما مُدام نازیبان و
وتی کتولان هر رُچ پوره کنان.

أرواهُن هُدائے رهچار اِنْت

په سازگر و وش آوازانى سالارا. ”يدوتونئے“ * ترزئے سرا. داوودئے زبور.

62 منى ارواه په ايمنى تهنا هُدائے رهچار اِنْت،
چيا كه منى رَكِينْگ چه هماییے نيمگا اِنْت.
2 منى تلار و منى رَكِينْوَك تهنا هما اِنْت،
منى كلات اِنْت، هچبر نلرزان.

3 تان كدین مردیے سرا اُرْش كنیْت
تانكه سَرجمیا بکشیتى،
چُش كه پُرْشْتگین دیوال و کیتگین شَنک و پَلْے؟
4 البت پندَل سازنت كه آييا چه بُرزاد سرشكون بکننت.
چه دروگ بندگا لُرْت برنت،
گون وتی دپا برکت دئینت،
بله دلئے تهنا نالت کنت. اؤشت...

5 او منى ارواه! په ايمنى تهنا هُدائے رهچار بئے،
چيا كه منى اُمیت گون همایيا اِنْت.
6 منى تلار و منى رَكِينْوَك تهنا هما اِنْت،
منى كلات اِنْت، من نلرزان.
7 منى نجات و اِزْت گون هُدایا اِنْت،
هما منى مُهرین تلار اِنْت، منى پناهگاه اِنْت.
8 او مردمان! هُدائے سرا تتوکل كنیْت و
دلئے هالان هماییے دیمَا درشان كنیْت،
هُدا مئے پناهگاه اِنْت. اؤشت...

9 په راستى كه انسان چه دمیا گیشتر نه اِنْت،
بنى آدم پریے،
اگن شاهیمَا تورش بکننت هچ نه اِنْت.

اے سَجَّہین، یکجاہ چہ دمے گیشتر نہ اَنت۔
10 پہ زُلم و زُورا تَعوکل مکنیت و
پہ دُزیا اُمیت مبندیت،
هرچنت کہ شمئے مال گیشتر بیت،
پہ آبیا دل مبندیت۔

11 هُدایا یک هبرے گوشتگ و
من دو اِشکتگ
کہ زور و کدرت هُدائیگ اِنت و
12 مِهر و رَهم هم تئییگ اِنت، او هُداوندا!
تتو هرکسا آبیئے کرتگین کارانی هسابا، مَرَّ دئیئے۔

أرواهُن تئیی تئییگ اِنت

داوودئے زبور، هما وهدا که یهودائے گیابانا اَنت۔

63 او هُدا! منی هُدا تتو ائے،
گُون وتی سَجَّہین دل و جانا تئیی شوهازا آن،
أرواهُن تئیی تئییگ اِنت و
جسم و جائُن تئیی هُدوناک،
بے آپ و هُشکین زمینیا۔

2 تئیی پاکین جاگها، منا تئیی شُبین بوتگ،
تئیی شان و کدرتُن دیستگ،
3 چیا که تئیی مِهر چہ زندا شرتَر اِنت،
منی لُنث ترا نازیننت۔
4 تان زندگ آن ترا نازینان و
پہ تئیی ناما دستان بُرَز کنان۔
5 أرواهُن اَنچش سیر بیت چو که یگے وشین وراکه بوارت و
دپُن گُون شادمانین لُنثان ترا نازینیت۔

6 وتی بسترئے تھا هم ترا یات کنان و
شپانی پاسان تئیی هئیالا بان۔
7 تئیی بانزلانی ساهاگا ترا نازینان،
چیا که تتو منی مَدتکار ائے۔
8 أرواهُن گُون تتو بندوک اِنت و
راستین دستیت منی پُشت و پناه۔

9 آ کہ منی کُشگئے پد و رندا آنت گار و گُمسارَ بنت و
 زمینئے جُھلانکیان اِیرَ رثونت.
 10 زهمانی دپا تَرنت و
 تولگانی وراکَ بنت.

11 بلہ بادشاہ ہُدائے درگاھا شادھیَ کنت و
 هرکس کہ گون ہُدایا سئوگندَ وارت پَھرَ کنت،
 چیا کہ دروگبندانی دپ چُپ و بندگَ بیت.

منا چہ بدکاران چیر دئے

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زبور.

64 او ہُدا! وهدے نالان و پریاتَ کنان، منی تتوارا بَشکُن و
 زندا چہ تُرسناکین دژمنان برکین.
 2 منا چہ بدکارانی پندلان چیر دئے،
 چہ رَدکارانی آشوپا.
 3 چیا کہ وتی زبانا زهمانی پیما تیرَ کنت و
 وتی تهلین ہبران تیرے پیما کارَ بندنت
 4 تانکہ چہ وتی سنگران بیمنیارا نشانگ بکننت.
 اناگت و بے تُرسا آیا تیرَ جنتت.
 5 رَدین کارا یکدومیا دلبدی دئینت،
 ہبر کہ کنتت، مکسدش وتی دامانی چیر کنگ انت.
 گوشنت: ”کئے اش گندیت؟“
 6 نانساپیا دلیل و ہنرَ کنتت و گوشنت:
 ”ما تمان و کمالین شعورے کرتگ.“
 پہ راستی کہ انسانئے دل و ہئیال زانگَ نبنت.

7 بلہ ہُدا آیان تیرَ جنت و
 اناگت تپیگَ بنت.

8 آ وتی جندئے زبائے سئویا ٹگلَ ورننت.
 هرکس کہ بگندیتش پہ آیان سرا چنڈینیت.
 9 سچہین بنی آدمَ تُرسنت،
 ہُدائے کارا جارَ جنتت و
 آییئے کارا پہ ہوش و سارَ چارنت.

10 پھر پزکار ہداوندئے درگاہا شادھی کنات و
آییئے درگاہا پناہ بزورات.
سجھین نیکدل پھر بکنانت.

ہدائے کئور سرریچ انت

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زبور. سئوتے.

65 او ہدا! سہیونا ستا و سنا تئی ودارا انت،
گؤن تئو مئے کئول پورہ بنت.

2 او تئو کہ دویان اشکنئے!

سجھین مردم دیم پہ تئو کاینت.

3 آ وهدا کہ گناہ منی سرا لمبتنت،

تئو مارا بکشیت.

4 بہتاور ہما انت کہ تئوی گچین کنئے و وتی بارگاہا کارئے

تانکہ ہمؤدا جہمند بییت.

چہ تئی درگاہئے نیکیا سیراپ باتین،

چہ تئی پرستشگاہئے پاکیا.

5 گؤن وتی باکمالین کاران، مارا پہ ادل و انساپ پسئو دئیئے.

او مئے رکینؤکین ہدا!

زمینئے چار کئڈ و دوردست ترین دریایانی امیت گؤن تئو انت.

6 تئو ائے کہ گؤن وتی زور و واکا کؤھت جوڑبتنگ انت و

وتا گؤن کدرتا سلہبندت کرتگ،

7 دریایانی گُرت آرام کرتنت،

مئوجانی تئوار و کئومانی آشوپ.

8 زمینئے چار کئڈا نندؤک چہ تئی نشانیان ہیران انت،

تئو شگرِب و مگرِبا پرمائے کہ شادمانیئے کوکارا بکننت.

9 تئو زمینئے ہیالداریا کنئے،

آییا آپ دئیئے و آباد کنئے.

ہدائے کئور سرریچ انت

تئو مردمان گندم بکشئے

چیا کہ تئی شئور ہمے بوتگ.

10 تنو زمينئے پلان* آپ دئیے و
 ڈگارا ہمدست کنئے،
 گون گوارگا نرمی کنئے و
 رُست و ردوما برکت دئیے۔
 11 گون وتی نیکیا سالا تاجے سرا دئیے،
 تئی پادراہ ہم چہ برکتا سرریچ أنت۔
 12 گیابانانی چراگاہ آباد بنت و
 کوهان وتی سرین پہ شادمانی بستگ أنت۔
 13 ڈگارن وتا گون رمگان پوشینتگ و
 درگان گون گندما،
 شادمانیے کوکارا برز کنت و سوت جنت۔

تئی کار باکمال أنت

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. سوتے. زبورے.

66 او زمينئے سجھین مردمان! پہ هُدايا شادهيے گوانکا بجنيٲت.
 آيئے نامئے مزنيا نازينيت و
 آيئے شان و شوکتا ستا کنيٲت.

3 هُدايا بگوشيت: ”تئی کار چنکدر باکمال أنت.
 تئی واک و کدرتے مزنيے سؤيا
 دژمن تئی ديما هاکا کپنت.
 4 زمينئے سجھين مردم ترا سجده کنت و
 ترا نازيننت.
 هئو! تئی ناما ساژاينت.“ اؤشت...

5 بيٲت و بچاريت که هُدايا چے کرتگ،
 آجين کار په بني آدما.
 6 دريٲي هُشک کرت و
 هُدايے کتوم اژدا پاد پيٲادکا چہ کتورا گوست،
 آيئے بارگاها شادمانی بکنين.
 7 آ گون وتی کدرتا تان آبد بادشاهی کنت،
 چمی گون کتومان انت.

سرکش آبیئے ہلاپا پاد مئیانت. اؤشت...

8 او کئومان! مئے ہدایا ستا کنیت،

پہ بُرزتقواری بنازینیتی.

9 مئے زندی رُکینتگ و

پادی چہ ٹگلگا داشتگ آنت.

10 او ہدا! چیا کہ تتو مارا چکاستگ،

تتو مارا نُگرہئے پیما پلگارتگ.

11 تتو مارا داما دتور داتگ و

مئے گردنا مزین بارے اشتگ.

12 چہ تئی رزایا مردمان مارا سرجمیا لگنمال کرتگ،

چہ آپ و آسا گوستگین،

بلہ مارا سرسیزین جاہینا آورتگت.

13 گون سوچگی کربانیکان تئی درگاھا کیان و

گون تتو وتی کئولان پورہ کنان،

14 ہما کئول کہ لُنتان وادہ داتگ و دپا گؤشتگ آنت

سکی و سوریانی وهدا.

15 پزورین دلوتان سوچگی کربانیک کنان،

گون گورانڈانی کربانیکے دوتان،

پہ تتو پس و گوک ندر کنان. اؤشت...

16 او سچہین ہدائرسان! بیایت و بشکنیت،

ہما چیژان گوشان کہ پہ من کرتگ آنتی.

17 گون وتی دپا آبیئے کرا پریاتن کرتگ،

آبیئے ستا و سنا منی زانا ات.

18 اگن بدیے منی دلا بوتین

ہداوندا منی ہیر گوش نداشتگ آت.

19 بلہ ہدایا پہ راستی اشکتگ و

منی دوائے تقواری گوش داشتگ.

20 ہدایا ستا بات کہ چہ منی دویا نادلگوش نبوتگ و

وتی مہری چہ من دور نداشتگ.

سجھین کٹوم ترا ستا کنانت

پہ سازگر و وش آوازانى سالارا. پہ سيمى سازان. زبورے. سئوتے.

67 هُدا مئے سرا مهربان بات، مارا برکت بدئيات و
وتى ديما په ما دُرپشان کنات، اؤشت...
2 تانکه تئیی راه جهاننا زانگ بییت و
تئیی داتگین رَکینگ سجھین کٹومانی نیاما.

3 او هُدا! کٹوم ترا ستا کنانت،
سجھین کٹوم ترا ستا کنانت.

4 کٹوم شادھی کنانت و شادمانیئے گوانکا بجنانت،
چیا که تئو کٹومانی سرا په انسپ دادرسی کئے و
جهانئے کٹومانی رهشون بئے. اؤشت...

5 او هُدا! کٹوم ترا ستا کنانت،
سجھین کٹوم ترا ستا کنانت.

6 زمینا وتی بر و سمر داتگ،
هُدا، مئے هُدا، مارا برکت بدئيات.
7 هُدا مارا برکت بدئيات
تانکه زمینئے چار کُند آییئے مزینا شرپ بدئینت.

هُدا جاه جنات

پہ سازگر و وش آوازانى سالارا. داوودئے زبور. سئوتے.

68 هُدا جاه بجنات و آییئے دژمن شنگ و شانگ باتنت،
آ که چه آیا نپرت کننت چه آییئے درگاها بتچانتنت.
2 آنچش که دوت بال کنت اِشان بتاچین،
آنچش که مؤم آسئے ديما آپ بیت،
بدکار هُدائے درگاها گار و گُمسار باتنت.

3 بلہ پھر پزکار شادمان و
هُدائے درگاہا گل و بال باتنت و
چہ و شبا شادھی کنانت.

4 پہ ہدایا ستوت بجنت و آبیئے ناما نازنت،
پہ آیا کہ جمیران سوار انت ستا و سنائے توارا بُرز کنیت.
آبیئے نام ہداوند انت،
آبیئے بارگاہا شادھی کنیت.

5 ہدا وتی پاکین بارگاہا
چورئوانی پت انت و جنوزامانی دادرس.
6 ہدا بیکسان پہ لوگ و جاہ کنت و
بندیگان، آزات و آباد،
بلہ سرکش، ہشکین زمینیا نندوک بنت.

7 او ہدا! آ وهدا کہ وتی کئومئے رھشون اتئے،
آ وهدا کہ گیابانا ملان اتئے، اوشت...

8 زمین لرزت و
آسمانان ہئور گورت،
ہدائے بارگاہا، سینائے کؤھئے یکدانگین ہدائے،
ہدائے بارگاہا، اسرائیلئے ہدائے.

9 او ہدا! تتو بازین ہئورے گوارینت و
تئی میراس کہ ہشک و وئیران بوتگات، تتو سپراپ کرت.
10 تئی رمگ اودا جھمنند بوت.
چہ وتی نیکیا، او ہدا،
تتو بیوس روژی دانتنت.

11 ہداوند وتی ہبرا جار جنت،
بشارت آرؤکین جنین، مزین لشکرے انت.
12 بادشاہ گون وتی لشکران جھنت و تچنت،
جنین وتی لوگا آواران* بہر کننت.
13 ترے گواش و آہرانی تھا واب بیئے
کیودرانی بال نگرہپوش بنت و پُش تِلادرنگ.
14 وهدے پرواکین زورا بادشاہ شنگ و شانگ کرتنت،
بریا سلمونئے کؤھئے سرا گورت.

15 او مَرَن كُوه! او باشانئے كُوه!
 او بازئُلَين * كُوه! او باشانئے كُوه!
 16 او بازئُلَين كُوه! په چے هما كُوها گُون هسَدے چارگا ائے
 كه هُدایا په وتی لوگجاها گچین كرتگ،
 همودا كه هداوند تان ابد جهمنند بیت؟
 17 هُدائے اَرابه هزارانی هزار و
 لگانی لك اَنت،
 هداوند چه سینائے كُوها وتی پاكین جاگها آتكگ.
 18 آ وهدا كه اَرشا بُرز بوتے
 بازین بنديگے زُرَت،
 چه مردمان ئيكي اَت زُرَت،
 تننا چه سرکشان هم،
 تانكه تنو، او هداوندین هدا، اودا جهمنند بيے.

19 هداوندا ستا بات، مے رَكِينوَكِين هدايا
 كه هر رُوج مے باران سگيت. اؤشت...
 20 مے هدا رَكِينوَكِين هدا اِنت،
 چه مرکا رَكِينگ هداوندے دستا اِنت، تهنا هداوندے.

21 بله هدا دژمنانی سرا پرؤشيت،
 همایانی پرمودین سرے كُها پرؤشيت كه وتی گناہانی تها گام جنت.
 22 هداوندا گوشتگ: ”آيان چه باشانا پر تَرِينان،
 آيان چه دریائے جُهلانکیان پر تَرِينان،
 23 تانكه تئی پاد آيانی هونا لگتمال بکننت و
 تئی كُچکانی زبان هم وتی بهرا چه دژمنان بگرننت.“

24 او هدا! تئی جشنے کاروان گندگ بیت
 منی هدا و منی بادشاهے کاروان مان پاكین جاگها.
 25 دیمّا شائر و پُشتا سازگر و
 نیاما جنک تمبورگ جنگا اَنت.
 26 هدايا مان مزین دیوانان بنازینیت.
 او اِسراییلے اؤبادگان! هداوندا بنازینیت.
 27 بنیامینے کسانین کبيله همودا اِنت،
 یهودائے کماش آيانی هاکم اَنت،
 زبولونے کماش و نپتالیے کماش، مزین رُمبے اَنت.

28 تئیی ہڈائے پرمانِ انت کہ تتو زوراور ببئے .
 او ہڈا! آنچش کہ پیسرا کرتگت، وتی زور و واکا مارا پیش بدار .
 29 پہ تئیی پرستشگاہئے ہاترا کہ اورشلیما انت
 بادشاہ پہ تتو ٹیکئی کارنت .
 30 کلم و کاشانی نیامئے رسترا* ہکل دئے و
 کئومانی گوسکانی نیاما گوکانی گورما* .
 رستر ایردست بیت و نگرہ کاریت .
 جنگدوستین کئومان شنگ و شانگ کن .
 31 کاسد چہ مسرا کاینت
 ہبشہ اشتاپیا وتی دستان دیم پہ ہڈایا بُرژاد کنت .

32 او جہانئے ملکان! پہ ہڈایا سئوت بجنیت،
 ہڈاوندا گون سئوتا بنازینیت، اوشت...
 33 ہماییا کہ آسمانان شہسوارئی کنت، کوہنین آسمانان،
 ہماییا کہ وتی آوازا بُرز کنت، تُرند و پرواکین آوازا .
 34 ہڈائے کدرتا جار بجنیت،
 کہ شان و شئوکتی اسرائیلئے سرا انت و
 کدرتی، آسمانانی سرا .
 35 او ہڈا! تتو وتی پاکین جاگھا باکمال ائے،
 اسرائیلئے ہڈا وتی کئوما زور و واک بکشیت .
 ہڈایا ستا و سنا بات .

او ہڈا! منا برکین

پہ سازگر و وش آوازانئی سالارا . ”سوسنانی“ ترزئے سرا . داوودئے زبور .

69 او ہڈا! منا برکین
 کہ آپ تان منی گردنا انت .
 2 جُہلانکین پوجگلان مین بوتگان،
 جاگھے کہ پاد نہ اوشتیت .
 جُہلانکین آپانی تھا کپتگان و
 ہار و لہڑان منا انگر کرتگ .
 3 چہ بازین پریاتان دمن برتگ،
 منی نُک ہشک انت و

چمّ وتی هُدائے ودارا تھار بوتگ آنت۔
4 آ کہ بیسٹوب چہ من نپرت کننت
چہ منی سرئے مودان گیشتر آنت۔
بازینے منی گار کنگئے رندا انت
دژمن منی سرا دروگین بھتام جننت۔
چہ من لوئنت ہما چیژان پر بترینان
کہ من ندزتگ آنت۔

5 او ہدا! تتو زائے کہ من اہمکی کرتگ،
منی گناہ چہ تتو چیر نہ آنت۔
6 او ہداوند، او لشکرانی ہداوند!
ہما کہ تتیی وداریک آنت منی سئوبا شرمندگ مباتنت۔
او اسرائیلے ہدا!

ہما کہ تتیی شوہازا آنت منی سئوبا رسوا مباتنت۔

7 چیا کہ پہ تتییگی منا سُبگ کننت و

منی دیم چہ شرما پوشینگ بوتگ۔

8 براتانی چما بیگانگ بوتگان و

وتی ماتتے چگانے دیم دَرآمدے۔

9 آ گئیرت کہ منا پہ ہدائے لوگا هست انت،

منا جانسویچ کنت و باہینیت و

تتیی رد و بد کنوکانی رد و بد،

منی سرا کپتگ آنت۔

10 آ وهدا کہ آرسن ریتکگ و روچگن داشتگ

سُبگ کنگ بوتگان۔

11 آ وهدا کہ سوگی گد و پوشاگن گورا کرتگ آنت،

ایشانی کرا بتلے بوتگان۔

12 شہرے مسترانی گورا نام و دپ آن و

شرابیانی سئوت۔

13 بلہ من، او ہداوند، تتیی رھمے وهدا،

تتیی درگاھا دوا کنان۔

او ہدا! چہ وتی بازین مہر و وپاداریا،

گون دلجمین رکینگے پَسئو بدے۔

14 منا چہ پوجگلان در کن،

تانکہ ایر مبدان۔

چہ نپرت کنوکانی پنجاگ منا برکین و

چه جُهلانکین آپان در کن .
15 معیل که هار منا اَنگِرَ کننت،
یانکه جُهلانکی منا اِیر برنت،
یا منی سرا کَلّ وتی دپا ببندیت.

16 او هُداوند! منی پَسَئوا بدئے که تئیی رهمت باز اَنت،
وتی رهمتانی کِساس و حسابا، وتی دِیما گون من بترین.
17 دِیما چه وتی هزمتکارا مپوشین،
په منی مَدَتا اشتاپ کن
که سَک تَنگ اَتکگان.
18 نَزیک بیا و منا برکین،
دژمنانی سئوِبا منا بموک.

19 تَقو آ سُبکیان و تَ زانئے که منی سرا اَنت و
منی شرمساری و رسواییان،
منی سَجّهین دژمن تئیی دِیما اَنت.
20 سُبکی و بے اَزتیاں منی دل پرؤشتگ و در منتگان،
رهمئے ودارا اتان و دستا نکپت،
گَموارئے شوهازا اتان و نرست.
21 وراکئے بدلا، منا جئورش دات و
وهده تنیگ بوتان تَرُپشین شرابش نؤشینت.

22 پَرزؤنگش دامے بات و
سُهَل و اِیمنی اِش تَلکے.
23 چَمش تهار بات و مگندانت و
سریش درهگ و لرزگا بات.
24 وتی هژما آیانی سرا بگوارین،
گَزئے آچشا په آیان برسین.
25 لؤگ و جاگه اِش هراب و وئیران بات،
آیانی گدانان هچکس جهمنند مبات.
26 چیا که هماییا آزار رسیننت که تئو جنگ و
همایئے رنجانی هیرا کننت که تئو پُیگ کرتگ.
27 مئیار په مئیارش بِلدّ،
چه تئیی اَدلا بیبهر باتنت.
28 چه زندگینانی دپترا گار باتنت،
گون پهریزکاران یکجاه نیسگ مباتنت.

29 بلہ نون من، ستم دیستگ و پدرد آن.
 او ہدا! تئی نجات منا ایمن بدارات.
 30 ہدائے ناما گون سوت نازینان و
 گون بازین شگرگزاریا شان و شوکتی دئیان.
 31 اے چیز ہدایا چہ گوسکیا گیشتر پسند بیت،
 چہ مزن کانٹ و مزن سرمبین گوکیا.
 32 بیکیبر و دریش اے چیڑا کہ بگندنت گل و شادان بنت.
 او ہدائے شوہاز کنوکان! زندہ دل باتیت.
 33 ہداوند نیازمندانی دویان گوش داریت و
 وتی بندیگین مردمان بڑگ و وار نکنت.

34 آسمان و زمین آییانا بنازیننت،
 دریا و آییئے تھے سجھین سہدار.
 35 چیا کہ ہدا سہیونا نجات دنت و
 یهودائے شہران نوکسرا اڈ کنت.
 کئوم اودا جہمند بیت و
 ملکتے ہکین وارس بیت.
 36 ملک آییئے ہزمتکارانی پُشتپدئے میراس بیت و
 آییئے نامے دوست داروک اودا جہمند بنت.

پہ منی مدتا اشتاپ کن

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. داوودئے زیور. دزندیے.

70 او ہدا! زوت کن و منا برکین.
 او ہداوند! پہ منی مدتا اشتاپ کن.

2 آ کہ منی کوئے رندا انت،
 سرجهل و شرمسار باتنت،
 آ کہ منی بربادیا گل بنت،
 پد بکنزات و رسوا باتنت.
 3 آ کہ منی سرا "ہہ، ہہ" کنت،
 چہ پشلیا پُشتکا کنزاتنت.

4 بلہ آ کہ تئی شوہازا اُنت،
سجھین تئی درگاھا شادھی کنات و گل و بال باتنت،
آ کہ تئی داتگین نجائش دوست بیت،
مُدام بگوشانت:
”هُداوند مزن شان اُنت.“

5 بلہ من ستم دیستگین مہتاجے آن.
او هُدا! دیم پہ من اشتاپ کن،
تتو منی رگینوک و مدتکار ائے.
او هُداوند! دیر مکن.

او هُداوند! منا یلہ مکن

71 او هُداوند! من تئی معیار و باھوٹ آن،
منا شرمسار مکن.

2 پہ وتی ادلا منا برکین و بچئین،
دلگوشا گون من کن و منا برکین.

3 منی پناہ دئیگئے تلار بئے،
کہ مُدام دیم پہ آیا بیایان.

تتو پہ منی رگینگا حکم کرتگ،

چیا کہ منی تلار و کلات تتو ائے.

4 او منی هُدا منا چہ بدکارانی دستا برکین،

چہ ستمگر و بیرھمانی پنجاگا.

5 چیا کہ تتو، او هُداوند، منی اُمیت ائے و

چہ کسانیا، او هُداوند، اوست و اُمیتن تئی سرا بوتگ.

6 چہ پیدایشا منی کُمک کنوک بوتگئے،

اے تتو بوتگئے کہ منا چہ ماتا پیدا کرتگ،

منی ستا و ساژایگانی دیم مُدام گون تتو اُنت.

7 پہ بازینیا نشانے بوتگان،

چیا کہ تتو منی مہرین پناہگاہ ائے.

8 دین چہ تئی تتوسیپا پُر اُنت،

چہ تئی شان و شوکتا سجھین رچا.

9 پیریا منا چہ وتا دور مکن،

آ وهدا کہ توائن کُئیت، یلہ ان مکن.
 10 چیا کہ دژمن منی ہلاپا ہبرا انت،
 آ کہ منی کُشگئے رندا انت ہوربگا پندل سازنت.
 11 گوشنت: ”ہدایا یلہ کرتگ،
 برئوین بگرینی،
 کسّی نرکینیت.“

12 او ہدا! چہ من دور مبیے.
 او منی ہدا! منی مدتا اشتاپ کن.
 13 منی بھتام جنوک شرمسار و تباہ باتنت و
 آ کہ منی آزارئے پدا انت
 پشل و شرمندگ باتنت.
 14 بلہ من مدام تئی کُمکئے اُمیتوار آن و
 ترا گیش و گیشتر ستا کنان.
 15 تئی ادلین کارانی ہبرا کنان،
 سجھین روچا تئی داتگین نجاتئے جارا جنان،
 هرچنت کہ آیانی حساب چہ منی زانگا ڈن انت.
 16 من کایان و ہداوندئے پرواکین کارانی جارا جنان، تھنا ہداوندئے،
 تئی ادلئے جارا جنان، تھنا تئی.

17 او ہدا! تئو منا چہ کسانیا سوچ داتگ،
 مدام تئی اجبین کارانی جارا جنان.
 18 او ہدا! نون کہ پیر آن و مود اسپیت انت،
 منا یلہ مکن،
 تان نوکین پدریچئے نیاما تئی زورئے جارا بجنان و
 سجھین آیوکین نسلان چہ تئی واک و توانا سہیگ بکنان.
 19 او ہدا! تئی ادل تان برزین ارشا انت،
 تئو ائے کہ مزین کارت کرتگ.
 او ہدا! تئی مٹ کئے انت؟
 20 هرچنت تئو منا بازین سکی و سوری پیش داشتگ،
 بلہ پدا منی زندا بوڈینئے*.
 ہئو، نوکسرا منا چہ زمینئے جھلانکیا برزاد کارئے.
 21 منی اژتا برزتر برئے
 منا پدا آسودگ کئے.

22 من ترا گون چنگ و سُروَدَ نازینان،
چیا کہ تتو وپادار ائے، او منی ہدا!
گون ربائے سازا ترا نازینان،
او اسرائیلئے پاکین!
23 منی لُنت شادمانیئے کوگارا کننت،
من ترا نازینان،
کہ تتو منا مؤکتگ.
24 سچھین روچا تئی آدین کارانی زگرا کنان
چیا کہ آ کہ منی آزار رسیدگئے لوٹوک اتنت،
سرجھل و شرمسار بوتگ آنت.

وتی ادلا بادشاہا بکش

سُلمائے زبور.

72 او ہدا! وتی ادلا بادشاہا بکش،
وتی انسایا بادشاہئے چُگا،
2 تانکہ آپہ انساپ تئی کئومئے سرا دادرسی بکنت،
سِتم دیستگینانی سرا پہ ادل.

3 کؤہ پہ کئوما آبادی بیاراتنت،
جُمپ و تُمپ، پھریزکاریئے سَمرا.
4 بادشاہ کئومئے ستم دیستگینانی ہگا بدئیات،
مہتاجانی چُگان برکینیات و
ستمگران تباہ کنات.

5 نسلانی نسل تئی شریپ و اِزتا بداراتنت،
تانکہ روچ دُرشیت،
تانکہ ماہ نور دنت.

6 بادشاہئے ہاکمی ہما ہئورانی پئیمایا بات کہ رُتگین سبزگانی سرا گوارنت،
ہما ہئورانی پئیمایا کہ زمینا سیِراپ کننت.

7 آبیئے اہدا پھریزکار شاداب باتنت،
تان ہما وهدا کہ ماہ نور دنت آبادی بات.

8 دریا تان دریا آبیئے بادشاہی برجاہ بات و
چہ کئورا* تان زمینئے گُدی سیمسران.

9 آبیئے درگاھا گیابانئے نندوک سرا جھل بکناتنت،
آبیئے دژمن ہاک بچئاتنت.

10 تَرشيش و تَتِيابگوراني* سرڏگائے بادشاه همایا سُنڱ و مالیات بدئیانت،
شيبا و سَبائے بادشاه په آياا ٿيڪي بيارانت.
11 سَجھين بادشاه، آييءے ديمَا سرا جَهل بکنانت،
سَجھين کتوم آييءے هزمتا بکنانت.

12 چيا که آهاجتمندان هما وهدا رَکينيت که پريات کنت،
ستم ديستگينان و همایان که مَدتکارے نيستش.
13 نزور و هاجتمندانی سرا رهم کنت و
هاجتمندانی زندا رَکينيت.
14 آيانی زندا چه زُلم و شِدتا نجات دنت،
آيانی هونا گران کيمت زانت.

15 أَمري باز بات،
سَبائے تَلاه آييءے پيشکش باتنت.
مردم مُدام آييءے دواگو باتنت و
سَجھين روچا په آياا برکت بلوئاتنت.
16 گندم سَجھين مُلکا انچش باز بات که
جُمپانی سرا چئول بجننت و
بر و سَمري انچش باز بات که لُبانا انت.
شهران مردم انچش آباد باتنت که سَبزگ مان دُگاران.
17 بادشاهئے نام نميران بات،
تان روچ دُریشيت نام و تئواری بمانات.
سَجھين کتوم چه آياا برکت بگراتنت و
آياا مبارک بگوشاتنت.

18 هُداوندين هُدايا ستا بات، اسراييلئے هُدايا،
اجبين کارانی کنوک تهننا هما انت.
19 آييءے پرشئوکتين ناما تان ابد ستا بات،
آييءے شان و شئوکت سَجھين زمينا بگرات.
انچش بات. آمين.

20 داوود يَسِيءے دوا هيدا کُنتت.

زبورئے سیمی کتاب

زبور 73—89

آ کہ چه تئو دور آنت گار و گُمسار بنت

اساپئے زبور.

73 په راستی هُدا په اسرائیلا مهربان انت،
په همایان که دلش ساپ انت.

² بله کَمے منتگات بٹگلان،

نزیک ات پاد بلگُشنت.

³ چیا که په پُرکبران هسُدی بوتان،

هما وهدا که من بدکار آبادی و آسودگیا دیستنت.

⁴ چیا که آیان تان مرکا دردے پر نیست و

وش و سیرلاپ انت.

⁵ آ دگرانی پیما رنج و زهمتا نه انت و

مردمی بلاهانی تها نکپنت.

⁶ پمیشکا کبر آیانی گورئے هار انت و

هژم و گزب آیانی پوشاک.

⁷ چمَش چه پزوریا در آتکگ انت و

دلئے هئیلانیش هدے نیست.

⁸ په مسکرا و بدواهی هبر کننت،

په کبر زلم و ستما وتی زیانا کارنت.

⁹ دپا آسمائے هلاپا پیچ کننت و

زیانش سجھین زمینا گپیت.

¹⁰ پمیشکا کثوم دیم په آیان رتوت و

په گلے همایانی دستئے آیان وارت.

¹¹ گوشنت: ”هدا چه پیما زانت؟“

بُرزین آرشے هُدا یا اے دُتولین زانتکاری هست؟“

¹² هئو، بدکار چُش انت،

مُدام آسودگ انت و مال و ملکیش دیم رتوان انت.

¹³ په راستی من وتی دل مُپت و ناهودگا پاک داشتگ و

دست مان بینگناهی شُشتگ انت.

¹⁴ هر رُچ آزاران کپتگان و

هر سُہبا هڪلَ وِران.
15 اڱن بگوشيتينُن: ”اے هيرانَ کنان،“
من تئیی چُڪانی نسل دروہتگات.

16 وهدے اے سَجھین چيزانی زانگئے جُهدُن کرت،
په من گران اَت،
17 تان هما وهدا که هُدائے پاکین جاگھا شتان.
نون اے مردمانی اَکبتُن دیست.

18 په راستی آیان لُکشانکین جاہانَ پَرینے،
گار و گُساریئے چاتا دئورَ دئیے.
19 اناگت گار و زئوالَ بنت،
چه تُرسا سرجما بیِرانَ بنت.
20 وابینے دُتولا اَنت که وهدے چمَ پیچَ بنت گارَ بیت،
آ وهدا که تتو پاَدَ کائے، او هُداوند،
إشان وھمیئے پیما مانَ نعیارے.

21 آ وهدا که منی ارواہ زهر و تهل اَت و
دل ریش،
22 بیپہم و نزانکار اتان،
تئیی درگاھا هئیوانیئے پیما،
چه پهم و پوها دُن.

23 اَنگت هم مُدام گونَ تتو آن،
تتو منی راستین دستا گرے.
24 گونَ وتی سر و سوجان منا رهشونَی کنے و
رندا گونَ شان و شوکتے زورے.
25 آسمانا، ابید چه تتو منا کئے هست؟!
زمینا هم، ابید چه تتو هچ چیڑے نلوثان.
26 منی جسم و جان و دل بلکین زئوالَ ببنت،
بله هُدا منی دلے کلات اِنت،
تان ابد منی گیشیتگین بھرونڈ.

27 په راستی آ که چه تتو دور اَت گار و گُسارَ بنت و
همایان بیِرانَ کنے که گونَ تتو بیوپا اَنت.
28 بله په من وشئی همیش اِنت که هُدائے نَزیکا ببان،

هُداونْدُن وتی پناہگاہ کرتگ،
تان تئی سَجھین کاران جار بجنان، او هُداوند!

او هُدا! چیا مارا یلہ داتگت؟

اساپے شعیری گوشتانک.

74 او هُدا! چیا مارا تان ابد یلہ داتگت؟
پہ جے تئی هژمے آس پہ تئی چَراگاہے پسان رۆک انت؟
2 وتی کئومے یاتا بکپ،

کہ تئو چہ دیرین زمانگان پہ بہا زرتگاننت،
کہ تئو مۆکتگانْت تان تئی کئوم و میراس بینت.
سہیونے کؤھے هئیالا بکپ کہ اؤدا جهمند بوتگے.
3 وتی گامان دیم پہ وتی همے مدامیگین وئیرانگان بترین،
چیا کہ دژمنا هر چیز بیران کرتگ کہ تئی پاکین جاگھا بوتگ.

4 دژمنان تئی دیدارجاهے تھا گرت و
وتی بئیرک* پہ نشانیا مک کرتنت.
5 همایانی پیما اتنت کہ وتی تیران
جنگلے درچکانی سرا بُرز برنت.
6 آیان، تئی پاکین جاگھے سَجھین آجتگین دار
گون وتی تیر و تیشگان پرؤشت و هورت کرتنت.
7 تئی پاکین جاگه اش آس کشت و هاک و پُر کرت،
تئی نامے منندجاهش پلیت کرت.
8 وتی دلا گوشتیش: ”آیان سرجمیا وتی پنجگے چیرا کارین،“
گڑا هُداے سَجھین دیدارجاهش اے سرڈگارا سؤتکنت.
9 نون هچ نشانیه نگدگا این،
هچ نبیه پشت نکپتگ و
چہ ما کس هم نزانت کہ تان کدین اے پیما بیت.

10 او هُدا! تان کدین دژمن تئی سرا بکندیت؟
دژمن تان ابد تئی ناما بد و رد بکنت؟
11 چیا وتی دستا پُشتا دارے،
وتی راستین دستا؟

دستا پچ کن و پہ آیان گاری و تباہیے بیار.

- 12 بلہ ہدا چہ دیرین زمانگان منی بادشاہ انت،
کہ زمینے سرا نجات بکشین کار کنت.
13 اے تتو اتے کہ دریاات گون وتی زور و واکا دو نیم کرت و
دریائے بلاہانی سرت آپانی نیاما پرؤشتنت،
14 لیویاتانے * سرت پرؤشتنت و
گیابانے سہدارانی وراکت کرت.
15 جو و سرچمگ، تتو رُمبیت و رتوان کرتنت،
مُدامیگین کتور، تتو ہشک کرتنت.
16 رُوج تئیگ انت و شب ہم تئی
ماہ و رُوج تتو برجہ داشتگ انت.
17 اے تتو اتے کہ زمینے ہند و سیمسرت گیشیننت،
گرماگ و زمستانے اڈ کنوک تتو ائے.

- 18 او ہداوندا! یاتا بکپ کہ دژمن چہ پیما مسکرا کنت و
نازانتین مردم تئی ناما چہ پیما بد و رد گُوشنت.
19 وتی کپوتا رسترانی وراک مکن و
ستم دیستگین کتومے زندا تان ابد مشموش.
20 وتی بستگین اہدا بدار،
چیا کہ اے سرڈگارے تہارین جاگہ
چہ زلم و زورے کدوہ و کداما پر انت.
21 مئیل کہ پادمالین مردم گون رسوایی پد بکنزنت،
سئم دیستگ و حاجتمند تئی ناما ستا بکنانتنت.

- 22 او ہدا! جاہ جن و وتی ہکے دیمپانیا بکن،
یاتا بکپ کہ نازانت سچہین رُچا چہ پیما تئی سرا کندنت.
23 وتی دژمنانی کوکاران مشموش،
دژمنانی شورشا کہ مُدام بُرژاد انت.

هُدَا آدِل اِنْت

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. ”برباد مکنئے“ تَرزئے سرا. اساپئے زبور. سئوتے.

75 او هُدا! تئیی شُگرا گرین،
تئیی شُگرا گرین کہ تئیی نام نَزیک اِنْت و
مردم تئیی اَجبین کارانی هبرا کننت.

²تئو گُوشئے: ”وتی گیشینتگین وهدا
پہ اِنساپ دادرسی کنان.
³هما وهدا کہ زمین و آبیئے سَجھین نندوْک لرزنت،
اے من آن کہ آبیئے پادگان مَهر داران. اوشت...
⁴گُون پُرکبران گُوشان: ’پَهر مبندیت،‘ و
گُون بدکاران: ’وتی کانثان بُرز مکنیت.
⁵وتی کانثان اِنکدر بُرز مکنیت و
پہ کِبر و گُوناکی هبر مکنیت.“

⁶چیا کہ سرپرازی نہ چه رُودراتکا کئیت،
نہ چه رُوندنا و نہ چه گیابانا.
⁷اے هُدا اِنْت کہ دادرسی کننت،
یکئا ایْر جننت و یکئا سربرز کننت.
⁸چیا کہ هُدائے دستا جامے،
چه پرجوشین شراب و تهلگا پُر اِنْت.
شرابا ریچیت و زمینئے سَجھین بدکار
آییا تان گُدی ترمپا ورننت.

⁹بله من مُدام هُدائے کارانی هبرا کنان،
آکوبئے هُدایا نازینان.
¹⁰”سَجھین بدکارانی کانثان پَرُوشان،
بله پهریزکارانی کانث بُرز دارگ بنت.“

ہدائے دیما کئے اؤشتات کنت؟

پہ سازگر و وشراوازانى سالارا. گزن سيمى سازان. آساپئے زبور. سئوتے.

76 يهوديها هدا زانگ و پجّاه آرگ بيت،
اسرايلا آيئے نام مزن انت.

² آيئے تمبو شليما* انت و

مندجاه، سهيونا.

³ آسگوارين تيري همودا پرؤشنتت،

زهم و اسپر هم، كه جنگى سيلاه انت. اؤشت...

⁴ تتو دريشان ائے و

شئوكت و شانت، چه آ كوہستگان زيباتر انت كه شكارا پُر انت.

⁵ دلير آوار جنگ بوتنت،

وتى گڈى و ابا انت،

چه جنگاوران يگے هم نمنت

كه دستے بسرئيت.

⁶ او آكوبئے هدا! چه تئيبى نهرا،

آيانى آزابه و اسپان سر په مركئے و ابا دات.

⁷ تتو باكمال ائے،

وهده هژم گرئے، كئے تئيبى ديما اؤشتات كنت؟

⁸⁻⁹ تتو چه آسمانا دادرسي كئے و

وهده تتو، او هدا، په دادرسيآ جاہ جنئے

كه زمينئے سجھين ستم ديستگينان نجات بدئيبے،

زمين چه ترسا چپ و بيتئوار بيت. اؤشت...

¹⁰ په انسانا تئيبى هژم هم تئيبى سنائے سئوب بيت و

پشت كپتگين هژما تتو وتى لانكا بندئے.

¹¹ گون وتى هداوندين هدايا كئول بكنيت و وتى زبائے سرا بؤشتيت،

آ سجھين كه كر و گوران انت

په هماياا ئيكي بيارنت كه باكمال انت.

¹² آهاكمانى گروان پرؤشيت،

زمينئے بادشاه چه آياا ترسنت.

سکّی و سوریانی رّوچا هُدائے شوہازا آن

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. پہ جدوتونا. آسپئے زبور.

77 من هُدایا تتوارَ کنان و پہ کُمکا هماییا گوانکَ جنان،
منی پریات گون هُدایا انت و آ منی آوازا گوش داریت.

² سکّی و سوریانی رّوچا هُداوندئے شوہازا آن،
سجھین شپا منی دست دُراج انت و دم نبران،
منی ارواہ آرام گرگ نلوئیت.
³ هُدایا یات کنان و نالان،
پگر کنان و دلپروش بان. اوشت...

⁴ تتو منی چمان نرّ بیگا نیلئے،
پریشان آن و ہبر کرت نکنان.
⁵ گوستگین وهدانی هئیالا کپان،
کوہنین اهد و باریگانی.
⁶ شپان، وتی سوتئے هئیالا کپان،
دلا باز پگریگ بان و ارواھن جُست کنت:
⁷ ”هداوند تان ابد یلہ کنت و
پدا ہچبر مہربان نبیت؟
⁸ آبیئے مہر پہ مدامی هلاس بوتگ و
کتولی پہ سجھین نسلان زتوال؟
⁹ هُدایا مہربان بیگ شمشتگ و
وتی رھمتی هژمئے تھا بند کرتگ؟“ اوشت...

¹⁰ من گوشان: ”اے شک و سعال منا رنجیننت
نون ہما اهد و باریگانی هئیالا کپان
کہ برزین ارشئے هُدایا وتی راستین دست شہارتگ.“

¹¹ او هداوند! تئی کاران یات کنان،
تئی اَجبین کاران کہ تتو پیشی زمانگان کرتگ انت.
¹² تئی کرتگین سجھین کارانی بارثوا پگر کنان و
تئی کردانی هئیالا بان.
¹³ او هدا! تئی راہ پاک انت.
کجام هدا مئے هُدائے پیما مزن بوت کنت؟

14 تتو هما هُدا ائے کہ اَجَبین کار کنت .
تتو وتی زور و واک سَجْهین کئومانی نیاما پیش داشتگ،
15 گون وتی باسک و کدرتا وتی کئوم رَکینتگ،
آکوب و ایسپئے چُک. اوشت...

16 آپان ترا دیست، او هُدا!
آپان ترا دیست و لرزنت،
جُهلانکی دَرهگا لگنتت.
17 جمبران آپ گورت و
آسمانان گُردت،
تئی گُرؤکئے تیر هر نیمگا رتکنت.
18 تئی گُردئے تتوار دَنز و گواتانی تھا ات،
تئی نورا جهان رُشنا کرت،
زمین لرزت و جُمیت.
19 تئی راه چه مزین دریا گوست و
تئی کشک چه مزین آپان،
بله تئی پادانی پد گندگ نبوتنت.
20 تتو وتی کئوم موسا و هاروئے دَستا رهشونی کرت،
رمگیئے پیما.

اشیا په دیمی نسلان سر کنیت

آسایے شعیری گوشتانک.

78 او منی کئوم! منی سوجان گوش دار و
دلگوشا گون منی هیران کن.
2 وتی دپا په بتل پیچ کنان و
کوہنن چاچ و چیستانان مانا کنان،
3 هما که ما اِشکتگ و زانتگ انت،
هما که مئے پیرینان مارا گوشتگ انت.
4 اِشان چه آیانی چُک و نُماسگان چیر ندئین،
گون آیوکین نسلا هُداوندئے پُرشوکتین کارانی کسها کارین،
هُداوندئے زور و توانئے کسها کارین و
آییئے کرتگین اَجَبین مؤجزهانی کسها.

5 آييا گواهيے په آکوبا اِشت،
شَرِيَتِي په اِسرايِلا اُورت و
مئے پت و پيرِني پَرمان دانتت
که اِشان وتي چُک و نُماسگان سرپد بکنيت،
6 تان ديمي نسلِش بزانتت و
هما چُک هم که انگت پيدا نبوتگانت،
وتی وهدا، گون وتي چُک و نماسگان اِشانی کسها بکننت،
7 تانکه آهم هُدائے سرا تتوکل بکننت و
هُدائے کاران مَشْمُوشنت و
آبيئے هُکمان بمُننت.
8 وتي پت و پيرِنياني پيما مبننت،
سَرکش و مانمئياتک*
که دلش گون هُدایا نبست و
اُرواهش گون هُدایا وپادار نهأت.

9 اِپرايمي، هرچنت که گون کمانان سلهند اتنت،
بله جنگتے روچا تتکننت.
10 آيان هُدائے اهد نداشت و
وتی دلا شورش کرت که ”آبيئے شَرِيَتِي سرا زند نگوازينين.“
11 آبيئے کرتگين کارش شَمُشنتت،
هما اَجَبين کار که آيانا پيشی داشتگانتت،
12 هما کار که آيانی پت و پيرِنيانی ديما کرتگانتت،
مسرئے مُلکا، زوهائے گيابانا.
13 آيانی ديئمے دريایی نيم کرت و آبي گوازيننتت،
آپی، دوين ديما چو ديوالا مک کرت.
14 روچا، گون جمبرا رهشوني ای دانتت و
شپا گون آسے رُژنا.
15 گيابانا، تلاری تل کرتنت و
آيانا، جُهَلين زريئے کساسا آپی دات.
16 چه تلاران چمگی بؤتکننت و
آپی چو کئورا رُمبيننت.

17 بله آيان انگت گيشتر گناه کرت و
گيابانا بَرزين اَرشئے هُدائے هلاپا شورش کرت.
18 هُدائش په زانتت هما وراکانی سرا چکاسيت

کہ آیانی دلا لؤت۔
 19 هُدائے ہلاپا ہبرش کرت و گوشتیش:
 ”ہدا اے گیابانا پرزؤنگے پیچ کرت کنت؟“
 20 تلاری وہ جت و چہ آییآ آپ رٹوان بوت و
 کٹور سر رچان بوتنت،
 بلہ وتی مردمان نان ہم دات کنت؟
 یا پہ وتی کٹوما گوشت ہم تئیار کرت کنت؟“

21 هُدایا کہ اشکت، زہر گپت،
 آسے پہ آکوبا روکی کرت،
 ہڑمی پہ اسرائیلا چست بوت۔
 22 چیا کہ هُدائے سرا ایمانش نیست ات و
 باورش نبوت کہ هُدایش رکنیت۔
 23 آسمانی پہ پیچ بیگا پرمان دات و
 ارشے دروازی پیچ کرتنت۔
 24 مئی* پہ آیان چو ہٹورا گورت کہ بورنت،
 آسمانی گندمی بکشانت۔
 25 مردمان پریشستگی وراک وارت،
 پہ آیان بیکساس وراکی رٹوان دات۔
 26 چہ آسمانا روڈراتکی گواتی سر دات و
 گون وتی زورا جنوبی گواتی چست کرت۔
 27 دنزانی پیما پہ آیان گوشتی گوارینت،
 دریائے ریکانی کساسا، بالی مرگ،
 28 آیانی اردگاھا* ایری آورتنت،
 آیانی گدانانی کز و گوران۔
 29 وارت و سپرش کرت،
 پہ ہر چیڑا کہ آیان ہرس ات، داتنتی۔
 30 بلہ چہ آیانی ہرسے پورہ بیگا پیسر،
 کہ وراکش انگت دپا ات،
 31 هُدائے ہڑم آیانی سرا پاد اتک،
 آیانی زورمندترین مردمی کشتنت و
 اسرائیلے ورنایی جکینتنت۔

32 اے سجھین کارش دیستنت و انگت ہم گناہش کرت و

آبیئے اجبین کارانی سرا باوریش نکرت.
33 گڑا آیانی روچی پہ ناہودگی ہلاس کرتنت و
سال پہ تُرس.

34 ہدایا کہ آیانی کُشگ بندات کرت، نون آبیئے شوہازا در کپنتت.
دیم پہ ہدایا پر ترتنت و پہ ستک و دل ہدائے شوہازا بوتنت.

35 ہیالا کپنتت کہ ہدا آیانی تلار انت،
ہما بُرزین ارشئے ہدا، آیانی پُشت و پناہ.
36 بلہ گون وتی دپا، گون آبیآ چرپزبانیش کرت و
گون زبانا دروگش بست.

37 دلش گون آبیآ وپادار نہ ات و
آبیئے بستگین اهدش نداشت.
38 بلہ آ انگت مہربان ات و آیانی گناہی بکشنتت و
سجھینی نکشتنت.

رند پہ رندا وتی ہژمی داشت و
وتی سجھین گری درشان نکرت.
39 زانتی کہ اے ہاکیین انسان انت،
رئوؤکین گواتے کہ پدا پر نترت.

40 گیابانا چینچک رندا چہ ہدایا سرکشی اش کرت،
اؤدا آش گمیگ کرت.

41 رند پہ رندا ہدا اش چکاست،
اسرایلیئے پاکینش آزار دات.
42 آبیئے دستئے زوریش یات نکرت

کہ آ روچا چون چہ دژمنانی دستا رکینتنتی،
43 ہما وهدا کہ مسرا وتی نشانی ای پدر کرتنت و
زؤہانئے گیابانا اجبین کاری کرت.

44 آیانی کٹوری ہونا بدل کرتنت
کہ کسا چہ وتی جؤان آپ وارت نکرت.
45 مکسکانی رُمی آیانی نیاما راہ دانتت کہ مکسکش بورنت و
پُگلانی رُمب، کہ بربادش بکننت.

46 آیانی کشاری مدگانا دانتت و
بر و سمر کنگان* وارتنت.

47 آیانی انگوری گون ترؤنگلا زئوال کرتنت و
انجیرانی درچک، گون ہار و توپانان.

48 آیانی رمگی پہ ترؤنگل کشتنت و

دلوت، پہ گُرد و گُروک۔
 49 وتی سوچو کین کھر و گزبی آیانی سرا رثوان دات،
 کھر و گزب و آزاب،
 گار و گمسار کنو کین پریشنگانی ٹولیے آیانی سرا۔

50 راہی پہ وتی ہڑما راست و تچک کرت،
 چہ مرکا نرکینتتی، و بیانی دپای داتنت۔
 51 مِسْرے سَجھین اٹولی چکئی جنتت،
 مِسْرے * گدان نندانی مردانگیئے اٹولی بر و سمر۔
 52 بلہ وتی مردمی رمگئے پیما سر دات و برنتت،
 پسانی ڈٹولا گیابانان رھشونی ای کرتنت۔
 53 آبی پہ ایمنی رھشونی کرتنت کہ مٹرسنت
 بلہ آیانی دژمن دریایا مان پتانتت۔
 54 گڑا آبی وتی پاکین زمینا سر کرتنت،
 ہما کوہستگین ملکا کہ گون وتی راستین دستا گیتگ آتی۔
 55 آیانی دپما کٹومی چہ اودا در کرتنت،
 کٹومانی زمینی آیانی میراس کرتنت و
 اسرائیلے کبیلہ ای گدانانی تھا جھمند کرتنت۔

56 بلہ انگت آیان بُرزین آرشے ہدا چکاست و
 آبیئے ہلاپا سرکشی اش کرت،
 آبیئے ہکمش نمنت۔
 57 وتی پیرینانی پیما راستین راہش یلہ دات و بیوپا بوتنت،
 چو سُست و ناباورین کمانا منتنت۔
 58 بُرزین جاہان بُتھانہ اش بست و ہدایش زھر برائنت،
 بُتَش جوڑینت و ہدایش ہسڈیگ کرت۔
 59 ہدایا کہ دیست*، سک ہڑم گپت و
 اسرائیلی سرجمیا یلہ کرت۔
 60 وتی شیلوہئے منندجاهی یلہ کرت،
 ہما تمبو کہ ہدا اودا مردمانی نیاما جھمند ات۔
 61 وتی زور و واکئے پیتی ای* بندیک کنائنت،
 وتی شان و شوکتے نشانی ای دژمنانی دستا دات۔
 62 وتی کٹومی زھمانی دپا دات،
 وتی میراسے سرا سک ہڑمناک بوت۔

63 ورنائين بچڪ، آسا وارتنٽ و
جنڪ، په سوري نازينڪان سر نبوتنت.
64 ديني پيشوا زهماني دپا ڪپتنٽ و
جنوزامان گريٽ نڪرت.

65 نون هُدايا اُنچش جاه جت كه يگه ڪه و ابا بُسٽ ڪنت،
چو كه جنگوله ڪه شرابته بيهوشيا جاه بجنت.
66 وتي دژمني جت و پُشتا ڪنزپنت و
آدي رُسواييا دثور دانتت.
67 بله ايسپته تمبويي نادوست ڪرت و
اِپرايمته ڪيلهي نُرٽ،
68 يهودائيه ڪيلهي گچين ڪرت،
سهيونته ڪوه، كه دوست آتي.
69 وتي پاڪين جاگهي، بُرزگاني پئما اڏ ڪرت،
زمينته پئما نميران، جوڙي ڪرت.
70 وتي هزمتڪارين داوودي گچين ڪرت و
ڪه پساني گواشا دري ڪرت،
71 ڪه ادا و رند، آبي ڪه ميشاني شپانڪيا در ڪرت و
وتي ڪتوم، آڪويه شپانڪي ڪرت،
وتي ميراس، اِسراييلته.
72 داوودا گون ساپين دله آياني شپانڪي ڪرت و
گون هُرمندين دسته آياني رهشون بوت.

بنديوگاني پريات ترا سر باتنت

آساپته زبور.

79 او هُدا! ڪتومان تئبي ميراس ڪپتگ،
تئبي پاڪين پرستشگاهش پليت ڪرتگ و
اورشليم، وئيران.

2 تئبي هزمتڪاراني جوئش بالي مُرگاني وراڪ ڪرتگ و
تئبي وپاداراني جائته گوشت، رسترناني.
3 اِشاني هونش آپته پئما سجهين اورشليم ريتڪگ،
ڪس نمنت كه مُردگان ڪبر بڪنت.
4 همساهگاني دپما رسوا بوتگين و

کش و کرے مردمانی کلاگی.

5 او ہداوند! تان کدین زہر بے؟ تان ابد؟
تان کدین تئی ہسد آسے پیما روک بیت؟
6 وتی گزبا ہما کثومانی سرا بگوار کہ ترا پجہا نئیارت و
ہما ملکانی سرا کہ تئی ناما نگرنت،
7 کہ آکوبش وارتگ و ایر برتگ و
آیے ملکش وئیران کرتگ.
8 گوستگین نسلانی گناہان مے سرا ملد،
تئی رھمت زوت مے سرا بیایانت
کہ سک وار و بزگ این.

9 او مے رکنوکن ہدا! مارا مدت کن،
وتی نامے شان و شوکتے سئوبا،
پہ وتی نامیگی مارا برکین و
مے گناہان بیکش.
10 چیا درکٹوم بگوشنت:
”إشانی ہدا کجا انت؟“
مے چمانی دیم کٹوم بگندانت کہ
تتو وتی ہزمتکارانی رتکگین ہونانی بیرا گرے.
11 بندیگانی آہ و پریات پہ تتو سر باتنت،
گون وتی باسکے زورا
ہمایان برکین کہ کُشگ بیگا انت.

12 او ہداوند! چہ مے ہمساهگان ہما سُبکیانی بیرا
ہپت سری گیشتر بگر کہ تئی شانا کرتگ آنتش.
13 گز ما، تئی کٹوم
کہ تئی چراگاہے پس این،
تان ابد تئی شگرا گرین،
نسلانی نسل ترا ستا کنین.

هُدَا! وِشَان بَعِ

په سازگر و وش آوازانی سالارا، ”سوسنانی“ ترزے سرا. گواہیے. آساپے زبور.

80 او اسرائیلے شپانک! گوش دار،
تتو کہ شپانکیے پیما ایسپے رمگے رهشون اے.
او هُدا! تتو کہ کرویانی * نیاما بادشاهی تهتا نشتگے،
وتی نورا تالان کن.
2 اپراییم، بنیامین و منسیے دیما،
وتی واک و تاگتا برز کن و
په مے رکینگا بیا.

3 او هُدا! گون ما وِشَان بے
وتی دیما گون ما زونا کن
که ما برکین.

4 او هُداوند! لشکرانی هُدا! تان کدین
هزمے آسا وتی کئومے دویانی سرا گواران بے؟
5 تتو آیانا آرسے نغن و
آسانی سرریچین جام وارینت.
6 تتو مارا همسهاگانی دیما بنام کرتگ و
دژمن مارا کلاگ بندنت.

7 او لشکرانی هُدا! گون ما وِشَان بے
وتی دیما گون ما زونا کن
که ما برکین.

8 تتو انگورے درچکے چه مسرا گوتک،
تتو کئوم دُنا در کرتنت و اے درچک کشت.
9 تتو زمین په آبیآ پراه کرت،
گڑا ریشگی جت و زمینی پُر کرت.
10 آبیے ساهاگا کوه پوشنتنت و
آبیے شاهزان رُستگین گڑ.

11 شاہزی تان میانِ زرا* و

ثالی تان پراتے کئورا سر بوتنت.

12 گڑا تتو چیا آبیئے پلّ پرؤشت و دئور دات

کہ ہمک رہگوز آبیئے بران بچنت؟

13 جنگلی ہوک آیا ایر برنت و

دشتے جانوری ورنٹ و سیر کننت.

14 او لشکرانی ہدا! مئے گورا پر تر،

چہ آسمانا دلگوش کن و بچار،

اے انگورے دلگوشا بدار،

15 ہمے انگورے کہ تئی راستین دستا کشت،

ہمے چکئے کہ تتو پہ وت روڈینت و زورمند کرت.

16 دژمنان انگور گڈت و آسا دئور دات،

اے گون تئی ہکلپا گار و گمسار باتنت.

17 تئی دست ہما مردے سرا بات کہ تئی راستین نیمگا انت،

ہما انسانے چکئے سرا کہ تتو پہ وت روڈینت و زورمند کرت.

18 گڑا ما وتی دیما چہ تتو نترینین،

مارا زند بیکش کہ تئی ناما بگرین.

19 او ہداوند، لشکرانی ہدا! گون ما وشان بے،

وتی دیما گون ما رُژنا کن

کہ ما برکین.

دربگتا منی کئوما منی ہبر گوش بداشتین

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. "گیتیتے" * ترزے سرا. آساپے زبور.

81 ہدایا پہ شادھی بنازینیت کہ مئے زور و واک انت،
پہ آکوبے ہدایا شادمانیئے کوکارا برز کنیت.

2 ساز و تمبورگا بنگیچ کنیت،

وشتتوارین چنگ و سُردان.

3 ماہئے نوکا، گورانڈے کانٹے * تتوارا برز کنیت،

ماہئے چاردها، مئے پاکین اییدا.

4 اے پہ اسرائیلا هُکمه،
رهبندے چه آکوبے هُدائے نیمگا.
5 وهده مسرے هلاپا در آتک
کانونے په ایسپا اِشتی.

من اِشکت، ناآشناين زبانيا گوشت:
6 ”بازُن چه آيئے کوبگا دور کرت و
دست چه گرانين سَپتا آزات کرتنت.“
7 تئو سکيانی ساهتان پريات کرت و من ترا رَکينت،
من گُردان اَنديم اتان و ترا پَسئو دات،
مَريبايے آپانی کَرا ترا چکاستُن. اوشت...

8 او منی کئوم! بَشکن که ترا ڈاه دئيان،
او اسرائيل! دُريگتا* تئو منی هبر گوش بداشتين.
9 شمئے نياما درامدين هُداه مبات و
بيگانگين هُدائے ديما سرا جهل مکنيت.
10 من هداوند آن، تئیی هُدا
که ترا چه مسرا در کرت و آورت.
وتی دپا سرجما پيچ کن،
که من پُری کنان.

11 ”بله کئوما منی هبر گوش نداشت و
اسراييل منی پرمانبردار نبوت.
12 گُرا من آيله دانتت که وتی سنگين دلانی زندگيريا بکننت،
وتی جندئے راه و هئيلانی.
13 دُريگتا منی کئوما منی هبر گوش بداشتين و
اسراييل، منی راها بشتين.
14 آ وهدا من دمانا آيانی دژمن پرؤش داتگاتنت و
منی دست آيانی دژمنانی هلاپا چست بوتگات.
15 هما که چه هداوندا نپرت کننت، دوتل و سرجهل بوتگاتنت،
تان ابد انچش بوتگات.
16 بله ترا گهترين گندمئے وراکن داتگات و
ترا چه تلارا در کرتگين بينگا سيژن کرتگات.“

نزورانی ہکا بگریٹ

آساپے زبور.

82 ہدا، وتی ہدایی بارگاہا برجم انت،
”ہدایانی“ دیوانا دادرسی کنت.

² تان کدین پہ نانسایی شئور بریت؟
تان کدین بدکارانی بدلا بیت؟ اؤشت...

³ نزور و چورئوانی دادرسیا بکنیت و
گریب و ستم دیستگینانی ہکا بگریٹ.
⁴ نیزگار و حاجتمندان برکینیت و
چہ بدکارانی دستا آزات کنت.

⁵ اے ”ہدا“ ہچ زاننت و سرپد نبت،
تہاریا سرگردان انت و
زمینے سجھین بُنیاد لرزگا انت.

⁶ گوشن: ”شما ہدا ایت و
شما سجھین، بُرزین ارشے ہدائے چک ایت،
⁷ بلہ مردمانی پیما مریت و
شہزادگانی پیما سرشکون بیت.“

⁸ او ہدا! جاہ جن و زمینے دادرسیا بکن،
کہ سجھین کئوم تئی میراس انت.

او ہداوند! بیتتوار مبعے

آساپے زبور. سئوتے.

83 او ہدا! بیتتوار مبعے،
ہامؤش مبعے و ہشکا مند، او ہدا!

2 بچار کہ تئی دژمن چہ پیما گُرت و
 چہ تئو نپرت کنوکانی سر چؤن بُرز انت.
 3 تئی کئومے ہلاپا پہ چالاکى پندل سازنت و
 تئی گران کدرینانی ہلاپا شعور و سلاہ کننت.
 4 گوشنت: ”بیایت گار و گُمسارِش کنین کہ کئومے مماننت و
 اسرائیلے نام پہ یاتیا ہم پُشت مکپیت.“

5 پہ ہمدلی شعورِش کرتگ و
 تئی ہلاپا اُھدے بستگش.
 6 ادومی و اسماییلی،
 موآبی و ہاگاری،
 7 گیبالی، آمونی و آمالیکی،
 پیلیستی و سورے نندوک،
 8 آشوری ہم گون آیان ہمراہ انت و
 پہ لوتے چُگان باسکے بوتگ انت. اؤشت...

9 گون آیان ہما پیما بکن کہ تئو گون میدیانا کرت،
 گون سیسیرا و یابینا، کیشونے کئورے کرا،
 10 کہ اندورا تباہ بوتنت و
 زمینے کد و سمات* بوتنت.
 11 اشانی سرداران اُریب و زہیبے پیما کن،
 شہزادگانِش زبہ و زلمونائے ڈئولا،
 12 کہ گوشنگ آتش: ”بیایت ہدائے چراگاہان پہ زور گرین.“

13 او منی ہدا! اشان دزبے پیما بال دے،
 چو کہ پلارے، گواتے دیما.
 14 انچش کہ آس جنگلا سوچیت و
 کؤھان مان داریت،
 15 گون وتی توپانان رندا اش کپ و
 گون سیہ گواتان بترسینش،
 16 دیما اش چہ شرما سیاہ کن
 تانکہ تئی نامے شوہازا بینت، او ہداوندا!
 17 شرمسار بات و ابدی تُرسینا کپانتت،
 رُسوا بات و بمرانتت.
 18 بل بزانتت کہ تئی نام ہداوند انت و

تہنا تمو، او بُرزینِ اَرشئے ہُدا،
سجھینِ زمینئے سرا ہاکمی کئے۔

پہ ہُداوندئے پرستشگاہا ہُدوناک آن

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا۔ کورھئے چُکانی زبور۔ ”گیٹیتئے“ * ترزئے سرا۔

84 او لشکرانی ہُدا!

تئی بارگاہ چوں دؤستناک انت۔

² منی ارواہ پہ ہُداوندئے پرستشگاہئے پیشجاہان * شئیدا و ہُدوک انت،

منی دل و جان پہ زندگین ہُداپا پہ شادھی کوکار کنت۔

³ جنگلا ہم پہ وت لوگے در گیتک و

پیستانا * پہ وت کدوھے

کہ وتی چورگ و چیپکان اؤدا برؤدینیت،

تئی کربانجاہئے نژیکا، او لشکرانی ہُداوند،

منی بادشاہ و منی ہُدا!

⁴ بہتاور انت ہما کہ تئی بارگاہا جہمند انت،

آ مدام ترا نازیننت۔ اؤشت...

⁵ چوں بہتاور انت ہما کہ واک و زورِش چہ تئی نیمگا انت و

دلش تئی راہان انت۔

⁶ آ، وھدے چہ ارسانی * درگا گوزنت،

درگا چہ چمگا پُر کنت و

تاکچندئے مؤسمے ہئور ہم آپا رھمت پؤشینیت۔

⁷ چہ مہرا مہتر بئان بنت

تان ہما وھدا کہ سہیونا ہُداے بارگاہا رسنت۔

⁸ او ہُداوند، لشکرانی ہُدا! منی دُویا گوش دار،

بشکن، او آکوبئے ہُدا! اؤشت...

⁹ مئے بادشاہا * دلگوش کن، او ہُدا!

وتی روگن پر مُشتکینا * دلگوش کن۔

0:84 باور ایش انت کہ گیٹیت موزیکئے یک گالے۔ 2:84 پیشجاہ، بزبان پیشگاہ، لوگئے چاردیوال، سہن۔ 3:84 پیستان کسانین مرگے۔ 6:84 بکائے

دَرگ، کہ مانایی ارسانی دَرگ انت۔ 9:84 آسلیگین ایرانی سیاہگ گوشیت: مئے اسپرا۔ 9:84 روگن پر مُشگ، بزبان پہ بادشاہیا گچین کنگ۔

10 تئیی بارگاہئے یک رۆچے
گہتر اِنْت چہ دگہ جاگہئیے ہزاران رۆچا،
چہ بدکارانی تمبوانی تھا آرامین زندیئے گوازینگا
منا وتی ہڈائے درگاہئے دپا اوشتگ دوستر بیت،
11 کہ ہڈاوندین رۆچ و اسپرے،
ہڈاوند رھمت بکشیت و اِزْت دنت.
ہما کہ زندا پہ بیمیاری گوازینت،
ہڈاوند شرین چیژان چہ آییَا دور ندریت.
12 او لشکرانی ہڈاوند!
بھتاور اِنْت ہما کہ تئیی سرا تئوکل کنت.

زند نَبکشئے؟

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. کورھئے چُکّانی زبور.

85 او ہڈاوند! تئو وتی سرڈگارا رھمت گورت و
آکوبئے گوستگین وشبھتی پدا پر ترینت.
2 تئو وتی کئومئے میارباری بکشنت و
آیانی سجھین گناہ پوشتنت. اوشت...
3 تئو وتی سجھین گرب پُشتا دئور دات و
وتی ہژمئے آس توست.

4 او مئے رَکینۆکین ہڈا!
گؤن ما وِشان بئے و
وتی گزبا چہ ما دور کن.
5 تان اَبَد گؤن ما زھر بئے؟
وتی ہژما نسلانی نسل دُراجکش کئے؟
6 مارا پدا زند نَبکشئے
کہ تئیی کئوم تئیی بارگاھا شادھی بکنت؟
7 او ہڈاوند! وتی مہرا مارا پیش بدار و
مارا ہما رَکینگا بَبکش کہ چہ تئیی نیمگا اِنْت.

8 ہر چیز کہ ہڈاوندین ہڈا گوشیت، من گؤش داران،
چیا کہ پہ وتی کئوما ایمنیئے کئولا دنت، پہ وتی وپاداران،
چؤ مبیٹ کہ آ اہمکیئے راھا پر بترنت.

9 بيشڪ، آمردmani رڪينگ نزيڪ انت كه چه هدايا ترسنت،
تان مئے سرڏگار چه آبيئے شان و شئوكتا سرريچ بيت.

10 ميهرو وپاداري يكدگرا دُچارَ كپنت،

آدل و ائمني يكدوميا چُكنت.

11 وپاداري چه زمينا رُديت و

آدل چه آسمانا جهلاَدَ چاريت.

12 بيشڪ، هداوند نيڪين چيزَ بڪشيت و

مئے زمين آبيئے بر و سمرَا كاريت.

13 آدل، آبيئے ديما رئونَ بيت و

په آبيئے گامان راهے تتيارَ كنت.

وتی مولدئے چُکا برکين

داوودئے دوا.

86 او هداوند! وتی دلگوشا گون من کن و منا پسئو دئے،
که گريب و مهتاجے آن.

2 منی زندئے نگهپانيا بکن که تئیی دوستدار آن،

وتی هزمتکارا برکين که تئیی سرا تئوکلَ كنت.

3 او هداوند! منی سرا رهم کن،

که سجهين روچا ترا تتوارَ کنان.

4 وتی هزمتکارئے دلا شادمان کن، او هداوند،

که من چه تئو دوا لوتان.

5 تئو، او هداوند، نيک و بکشنده ائے و

په آيان چه ميهرا سرريچ ائے که گون تئو پرياتَ کننت.

6 او هداوند! منی دوايان گوش دار،

منی پريات و زاريان دلگوش کن.

7 سكياني روچا ترا تتوارَ کنان،

که تئو پسئو دئییے.

8 او هداوند! هدايانی نياما کس تئیی مَتَّ نبیت و

تئیی کار بيَمَتَّ انت.

9 او ہداوند! تئی جوڑ کرتگین سجھین کئوم کاینٹ و

ترا سجدہ کننت،

تئی ناما شان و شوکت دئینت،

10 کہ تئو مزن ائے و اجبین کار کئے،

ہدا تھنا تئو ائے.

11 وتی راہا منا سوچ دئے، او ہداوند،

کہ تئی راستین راہا برئوان،

منی دلا سرجما گون وت کن کہ چہ تئی ناما بئرسان.

12 گون تمانین دلے تئی شگرا گران، او ہداوند، منی ہدا!

تئی ناما تان ابد شان و شوکت دئیان

13 کہ پہ من تئی مہر سکّ مزن انت،

تئو منا چہ جھلانکیان رکینتگ، چہ مردگانی جھانا.

14 او ہدا! گرونکین مردم منی ہلاپا پاد آتگ انت،

زوراکانی رُبعے منی کُشگئے جُهدا انت و

ترا ہچ مان نئیاریت.

15 بلہ تئو، او ہداوند، رہم کنوک و مہربانین ہداے ائے،

ہزم گرگا دیّر کئے و مہر و وپایا سرریچ ائے.

16 دیما گون من ترین و منی سرا رہم کن،

وتی ہزمتکارا زور و واک بیکش و

وتی مؤلدئے چکا برکین.

17 منا وتی رھمتانی نشانیے بدئے،

تان ہما کہ گون من نپرت کننت بگندنت و شرمندگ ببت،

چیا کہ تئو، او ہداوند، منا مدت کرتگ و تسلّا داتگ.

اے ہمّودا پیدا بوتگ

کۆرھئے چکانی زبور. سئوتے.

87 آیا، پاکین کۆھئے سرا شہرے اڈّ کرت.

ہداوندا سہیونئے دروازگ دؤستر انت

چہ آ دگہ ہما سجھین جاگھان کہ آکوب جھمند بوتگ.

3 او ہدائے شہر!

تئی بارتوا پُرشانین ہبر کنگ بیت. اوشت...

4 مِسْر* و بابلَا گُونِ ہمایان ہورِ حسابِ کاران کہ منا زاننت،
پیلیستیہ و سورا ہم، گُونِ کوشا ہٹوار.
إشانی بارئوا گُوشگِ بیت: ”اے ہمؤدا پیدا بوتگ“.

5 سَہیونئے بارئوا گُوشگِ بیت:
”اے مردم و آ مردم ہمؤدا پیدا بوتگ أنت،
بُرزینِ اَرشئے ہُدا وت اورشلیما پادارَ کنت.“
6 وهدے ہُداوند کئومانی نامان نیشته کنت، نیسییت:
”اے ہمؤدا پیدا بوتگ.“ اؤشت...

7 آ کہ سئوتِ جننت و آ کہ ناچِ کنت گُوشنت:
”منی سَجھین چمگِ چہ تئو بُجنت.“

رُوج و شپ گُونِ تئو زاری و پریاتِ کنان

پہ سازگر و وش آوازانی سالارا. کورھئے چُکّانی زبور. ”مَهَلَّت لِبْہَنوتئے“ * تَرزئے سرا. ہیمان اِزراہیئے شئیری گُوشتانک. سئوتے.

88 او ہُداوند! او منی رَکینوکین ہُدا!
شپ و رُوج تئیی بارگاھا دُوا و پریاتِ کنان.
2 منی دُوا تئیی درگاھا برسات،
وتی دلگُوشا گُونِ منی پریاتا کن.

3 من جنجالان کپتگان و
منی زِندِ پہ مَرکا سر بوتگ.
4 ہما مردمانی پئیما حسابِ آرگ بان کہ جُهلین کَنڈا کپتگ أنت،
انچینِ مردمیئے پئیما کہ نزور و ناتوان انت.
5 مُردگانی نیاما یلہ دئیک بوتگان،
چؤ مُردگیا کہ کبرا وپتگ،
کہ تئو آیانی یاتا نہائے و
چہ تئیی دستا جتا بوتگ أنت.

6 تئو منا جُهلترین کَنڈا دئور داتگ،
تہارین جُهلانکیا.

7 تئیی هژم منی چکا کپتگ،
چئولان منا مان پتاتگ. اؤشت...

8 تئو منی همدلین سنگت چه من دور بُرتگ و
چه من بیزار کرتگ آنت.
بندیگ آن و در آتک نکنان.
9 منی چم چه اندوھا تھار بوتگ آنت.

او هداوند! هر رۆچ ترا تتوار کنان و
دستان په تتو شھاران.
10 وتی اجیین کاران مُردگان پیش دارئے؟
مُردگانی ارواه یاد کاینت و ترا ستا کننت؟ اؤشت...
11 مُردگ، کبرا تئیی مھرئے جارا جننت؟
مُردگانی جھانا تئیی وپاداریئے کِسھان کارنت؟
12 تھاریا، تئیی اجیین کار زانگ بنت و
تئیی ادل، شموشکاریئے مُلکا؟

13 بله من گون تتو مدتئے پریاتا کنان، او هداوند!
همک سباھا منی دوا تئیی بارگاھا رسنت.
14 او هداوند! چیا منا یله کنئے و
وتی دیما چه من چیر دئیے؟

15 چه ورناییا سکئیانی آماچ و مرکیگ بوتگان،
تئیی تُرسا منا بڑگ کرتگ و بیوس آن.
16 تئیی هژما منا پتاتگ و
تئیی بیما منا پرؤشتگ.
17 سجھین رۆچا آپئے پئیما منا چپ و چاگردا گپتگ و
چه هر نیمگا انگرش کرتگ.
18 تئو منی دؤست و سنگت چه من دور کرتگ آنت،
تھنا تھاری انت که منی همراه انت.

آدل و انسآپ تئیی بادشاهیئے بُنیاد آنت

ایتان اِزراهیئے شئیری گوشتانك.

89 هُداوندئے مهرا تان اَبَد نازننآن
چه وتی زبانا، تئیی وپاداریئے كِسْها سَجْهین نسلان سرَ كنان.

² من گوشت كه ”تئیی مهرا اَبدمان انت و
تئو وتی وپاداری، آسمانا كاھم كرتگ.“

³ تئو گوشت: ”من گون وتی گچین كرتگینا اهد و كراے بستگ و
گون وتی هزمتكار داوودا په سئوگند كئول كرتگ:

⁴ ”تئیی پدرچا تان ابد برجاة داران و
تئیی بادشاهی تھتا نسلانی نسل.“ اؤشت...

⁵ او هُداوند! آسمان تئیی اجیین كاران ستا كنت و

تئیی وپاداریا هم، پاكینانی دیوانا.

⁶ آسمانان، كئے گون هُداوندئے مَتَّ بوت كنت؟

چُشین آسمانی هستیے هست كه هُداوندئے پئیما بییت؟

⁷ هُدائے تُرس آسمانی هستیانی نیاما سَك مزن انت،

آ چه وتی چَپ و چاگردئے سَجْهینان باكمالتر انت.

⁸ او هُداوند، لشكرانی هُدا! كئے تئیی مَتَّ و درور انت؟

تئو زؤراك آئے، او هُداوند، و تئیی وپاداریا ترا چَپ و چاگرد كرتگ.

⁹ تئو مستین دریایانی سرا هُكرمانی كئے و

وهده چئولش چست بنت، تئو ایرش كارے.

¹⁰ تئو رهاب، *لاشیئے پئیما درُشت و

گون وتی زؤرمندیں باسكا وتی دژمن شنگ و شانگ كرتنت.

¹¹ آسمان تئیگ انت و زمین هم،

جهان و ایشیئے تھا هرچه كه هست، تئو اَدُّ كرتگ انت.

¹² شمال و جنوب تئو اَدُّ كرتگ انت،

تابور و هرْمونئے كوه تئیی ناما نازننت.

¹³ تئیی باسك زؤرمند انت،

تئیی دست زؤراور انت،

تئیی راستین دست پُرواك و سؤبین انت.

- 14 اَدَل و اِنسَاط تَتِيى بادشاهيئى بُنياد اُنْت،
 مِهَر و وِپادارى تَتِيى همراهيا، دِيَمَا گام جَنان اُنْت.
 15 او هُداوند! بَهتاوَر هما اُنْت كه شادمانِيئى آوازِا پِجَاهَ كارنْت و
 تَتِيى بارگاهئى نورا گامَ جَننْت.
 16 سَجْهِيَن رُوچا تَتِيى نامئى سرا شادهِى كَننْت و
 چِه تَتِيى اَدَلَا سَرُبُنْد اُنْت.
 17 چِيا كه تَتُو آيانى شان و شَعوكت و آيانى واك و توان ائى و
 چِه وتى مِهَربانِيا مئى كانثا* سَرپرازَ كَنئى.
 18 بِيَشَك، مئى بادشاه هُداوندِيگ اِنْت،
 مئى اِسپَر، اِسرايِلئى پاكِنئى.
- 19 يَك وهدى تَتُو، شُبِيْنا گُون وتى وِپاداران هِبَر كَرْت و گوشت:
 ”مِن جَنگولِى مَدْت كَرْتگ و
 چِه كَتوما گِچِيْنى ورنائى رُوْدِيْنْتگ.
 20 مَن وتى هَزْمَتكار، داوود شوْهَاز كَرْتگ و
 وتى پاكِيْن، رُوْگَن پَر مُشْتگ*.
 21 مَنى دَسْت گُون آيِيا گُون بِيْت و
 مَنى باسكى زُوْرْمَنَدَ كَنْت.
 22 دَزْمَن چِه آيِيا باجَ نِبارت و
 بَدكار آيِئى سرا سَرزُوْرَ نَبِيْت.
 23 دَزْمَنان آيِئى دِيَمَا پَرُوْشَ دَثِيان و
 هِرَكَس كه چِه آيِيا نِپَرْت كَنْت، پَرُوْشانى.
 24 مَنى مِهَر و وِپادارى آيِئى همراهَ بَنْت و
 مَنى ناما آيِئى كانثَ بُرْزادَ بِيْت.
 25 آيِئى دَسْتا تان دَرِيايا سَرَ كَنان،
 آيِئى راسْتِيْن دَسْتا تان كُتوران.
 26 آ مَنا گوانَكَ جَنْت و گوْشِيْت: ’تَتُو مَنى پَت ائى،
 مَنى هُدا و مَنى نِجائْتى تَلار.
 27 مَن هم آيِيا وتى مَسْتَرِيْن چُكَّ كَنان،
 جِهائى مَسْتَرِيْن بادشاه.
 28 وتى مِهَران تان اَبَد آيِئى همراهَ كَنان و
 گُون آيِيا وتى اَهْد و كَرارا مِهَر داران.
 29 تان اَبَد آيِئى نَسْلا بَرِجَاهَ داران،
 آيِئى بادشاهيئى تَهْتا آسْمائى رُوچانِى هَسابا.

30 ”اگن آییئے چُک منی شَریتا یلہ بکننت و
منی پرمانانی رَندگیریا مکننت،
31 اگن منی رهبندان بیروشننت و
منی هُکمان مَمَننت،
32 آیانی گناہان پہ لُٹ سزا دئیان،
ناپرمانیان، پہ هَییران،
33 بلہ آییئے دُوست دارگا بس نکان و
گون آییئا وتی کرتگین کتولا نپروشان.
34 وتی اهد و پئیمانان نپروشان و
آ هبر کہ چہ منی دپا در آتکگ، بدلئی نکان.
35 من یک برے مان وتی پاکیا سٹوگندے وارتگ و
گون داوودا دروگ نبدان،
36 کہ آییئے نسل تان ابد برجاء مانیت و
آییئے تہت منی درگاھا چو روچا ابدی انت،
37 چو ماہا تان ابد برجاء مانیت،
کہ جمبرانی تہا تچک و راستین شاہدے. ” اؤشت...

38 بلہ اتون تتو وتی دیم تریتنگ و آیلہ کرتگ،
وتی روگن پر مُشتگینئے سرا هژم گپتگئے.
39 تتو گون وتی ہزمتکارا بستگین اهد و پئیمان پد تریتنگ و
آییئے تاج، زمینا دئور داتگ.
40 تتو آییئے سچھین دیوال کروتکگ انت و
آییئے مہرین کللات پروشتگ.
41 ہرکس کہ چہ راہا گوزیت، آییئا پُل و پانچ* کنت و
آ وتی ہمساہگانی کلاگی جوڑ بوتگ.
42 تتو آییئے دژمنانی راستین دست بڑاد بُرتگ و
و سچھین بدواہ شادمان کرتگ انت.
43 تتو آییئے زہم کُٹ کرتگ و
جنگا مدت ندادتگ.
44 تتو آییئے شان بُرتگ و
تہت ہاکان دئور داتگ.
45 تتو آییئے ورنایئے روچ کم کرتگ انت و
شرمندگیئے کباہیا پوشینتگ. اؤشت...

46 تان کدین، او ہداوند! وتا تان ابد چیر دئیے؟

تان کدین تئیی ھژم چو آسا روک مانیت؟
 47 ھیالا بکپ کہ منی امرئے روچ چون کم انت،
 تئو بنی آدم ناکارین چیرے جوڑ کرتگ.
 48 کجام انسان انت کہ مرک نگندیت،
 کئے چه کبرئے زورا رکت کنت؟ اوشت...

49 او ھداوندا! تئیی آپیسریگین مھر کجا انت
 کہ تئو گون داوودا سئوگند وارت و کئول کرت.
 50 او ھداوندا! ھیالا بکپ کہ تئیی ھزمتکارا چون شگان جننت،
 سجھین کتومانی ریشکندان وتی دلا داران.
 51 او ھداوندا! تئیی دژمنان منی سرا ریشکند کرتگ و
 ھمک گاما تئیی روگن پر مُشتگینیش کلاگ بستگ.

52 ھداوندا تان ابد ستا بات.
 انچش بات. آمین.

زبورئے چارمی کتاب

زبور 90—106

مئے دستانی کاران برکت بدئے

ھدائے ھزمتکار موسائے دوا.

90 او ھداوندا! نسلانی نسل
 تئو مئے مندجاه بوتگئے.
 2 چه کڑھانی پیدا بئیگ و
 زمین و جھائے اڈ کنگا پیسر،
 چه ازل تان ابد، ھدا تئو ائے.

3 انسانا پدا ھاکئے چیرا برئے و
 گوشئے: ”او انسانئے چک! ھاکا پر تر.“
 4 ھزار سال پہ تئو چو گوستگین یک روچیا انت،
 چو شپی یک پاسیا.

5 انسان وابے و چو ہاربا آبا روبا کئے .

سہبا چو کاہا تازگ انت،
6 سباہا رُذیت و سبزیت،

بیگاہا گیمریت و ہشک تربت .

7 چہ تئی ہزما ہلاس بین،

چہ تئی گزبا پریشان .

8 متو مئے مئیار وتی دیم کرتگ انت و

چیرین گناہ وتی بارگاہے رُزناہیا .

9 مئے سجھین زند تئی ہژمئے چیرا گوزیت و

وتی سالان پہ نالگا ہلاس کنین .

10 مئے امرئے روچ ہبتاد سال انت

یا ہشتاد سال، اگن سک زرنگ بین،

بلہ شرتربین روچ ہم زہمت و جنجالا پُر انت،

سک زوت گوزنت و ما بال کنین .

11 کئے تئی ہژمئے توندیا زانت؟

تئی گزب دلا ترس نادینیت .

12 گزا مارا اے زانتا بدئے کہ مئے روچانی حساب کم انت،

تان مئے دل اگلمند بییت .

13 دیم پہ ما پر تر، او ہداوند! تان کدین چش بیت؟

وتی ہزمتکارانی سرا رهم کن .

14 بامگواہان، مارا گون وتی مہرا سیر کن،

تانکہ سجھین امرا سئوت بجنین و شادھی بکنین .

15 ہمینچک روچا کہ تتو مارا آزاب داتگ،

ہمینچک روچا مارا شادمان کن،

ہمینچک سالا کہ سکیان دُچار بوتگین .

16 تئی کار تئی ہزمتکارانی دیم پدربانت و

تئی مزنی پہ آیانی ازبادگان .

17 مئے ہداوندین ہدائے مہربانی پہ ما سر بات،

مئے دستانی کاران برکت بدئے،

ہئو، مئے دستانی کاران برکت بدئے .

هُدائے بانزلانی چیرا پناہ بے

91 ہما کہ بُرزینِ اَرشے ہُدائے پناہگاہا نشتگ،
زوراکے ساہگا آرامِ گپیت۔
2 ہُداوندے بارئوا گوشان: ”ہما منی پناہ و کلاتِ اِنْت،
منی ہُدا، کہ ہمایئے سرا تَوکَل کنان۔“

3 دلجم آن کہ ہما ترا چہ شکاریانی داما رَکْنیت،
چہ کُشوکین وِبايان۔
4 آترا گون وتی پُٹ و بالانِ پُوشنیت و
آییئے بانزلانی چیرا پناہ بے،
آییئے وپاداریِ اِسپر و دیوالے۔
5 چہ شپے بیما نترسے،
نہ چہ آ تیرا کہ رُچا سَریت،
6 نہ چہ وِبايا کہ تھاریا گردیت،
نہ چہ آ ہٹوپا* کہ نیمروچا بیرانیِ کاریت۔
7 ہزاران کس تئی کِرا کپیت،
دھان ہزار تئی راستین نیمگا،
بلہ اے تباہی تئی نژیکا آتک نکنت۔
8 تھنا گون وتی چمانی شانک دئیگا
بدکاریانی سزایان گندے۔

9 اگن ہُدايا وتی پناہ بکنے،
بُرزینِ اَرشے ہُدايا وتی منندجاہ۔
10 ہچ کِرا تئی سرا سرزورِ نبیت و
ہچ بلاہ تئی گدانے نژیکا نئییت۔
11 تئی بارئوا پریشتگانِ ہُکم کنت
کہ تئی سَجھین راہان، تئی نگھپانیا بکننت۔
12 آترا وتی دستانی دلا دارنت
تان تئی پادِ دُوکیا ملگیت۔
13 شیر و مارانی سرا گردے،
رُستگین شیر و سیہمارانی سَرَگانِ پادمالِ کئے۔

14 ہداوند گوشیت: ”آ کہ منا دؤست داریت
 آییَا نجات دئیَان و
 ہمایئے پُشت و پناہ بان کہ منی ناما زانت.
 15 آ منا تتوار کنت و من پسئوی دئیَان،
 سکِیان آییئے ہمراہ بان،
 آییَا نجات دئیَان و اِزّت بکشان.
 16 آییَا چہ دُراجین اُمرے سیّرپ کنان و
 ہدایی نجاتا آییَا پیش داران.“

تئی وپاداریئے جارا جنان

پہ شَبَّئے رُچا سئوتے. زبورے.

92 ہدائے سنا کنگ وش انت و
 تئی نامے نازینگ، او بُرزین اُرشے ہدا!
 2 بامگواہان تئی مہر و
 شپان تئی وپاداریئے جارے جَنگ،
 3 گون دہتارین تمبورگ و
 چنگے زیملا وش انت.
 4 چیا کہ تتو، او ہداوند،
 منا گون وتی دستے کاران شادمان کرتگ،
 تئی تتوسپیا شادمانیئے سئوت جنان.

5 او ہداوند! تئی کار چون مزن انت و
 پگر چنکدر جُھلانک.
 6 اہمک نرانت و
 نادان سرپد نبیت.
 7 ہرچنت کہ بدکار چو کاہا بُردنت و
 ردکار بسبزنت،
 بلہ تان ابد تباہ بنت.
 8 بلہ تتو، او ہداوند،
 تان ابد بُرزین اُرشے ہدا ائے.
 9 تئی دژمن، او ہداوند،
 اَلَم گار و گمسار بنت و
 سجھین بدکار، شنگ و شانگ.

10 بلہ تئو منی کانٹ، وهشیین گۆکے کانٹے پیئما بُرز داشتگ و
منا سپاین روگن پر مُشتگ*.
11 منی چمان دژمنانی شکست دیستگ و
گوشان بدکارانی سرشکونیئے هبر اِشکتگ.

12 پهریزکار مچئے پیئما سبزنت و
لبنائے گزانی پیئما رُذنت.
13 آ هداوندئے لؤگا کِشگ بوتگ اُنت و
مئے هُدائے بارگاها سبزنت.
14-15 پیریا هم بر و سمر دئینت و
په اے جارئے جنگا تر و تازگ و سبز ماننت
که هداوند راست و آدل اُنت،
هما منی تلار اُنت و
آییا هچ نانسایی و بدی مان نیست.

تئی بادشاهی پاک و پلگار اُنت

93 هداوند بادشاهی کنت
آییا وتا په شان و شوکت آراستگ،
هداوند پُرشوکت اُنت و
زور و واکا سلهبند.
دنیا مھر اؤشتاتگ و نلریت.
2 تئی بادشاهی تهت چه ازل برجم اُنت و
تئو چه ازل هستئے.

3 او هداوند! کئور چست بوتگ اُنت،
کئوران وتی تئوار چست کرتگ،
کئوران وتی گرگانی تئوار چست کرتگ.
4 هداوند چه مزین آپانی تئواران،
چه دریائے چئولانی پُرشگا
مزن شانتر اُنت، بُرزن اُرشا.
5 او هداوند! تئی هکم مدام برجاه ماننت،
تئی بادشاهی پاک و پلگار اُنت،
مدام، تان اُبد.

پاد آ، او زمینئے دادرس!

94

او بیبرگیرین ہُدا! او ہُداوند!

او بیبرگیرین ہُدا! وتی شان و شتوکتا زاہر کن.

² پاد آ، او زمینئے دادرس!

پُرکِبر و گُرُوناکان سزا دئے.

³ تان کدین، او ہُداوند!

بدکار تان کدین سرزور ببت؟

⁴ اے مردم گون کبرے ہبر کننت،

سجھین بدکار بٹاک جننت.

⁵ او ہُداوند! تئی کٹوما پادمال کننت و

تئی میراسا آزار دئنت.

⁶ جنوزام و درامدان کُشنت و

چورئوان ہلاک کننت.

⁷ گوشنت: ”ہُداوند نگندیت،

آکوبئے ہُدا سرپد نبیت“.

⁸ سرپد بیت، او کٹومئے نازانتان!

او جاہلان! کدین آکل بیت؟

⁹ آ کہ گُوشی اڈ کرتگ، نہ اشکنت؟

و آ کہ چمی اڈ کرتگ، نگندیت؟

¹⁰ آ کس کہ کٹومان سزا دنت، آیان ادب نکنت؟

و آ کس کہ بنی آدما زانت بکشیت، وتا زانت و زانگی نیست؟

¹¹ ہُداوند انسانئے سجھین پگران زانت،

آ زانت کہ ناہودگ و ناکار انت.

¹² او ہُداوند! بہتاور انت ہما کہ تتو آییَا ادب کنئے،

ہما کہ تتو گون وتی شریتا آییَا تالیم دئیے.

¹³ تتو آییَا چہ سکین روچان رکینئے،

تان ہما وهدا کہ پہ بدکاران کَلے کُچگ ببیت.

¹⁴ چیا کہ ہُداوند وتی کٹوما یلہ نکنت و

وتی میراسا دئور ندنت.

¹⁵ دادرسی پدا پہ انساپ بیت،

سجھین نیکدل انساپے رندگیریا کنت.

16 کئے انت کہ پہ منیگی بدکارانی دیم پاد بیعت؟
کئے انت کہ پہ منیگی ردکارانی دیم بوشتیت؟
17 اگن ہداوند منی کُک مپوتین،
من زوت مَرکے بیتواریا بکتگانان.
18 وهدے گوشتن: ”منی پاد ٹگلگا انت“،
تئی مہرا، او ہداوند، منا چہ کپگا داشت.
19 وهدے سرگردان بان،
تئی داتگین دلبدی منا شادمان کنت.

20 چُشین بے انساپین ہاکمے گون تئویک و تپاک بوت کنت کہ
گون وتی ہکم و کانوان نانساپی کاریت؟
21 آیانی ٹولی پھرنکارانی ہلاپا ہمدست و ہمکار بنت و
بیگناہان مَرکے سزا دئینت.
22 بلہ ہداوند منی کلات انت،
منی ہدا، منی تلار، منی پناہگاہ.
23 ہدا، آیانی گناہان ہمایانی جندے سرا پرترنیت و
آیان، آیانی جندے بدین کارانی تھا گار و گُمسار کنت.
ہتو، مے ہداوند آیان گار و تباہ کنت.

ما ہدائے دستے رمگ این

95 بیایت ہداوندا پہ گلے نازینین،
پہ وتی نجاتے تلارا پہ شادھی کوکار کنین.
2 بیایت پہ شکرگزاری آییے بارگاھا رٹوین،
پہ شادھی کوکار کنین، سوت جنین و آیی ستا کنین،
3 کہ ہداوند مزن شائین ہدا انت،
سجھین ”ہدایانی“ مسترین بادشاہ.
4 زمینے جُہلی ہمایئے دستا انت و
کوہانی بُرزی ہم ہمایئیگ انت.
5 دریا ہداوندئیگ انت کہ وت اڈی کرتگ،
ہشکین زمین ہم ہمایئے دستان جوڑ کرتگ.

6 بیایت، سرا جہل کنین و سجدہ کنین،

وتی آڈ ڪنڙڪين هُداوندئے بارگاها ڪنڙدان ڪپين،
 7 ڪه هما مئے هُدا انت و
 ما، آيئے چَراگاھئے مردم،
 همائيئے دستئے رمگ اين.

ڏريگنا شما مرڇي آيئے تتوار بشڪتئين:
 8 ”وتی دلان آپئیما سرڪش مڪنيت ڪه ڪئوما مريبايا ڪرت،
 ڪه ڪئوما آ رڇي مَسَهئے گيابانا ڪرت*.
 9 اڏا شمئے پيرئنان منا چڪاست و آزمائش ڪرت،
 بل ڪه مني ڪرتگين ڪارش ديستگانتت.
 10 تان چل سالا چه آنسلا بيزار اتان،
 ڪوشتن: ’اے انچين مردم انت ڪه دلش گمراه انت و
 مني راهان زاننت،
 11 گڙا من وتي هڙما سئوگند وارت ڪه
 ’اے هچبر مني آسودگيا سر نبت.“

آسمان شادهي بڪنات و زمين گل بات

96 په هُداوندا نڙڪين سئوتے بجنيت.
 او سڃهين زمين! هُداوندا بنازين.
 2 هُداوندا بنازينيت، آيئے ناما ستا ڪنيت.
 هر رڇ هما نجاتئے جارا بجنيت ڪه چه آيئے نيماگا انت.
 3 ڪئوماني نيما آيئے شان و شئوڪئے جارا بجنيت،
 سڃهين ڪئوماني نيما آيئے آجبين ڪاراني.

4 ڪه هُداوند مزَن انت و ستاياني لاهڪ،
 چه سڃهين ”هُدايان“ باڪمالتَر انت.
 5 ڪئوماني سڃهين ”هُدا“ ناهودگين بُت انت،
 بله هُداوندا آسمان جڙ ڪرتنت.
 6 اڙت و شان همائيئے چپ و چاگردا انت و
 ڪدرت و زيبايي آيئے پاڪين بارگاها.

7 او ڪئوماني ڪيلهان! هُداوندا بنازينيت،
 هُداوندئے شان و ڪُدرتا بنازينيت.

8 ہداوندئے نامئے مزینا بنازینتت،
کُربانینگ بیاریت و آییئے بارگاہا بیایت۔
9 چہ ہداوندئے پاکئیئے زباییا، آییئے دیمہ کونڈان بکییت۔
او سَجھین زمین! آییئے درگاہا بلرز۔

10 سَجھین کٹومانی نیاما بگوشیت: ”ہداوند بادشاہ انت۔“
جهان په مھکمی جوژ کنگ بوتگ و نسربت،
آ، کٹومانی دادرسیا په انسپ کنت۔

11 آسمان شادھی بکنات و زمین گل بات،
دریا و هرچے که دریایا مان، په بُرزتواری آییئا بنازینتنت۔
12 دُگار و هرچے که دُگارا هست گل باتنت،
جنگلئے سَجھین درچک په شادمانی آییئا بنازینتنت۔
13 ہداوندا بنازینتنت، چیا که آکثیت،
هئو، په زمینئے دادرسیا کثیت۔
جهانئے دادرسیا په ادل و انسپ کنت و
کٹومانی دادرسیا وتی راستی و تچکیئے حسابا۔

نور په پھریزکاران کشگ بیت

97 ہداوند بادشاہی کنت،
زمین شادھی بکنات و
سَجھین تئیابی سرڈگار گل باتنت۔
2 جمبر و تھاری آییئے چپ و چاگردا انت،
ادل و انسپ، آییئے تھتئے بُنہشت و بُنیاد انت۔
3 آس آییئے دیمہ رٹوان انت و
چہ هر نیمگا آییئے دژمنان ایر بارت۔
4 آییئے گروک جهاننا روشنا کنت،
زمین گندیت و لرزیت۔
5 ہداوندئے دیمہ کوہ چو موما آپ بنت،
سَجھین جهانئے ہداوندئے دیمہ۔
6 آسمان آییئے ادلئے جارا جننت و
سَجھین کٹوم آییئے شان و شوکتا گندنت۔

7 آ سَجھین مردم شرمسار بنت که بُت سجدہ کننت،

ہما کہ ناہودگین بتانی پُشتا پھرَ بندنت۔
او سَجھین ”ہُدایان“! آییَا سُجدہ کنیت۔

8 سَھیونِ اِشکُنت و شادھی کنت و
یہودیہئے جنک* گل اَنت
چہ تئی دادرسیا، او ہُداوندا!
9 چیا کہ تئو، او بُرزین اَرشے ہُداوند، سَجھین زمینئے سرا مزن شان ائے،
تئو سَجھین ”ہُدایانی“ سرا بالادست ائے۔

10 شما کہ ہُداوندا دُوست داریت،
چہ بدیا نپرت کنیت،
چیا کہ آ ہُدادؤستانی زندئے نگھپان اَنت و
ایان چہ بدکارانی دستا نجات دنت۔
11 نور پہ پھرئزکاران کَشگ بیت و
شادھی پہ نیکدلان۔
12 او پھرئزکاران! ہُداوندئے بارگاھا شادھی کنیت و
آییئے پاکین ناما بنازینیت۔

نوکین سئوتے بجنیت

زبورے۔

98 پہ ہُداوندا نوکین سئوتے بجنیت،
کہ اَجیین کاری کرتگ،
آییئے راستین دست و پاکین باسکا
سؤب و پیروزی کُنتگ۔
2 ہُداوندا ہما نجات پیش داشتگ کہ چہ آییئے نیمگا اَنت،
وتی ادلی کتومانی چمان پدُر کرتگ۔
3 آییَا پہ اِسرائیلئے اؤبادگان وتی مہر و وِیا یاتا اورتگ،
زمینئے سَجھین گڈی ہد و سیمسران، مئے ہُدائے داتگین نجات دیستگ۔

4 او سَجھین زمین! پہ ہُداوندا شادمانیئے کوکارا بُرز کن۔
کوکار کنیت، پہ شادھی سئوت بجنیت، بنازینیت۔

5 پہ ہداوندا چنگ و ساز بجنیت،
گون سزا سوت بجنیت.
6 گون سُرنا و گوراندئے کائٹا*
بادشاہین ہداوندئے بارگاہا،
شادھیئے کوکارا چست کنیت.

7 دریا و دریائے تھے سجھین چیز گزندانت،
جہان و آبیئے سجھین جہمند.
8 کتور چاپ بجنانت و
کوہ پہ شادمانی سوت،
9 ہداوندئے بارگاہا سوت بجنانت،
کہ آ پہ زمینئے دادرسیا کتیت.
آ جہانا پہ ادل دادرسی کت و
کتومان پہ انسپ.

آبیئے پادانی پدگئے دیما سجدہ کنیت

99 ہداوند بادشاہی کت،
کتوم بلرزانت،
آ، کروبانی* نیاما، وتی بادشاہی تہتا نشتگ،
زمین بلرزات.
2 سہیونا، ہداوند مزن انت،
بُرزین آرشئے ہدا، سجھین کتومانی سرا ہاکم.
3 تئی مزن و باکمالین ناما ستا کنانت،
ہداوند پاک انت.
4 بادشاہ زوراور انت، ادلی دوست بیت.
تتو، او ہدا، انسپ برجہا داشتگ،
سجھین اسرائیل* تتو ہما کار کرتگ کہ
پہ ادل و انسپ انت.
5 مئے ہداوندین ہدایا شان و شتوکت دئییت و
آبیئے پادانی پدگئے دیما پرستش کنیت،
کہ آ پاک انت.

6 موسا و ہارون چہ ہمایئے دینی پیشوایان اتنت و
 سمویل ہم چہ ہمایان ات کہ ہداوندئے نامش گپت.
 ہداوندش تتوار کرت و
 آیا پستو دانتت.
 7 چہ جمبرئے ستونا گون آیان ہبری کرت و
 آیان ہم ہما حکم و شربت برجہ داشت کہ داتگ آتی.

8 او ہداوند، مئے ہدا! تتو آپستو دانتت،
 تتو پہ اسرائیلا پهل کنوکین ہداے اتئے،
 هرچنت کہ آیانى گناہانى سزات ہم دات.
 9 مئے ہداوندین ہدایا شان و شتوکت بدئیئت،
 آییئے پاکین کوہئے سرا آیا پرستش کنیت،
 کہ ہداوند، مئے ہدا پاک انت.

ہداوند نیک انت و مہری ابدمان

شگرگزارئے زبورے.

100 او سجھین زمین!
 2 ہداوندا پہ شادھی پرستش کنیت،
 گون شادمانیئے ستوتان آییئے بارگاہا بیایت.
 3 بزایت کہ ہداوند، ہدا انت،
 ہمایا مارا اڈ کرتگ و ما ہمایئیگ این،
 ما آییئے کثوم، آییئے چراگاہئے رمگ این.

4 آییئے دروازگان گون شگرگزاری بیتریت و
 آییئے بارگاہا گون ستا و سنا.
 آییئے شگرا بگریت و آییئے ناما بساڑایت،
 5 کہ ہداوند نیک انت و مہری ابدمان،
 آییئے وپاداری نسلانی نسل برجہ مانیت.

ویادارین مردم شوہاز کنان

داوودئے زبور.

101 مہر و ادلئے سئوتا جنان،
ترا نازینان، او ہداوند!

² بیتمیاریئے راہا رثوان.

منی کرا کدی کائے؟

گون دلپہکی وتی لوگا زند گوازینان.

³ وتی چمان سل و بڑناکین چیڑانی چارگا نیلان،

چہ ناراہین کاران بیزار آن، منا گون چشین چیڑان کار نیست.

⁴ گمراہ دلین مردمان چہ وت دور داران،

منا گون ہیچ بدینا کار نبیت.

⁵ گار و گمسار کنان ہمایا کہ وتی ہمساهگئے باپشتا ہبر کنت.

ہیچ پُرکیرین چم و گروناکین دلئے اوپارا نکنان.

⁶ منی چم زمینئے سرا ویادارین مردم شوہاز کنت

تانکہ گون من جہمند ببت،

ہما کس منی ہزمتکار بوت کنت

کہ پہ بیتمیاری گردیت.

⁷ پریکارا منی لوگا جاگہ نبیت و

دروگبند منی ہزمتا کرت نکنت.

⁸ ہر سہبا ملکئے سجہین بدکاران تباہ کنان،

ردکاران چہ ہداوندئے شہرا گار و گمسار کنان.

سہیونا ہداوندئے ناما جار بجننت

سئم دیستگین مردمیئے دوا، ہما وهدا کہ وت آجز انت و وتی پریاتا ہداوندئے بارگاہا سر کنت.

102 او ہداوند! منی دوا یا گوش دار،
منی پریات ترا سر بات.

² منی سکئی و سوریئے روچا

وتی دیما چہ من چیپر مدئے.

وتی دلگوشا گون من کن،
 وهدے ترا تتوار کنان، زوت پَسَو بدئے.
 3 چیا کہ منی روچ چو دوٹا گار بنت و
 هڈ چو رُوکین اِشکرا سُچنت.
 4 منی دل چو مُرتگین کاها گیمرتگ و هُشک تَرَتگ و
 چه وَرَد و وراکا کپتگان.
 5 چه بازین نالگ و پریاتا
 هُشکین هڈ و پوُستے آن.
 6 گیابانی بومئے * پئیمَا آن،
 انچو کہ بومے مان وئیرانگان.
 7 بیواب گندلانی تها تچک آن،
 انچو کہ تهناین مُرگے لوگیئے سرا.
 8 دژمن سَجْهین روچا منا شگانَ جنت،
 کلاگَ بندنت و نالتَ کننت.
 9 چیا کہ نانئے بدلا پُر ورا و
 هرچے کہ نوُشان، ارسا پُر اُنت،
 10 چه تئیی هژم و کزبا،
 چیا کہ تتو منا چست کرت و زمینا جت.
 11 منی روچ، بینگاهی ساھگیئے پئیمَا گار بنت و
 من کاھے ڈئولا هُشک بئیگا آن.

12 بله تتو، او هداوند، تان ابد وتی بادشاھی تهتا نشتگئے و
 تئیی نام نسلانی نسل برجاه انت.
 13 تتو جاه جنئے و ترا سَھیونئے سرا بَرگَ بیت،
 چیا کہ سَھیونئے سرا رهم کنگئے وهد اَتکگ،
 آ گیشَتگین وهد رَسَتگ.
 14 چیا کہ تئیی هزمتکاران اے شهرئے سینگ دُوست اُنت و
 سَھیونئے هاكئے سرا هم بَرگَش بیت.
 15 کئوم چه هداوندئے ناما تُرسنت و
 زمینئے سَجْهین بادشاه چه تئیی مزنی و شانا.
 16 چیا کہ هداوند سَھیونا نوکسرا اُد کنت و
 مان وتی شان و شئوکنا زاهر بیت.
 17 آ بَرگانی دُویان گوش داریت و
 چه آیانی پریاتان نادلگوش نَبیت.

18 بَلْ کہ اے پہ آیو کین نسلینا نیسیگ بیت و
 آنچین کتومے کہ انگت اڈ نبوتگ، ہداوندا ستا و سنا بکنت.
 19 آییآ چہ وتی پاکین ارشا جہلاد چارتگ،
 ہداوندا چہ آسمانا دیم پہ زمینا چارتگ،
 20 تانکہ بندیکانی نالگان بشکنت و
 ہمایان آزات بکنت کہ مرکے سزا دئیگ بوتگ آنت،
 21 کہ سہیونا ہداوندے ناما جار بجننت و
 اورشلیما آییے ستایا بکننت،
 22 ہما وهدا کہ کتوم و بادشاہی
 پہ ہداوندے پرستشا یکجاہ مچ بنت.

23 راہے نیما منی توانی پرؤشت و
 منی رچی گونڈ کرتنت.
 24 گڑا من گوشت:
 ”او ہداوندا! امرے نیما منی زندا پیچ مگر،
 تئی سال تان سجھین نسلان برجاہ آنت.

25 زمین، تتو چہ آزلا جوڑ کرتگ و
 آسمان تئی دستانی کار انت.
 26 اے سجھین گار و بیگواہ بنت بلہ تتو مانے،
 اے سجھین چو پوشاکا کوہن بنت،
 تتو اشان چو پوشاکا بدل کنے و اے بیران بنت،
 27 بلہ تتو مانے و
 تئی سال ہلاس نبنت.
 28 تئی ہزمتکارانی چک تئی بارگاہا جھمنند بنت و
 آیانی پشپد تئی درگاہا برجاہ ماننت.

او منی ارواہ! ہداوندا بنازین

داوودے زبور.

103 او منی ارواہ! ہداوندا بنازین.
 2 ہداوندا بنازین، او منی ارواہ!
 آییے ہیچ نیکیا مشموش،

3 هما که تئیی سَجْهَینِ گناهانَ بَکشیت و
تئیی درستینگین نادراهیان دراه کنت.
4 ترا چه مُردگانی جهانان رَکینیت و
مهر و رهمتنے تاجے تئیی سرا دنت.
5 ترا چه شَرین چیران سیراپ کنت
که تئیی ورنایی وَکابیئے * پیما نۆک و تازگ بییت.

6 هُداوند اَدل و انساپ کنت و
په سَجْهَینِ سِتم دیستگینان دادرسی.
7 آییآ وتی راه په موسایا زاهر کرتنت و
وتی کار په اِسراییلئے کتوما.
8 هُداوند رهم کَنۆک و مهربان اِنت،
هژم گرگا دیر کنت و مِهرَا سَررِیچ اِنت.
9 مارا تان اَبَد مئیارِیگ نکنت و
نه مُدام په ما گَزَب گوارنیت.
10 مارا مئے گناہانی حسابا نچاریت،
نه که مارا مئے بدیانی پَدَمَزَا دنت.
11 چیا که همینکس که آسمان چه زمینا بُرز اِنت،
آییئے مِهر په هما مردمان که هُدائے تَریش دلا اِنت همینکس باز اِنت.
12 همینکس که مَشْرک چه مَگْریا دور اِنت،
مئے گناہی چه ما همینکس دور کرتگ اِنت.
13 هما دابا که پتے په وتی چُکَّان مهربان اِنت،
همے پیما هُداوند په هما مردمان مهربان اِنت که آییئے تَریش دلا اِنت.
14 چیا که مئے سَرِشتا* سرپد اِنت،
آ زانت که ما هاک این.

15 هئو، انسان چۆ کاهَا اِنت،
چۆ ڈگارئے گُلیا سَرپیت*.
16 وهدے گواتے آییئے سرا کَشیت، گار بیت و
آییئے جاگه پدا آییآ پچَاہ نعیاریت.
17 بله هُداوندئے مِهر، اَزَل تان اَبَد
هما مردمانی همراه اِنت که آییئے تَریش دلا اِنت و
آییئے اَدل، اِشانی چُکَّ و ناماسگانی همراه،
18 همایانی همراه که آییئے رهبندانی رَندگیریا کننت و
آییئے هُکمانی مَنگا نشمۆشنت.

19 ھداوندا وتی بادشاہیئے تھت آسمانان برجہاہ داشتگ و
آییئے بادشاہی سڄھین هستیئے سرا ھاکمی کنت.

20 او ھداوندئے پریشتگان!
شما، او زؤراوران کہ آییئے ھبران برجہاہ دارپت و آییئے پرمانبرداریا کنیت!
ھداوندا بنازینیت.

21 او ھداوندئے سڄھین لشکران!
شما، او آییئے ہزمتکاران کہ آییئے واھگئے پرمانبرداریا کنیت!
ھداوندا بنازینیت.

22 او ھداوندئے سڄھین جوڑ کرتگینان،
ھر جاگہ کہ آییئے بادشاہی برجہاہ انت!
ھداوندا بنازینیت.

او منی ارواہ!
ھداوندا بنازین.

او ھداوندا! تتو مزن آئے

104 او منی ارواہ! ھداوندا بنازین.
او ھداوند، منی ھدا! تتو بیکساس مزن آئے،

تتو گون اڑت و شانا پوشتگئے.

2 نورا چؤ کباھینا گؤرا کئئے،

آسمانا تمبوئے پئما پچ کئئے و

3 وتی بُرزی لوگانی منکان* آپانی سرا اوشتارینئے.

جمبران وتی اربہ جوڑ کئئے و

گواتئے بانزلان سوار آئے.

4 گواتان وتی کاسد کئئے و

آسئے برانزا وتی ہزمتکار.

5 تتو زمین آییئے بُردانی سرا ایر کرتگ

کہ ھچبر سرت نکنت.

6 تتو زمین گون آپانی جھلانکیان پوشتگ، کباہیئے ڈئولا،

آپ کؤھانی سربرا اوشتات.

7 آپ چہ تئیی نہران جستننت،

چہ تئیی گُردانی تتوارا بالش کرت،

8 کؤھانی سرا تتکننت و دیم پہ درگان شتنت،

دیم پہ ہما جاگھا کہ تتو پہ آیان گیشینتگ آت۔
9 تتو آنچین ہڈ و سیمسرے گیشینت کہ آپ چہ اوڈا گوست نکنت و
نون دگہ برے زمینا نگپیت و نیوشت۔

10 تتو چمگ پرماتنت کہ درگان آپ برمیہنت و
کۆھانی نیاما تچان بینت۔
11 گیابائے ہمک جانورا آپ دئینت،
وهشیپین هر وتی تئا پرؤشنت۔
12 بالی مرگ چمگانی کشا کدوہ بندنت و
درچکانی شاھڑانی نیاما سعوت جننت۔

13 تتو چہ وتی برزی بان و بارگاھا کۆھان آپ دئیے و
زمین چہ تتیی کارانی بر و سمرا سیر بیت۔
14 تتو پہ دلوتان کاہ روڈینتے و
سبزگ کہ انسان کشت و کشار بکنت و
چہ زمینا وراک در بکنت،
15 شراب کہ مردمئے دلا شات بکنت و
رؤگن کہ آیانی دیمہ رژنا بکنت و
نان کہ انسانئے دلا زورمند بکنت۔

16 ہداوندئے درچک سیپاپ آنت،
لبنائے گژ کہ آییہ کشتگ آنت۔
17 مرگ همؤدا کدوہ بندنت و
کونج* سنزیرین درچکانی سرا جاگہ کننت۔
18 برزین کۆہ وهشیپین بڑانینگ آنت و
تلار، ریجگوشکانی* پناہگاہ آنت۔

19 تتو ماہ پہ وهدانی نشان کنگا اڈ کرت و
رؤچ وتی ایر نندگئے وهدا زانت۔
20 تھاریا کہ کارئے، شپ بیت و
جنگلئے سچھین جانور سرگا لگنت۔
21 شیر پہ وتی شکارا گرت و
وتی وراکا چہ ہدایا لوئنت۔
22 رؤچ کہ در کثیت، پر ترنت و

وتی ھونڈانی تہا آرام کننت.
23 آ وھدا مردم وتی کاران رثونت و
تان بیگاھا زھمت کشت.

24 او ھداوندا! تئی کار چینکدر باز انت،
تتو، اے سجھین پہ ھکمت اڈ کرتگانٹ،
زمین چہ تئی جوڑ کرتگینان پُر انت.
25 دریا انت کہ پُراہ و شائگان انت و
چہ سھدارا سرریچ،
کسان و مزینا.
26 بوجیگ رثونت و کاینت و مزینن آپی جانور ھم،
کہ تتو جوڑ کرتگانٹ کہ آپے تہا گوازی بکننت.

27 سجھینانی چم ترا سک انت،
کہ آیانی وراکا پہ وھد بدئیے.
28 تتو کہ دئیے اش،
آش یکجاہ کننت،
تتو کہ وتی دستا پیچ کنے،
اے چہ شرین چیژان سیر بنت.
29 تتو کہ وتی دیما چیر دئیے،
اے پریشان بنت و سرسر جننت،
إشانی ساھا کہ پیچ گرے
مرنت و ھاکا پر ترنت.
30 وتی روھا کہ دیم دئیے
اے اڈ بنت.
زمینے سربرا نوک و تازگ کنے.

31 ھداوندے شان تان ابد بمانات،
ھداوند چہ وتی کاران شادمان بات.
32 ھما کہ زمینا چاربت، زمین لرزبت،
کوھان کہ دست جنت، دوٹ بنت.

33 من وتی سجھین زندا پہ ھداوندا سوت جنان،
تانکہ زندگ آن، وتی ھدایا نازینان.
34 منی پگر و ھئیال آییبا پسند باتنت
کہ من آییے بارگاھا شادمانی کنان.

35 بلہ گنہکار چہ زمینا گار و گمسار باتنت و
 بدکار پِشت مکپاتنت.
 ہداوندا بنازین، او منی ارواہ!
 ہداوندا بنازینیت، ہلیلویا.

ہدائے مोजہان یات کنیت

105 ہداوندئے شگرا بگریٹ و
 ہمایئے ناما بگریٹ،
 کتومان چہ آئیئے کاران سہیگ کنیت.
 2 آیا بنازینیت، آیا پہ سعت بنازینیت،
 آئیئے سجھین باکمالین کارانی ہبرا بکنیت.
 3 آئیئے پاکین نامئے سرا پھر بکنیت،
 ہداوندئے شوہاز کنوکانی دل شادمان بات.
 4 ہداوند و آئیئے زور و واکئے لوٹوک بیت،
 مدام آئیئے چہرگئے دیدارئے شوہازا بیت.
 5 آئیئے کرتگین باکمالین کاران یات کنیت،
 آئیئے مोजہ و داتگین ہکمان،
 6 او آئیئے ہزمتکارین ابراہیمئے نسل،
 او آکوبئے چکان کہ آئیئے گچین کرتگین ایت!

7 آ، ہداوند مئے ہدا انت.
 آئیئے دادرسی سجھین جہانا رسنت.
 8 آ وتی اہد و پئیمانان تان ابد یات کنت،
 ہما لبز کہ آیا گون ہزار نسلا کرت،
 9 ہما اہد کہ گون ابراہیم کرتی و
 ہما سئوگند کہ گون اساکا وارتی،
 10 گون آکوبا کرارے بست و پکایی کرت،
 گون اسرائیلا، ابدمانین اہدے.
 11 ”کنہائے سرڈگارا ترا بکشان،
 کہ شمئے بہر و میراس بیت.“

12 آ وهدا کہ اے کُمک مردم اتنت،
 کُمک اتنت و درامد،
 13 اے کتوم و آکتومئے نیاما درپدر اتنت،
 اے ملک و آ ملکا گشتنت.

14 کَسَا آیانی سرا زُلم کنگی نہ اِشت،
پہ آیانیگی، آییا بادشاہ نہر دانتت:
15 ”منی رُوگن پر مُشتگینان* دست پر مکنیت و
منی نبیان نُکسان مدئییت.“

16 زمینا دُکالی اِیر آورت و
آیانی نائے آمباری پُروشتنت.
17 آیانی دِیما مردمے رثوانی دات،
ایسُپ، کہ گُلامیئے ہسابا بھا کنگ بوت.
18 آییئے پادش پہ بند و زمزیل پُپیگ کرتنت و
آسنین تئوکے گُنا داتش،
19 تان ہما وهدا کہ آییئے ہبر راست بوتنت،
ہُدائے ہبرا آییئے راستی پکا کرت.
20 بادشاہا ایسُپ لؤٹت و آزات کرت،
مردمانی ہاکما آزات کرت.
21 بادشاہا وتی لؤگئے مَستر کرت،
وتی سجھین مال و ملکتئے ہاکم،
22 کہ بادشاہئے کارندھان وتی تبا آدب بکنت و
کماشان دانایئے تالیما بدنت.

23 نون اسرائیل مسرا آتک،
آکوب، ہامئے سردگارا* پہ دَرامدی جہمند بوت.
24 وتی مہلوکی آباد و
چہ آیانی دژمنان زوراورتر کرتنت.
25 دژمنانی دلی گردپنت تان چہ آییئے کثوما نپرت بکننت و
آییئے ہزمتکارانی ہلاپا پندل بسازنت.

26 آییا وتی ہزمتکارین موسا رثوان دات و
ہارون، کہ وت گچینی کرتگات.
27 اِشان مردمانی نیاما ہُدائے اجبتین نشانی و
آییئے مोजزه پیش داشتنت، ہامئے سردگارا.
28 آییا تھاری رثوان دات و زمین تھار کرت،
آییئے ہبرئے ناپرمانی اِش نکرتگات.
29 آیانی آپی ہون کرت و
ماہیگی کُشتنت.

30 سرڈگارش چہ پُگلا پُر بوت
 کہ تان آیانی بادشاہی و ابجاہان سر بوتنت.
 31 آییا ہیر کرت و مکسکانی لشکر آتکنت و
 پَشگ آیانی سَجھین مُلکا مان رتک.
 32 ہئورئے بدلا ترؤنگلی گوارینت،
 آس و بیر، آیانی سَجھین سرزمینا.
 33 آیانی انگور و انجیرئے درچکی تباہ کرتنت و
 مُلکئے درچکی پرؤشتنت.
 34 ہُکمی کرت و مدگ آتکنت،
 کَنگ*، بیہسابا.
 35 آیانی مُلکئے سَجھین سبزگش وارتنت و
 ہاکئے سَجھین بر و سمرش ایر برت.
 36 نون آیانی سَجھین ائولی چُکئی جتنت
 آیانی مردانگیئے ائولی بر و سمر.

37 وتی مردمی زَر و سُہرا بار کرت و دُنا آورتنت و
 چہ آیانی کبیلہان کسا ٹگل نغوارت.
 38 مسر چہ بنی اسرائیلئے رئوگا گل بوت،
 چینا کہ آیانی تُرسا گار ات.

39 آییا جمبرے ساہیل کرت و پؤشینتنت،
 آسے رۆکی کرت کہ شپا رُژنایی اش بدنت.
 40 آیان لورٹ و ہداوندا بئینکوین* مرگ رئوان دات و
 آبی گون آسمانی نگنا سیر کرتنت.
 41 تلارے تلی دات و آپ رئوان بوت،
 گیابانا کئورے تَتک.
 42 چینا کہ وتی پاکین کئولی یات ات
 کہ گون وتی ہزمتکارین ابراہیما کرتگ آتی.

43 آییا وتی کئوم پہ شادمانی دُنا آورت،
 وتی گچین کرتگین، گون شادھیئے کوگاران.
 44 آیانا راجانی سرڈگاری دات و
 آ، کئومانی کرتگین مہنتانی مالک بوتنت،
 45 کہ آییئے رھبندانی رندگیریا بکننت و
 آییئے شریئے ہُکمانی سرا کار بکننت.

هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.

هُداوندئے شُگرا بگریت کہ نیک انت

106 هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.
هُداوندئے شُگرا بگریت کہ نیک انت و

مِهری اَبدمان.

² کئے هُداوندئے پُرواکین کارانی تئوسپ و

آییئے تمانین ستا و سنایا کرت کنت؟

³ بَہتاور انت هما کہ ادلا برجاه دارنت،

هما کہ مُدام انسپئے سرا کار کنت.

⁴ او هُداوندا! هما وهدا کہ وتی مردمانی سرا رهم کنتے، منا مَشْمُوش.

منی کِرا بیا و منا بَرکین

⁵ کہ تئی گچین کرتگینانی وشبہتیا بگندان،

کہ تئی کتومئے شادمانیا هئوار بیان و

تئی مهلوکئے همراهیا پَهر بکنان.

⁶ ما گناه کرتگ، مئے پتان هم،

ما رَدین راهے زرتگ و بدکاری کرتگ.

⁷ آ وهدا کہ مئے پت و پیرک مسرا انت،

تئی هئیران کنوکین کارانی نیمگا دلگوشش نکرت و

تئی سَجْهین مهربانی اش شَمُشتنت،

دریائے کِرا سرکشی اش کرت، سَهرزئے کِرا.

⁸ بله هُداوندا په وتی نامئیگی رَکینتنت،

تانکه وتی زور و واکا زاهر بکنت.

⁹ آییَا سَهرزِر نَهر دات و زر هُشک بوت،

چه جُهلانکیان اَنچش گوازینتنتی کہ پوره گیابانے.

¹⁰ چه بدواهانی دستا رَکینت و

چه دژمنانی دستا مۆکتنتی.

¹¹ آیا، آیانی دژمن پوشینت،

چه آیان یکے هم پَشت نکپت.

¹² نون هُداوندئے لَبزئے سرا باورِش کرت و

آییئے ستا و سناش کرت.

13 بلہ زوٹ بیہئیال بوتنت کہ آبیآ چے کرتگآت و
 پہ آبیئے شعور و سلاھا ودارش نکرت.
 14 گیابانا وتی هئا و هئوسانی زندگیر بوتنت و
 هُشکاوگان* هُداش چکاسِت.
 15 گڑا هرچے کہ لوٹیش، هُدايا دانتت،
 بلہ آیانی جانا ورؤکین نادراهیے هم داتی.

16 اُردگاہا*، موسائے سرا هَسَدِش کرت و
 هارونئے سرا هم، کہ هُداوندئے پلگارتگین دینی پیشوا ات.
 17 گڑا زمینا دپ پیچ کرت و داتان* ایری برت و
 آبیرامئے ٹولی* باری دات.
 18 آیانی ٹولیا آسے مان کپت و
 برانزان بدکار سوکتنت.

19 سینائے کوها* گوسکے جوڑش کرت و
 آسا تاپتگین تلاهین بُش پرستش کرت.
 20 وتی مزَن شانین هُدائے بدلا
 کاه وارین جَلَبین گوکیئے* بُش زرت.
 21 وتی رَکینوکیین هُداش شمشت،
 هما کہ مسرا مزین کاری کرتگآت.
 22 هامئے سرڈگارا هئیران کنوکیین و
 سهرزئے کڑا باکمالین کاری کرتگآت.
 23 گڑا هُدايا گوشت: ”گار و گُمسارَش کنان.“
 بلہ آبیئے گچین کرتگین موسا نیاما کپت و
 پہ آیانی تباہ کنگا هُدائے گزی داشت.

24 آ دلکشین مُلکئے آرزش و کدرش نزانت،
 آبیئے کئولے سرا باورش نیست ات.
 25 وتی گدانانی تها تُرندتیش و
 هُداوندئے هبرش نرت.
 26 گڑا دستی چست کرت و سئوگندی وارت
 کہ گیابانا تباہش کنان و
 27 چُک و نُماسگانیش درکئومانی نیاما گار و گُمسار کنان و

14:106 هُشکاوگ، هُشک و بے آیین زمین کہ اژدا هج نرُدیت. 16:106 اُردگاه هما جاگه انت که مردم په کسانین وهدیا گدان بندنت و نندنت. 17:106 داتان چه آ مردمان یکے ات که گیابانا موسایی نمَت. 17:106 آبیرامئے ٹولی رُمبے ات که گیابانا موسائش نمَت. 19:106 اسلیگین ایرانی سیاهگ گوشتیت: ”هزریئے کوها“. هزریئے کوها، سینائے کوھے دومی نام انت. 20:106 جَلَبین گوک، بزَن ورنابین نرین گوکے که په کارا رام کنگ نبوتگ.

سَجَّهَيْنَ مُلْكَانَ شِنْغٍ وَ شَانِغِشَ كَنَانَ.

28 آیان وتارا گون بھل پیورا* جگ* کرت و
پہ مُردگان کرتگین کربانیکش وارتنت.
29 گون وتی بدکاریان
هُداوندش زهر برآنت،
هتوپ و وبای سرائش کپت.
30 بلہ پینیہاس* نیاما اؤشتات و دوابی کرت و
ویا دارگ بوت.
31 اے پہ آیا پاکی و پلگارے حساب آرگ بوت،
نسلانی نسل، تان ابد.

32 مریبائے آپانی کرا
هُداوندش هژم گرائنت و
آپانی ستویا موسا جنجالا کپت،
33 چیا کہ موسااش دلسیاہ کرت و
چہ آییے دپا سُبکین ہبرے در آتک.

34 کئومش آپئیم تباہ نکرنت کہ
هُداوندا پرمان داتگ آتنت.
35 نون گون کئومان هور و تور بوت و
همایانی رسم و دودش زرتنت.
36 همایانی بئش سجدہ کرتنت و
اے بُت پہ آیان دامے بوتنت.
37 وتی بچک و جنکش
پہ دیہان کربانیک کرتنت.
38 بینگناہین هونش ریتک
وتی بچک و جنکانی هون،
کہ پہ کنہائے بُتان کربانیکش کرتنت و
زمین چہ ایشانی هونا آلودگ بوت.
39 گون وتی کاران وتا ناپاک و
گون وتی کردان وتا سیہ کارش کرت.

40 پمیشکا، هداوند وتی کئومے سرا زهر گپت،

دلی چه وتی میراسا بد بوت.
41 درکئومانی دستا دانتتی و
بدواهان آیانی سرا هاکی کرت.
42 دژمنان آیانی سرا زلم کرت و
وتی چپردست کرتنت.
43 هُداوندا باز برا آزات کرتنت
بله وتی شئور و هئیلانی تها سرکشئی اش کرت و
گناھانی تها بکنتنت.

44 بله وهدے که آیانی پریاتی اشکت،
دیستی که چؤن پریشان أنت،
45 گؤن آیان وتی آهد و کراری یات کرت و
چه وتی بازین مهرا، چه آیانی بدیان سر گوست.
46 آیانی سجھین بندیک کنؤکانی دلا
په آیان رھمی پیدا کرت.

47 او هُداوند، مئے هُدا! مارا پرکین،
مارا چه درکئومانی نیاما چن و یکجاه کن
که تئی پاکین نامئے شگرا بگرین و
په تئی ستایا پھر بکنین.

48 هُداوندا ستا و سنا بات، اسرائیلئے هُدایا،
أبد تان أبد.
سجھین مردم بگوشانتنت: ”انچش بات. آمین.“
هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.

زبورئے پنجمی کتاب

زبور 107—150

ہداوندئے مہر ابدمان انت

107 ہداوندئے شگرا بگریٹ
کہ نیک انت و مہری ابدمان.
2 ہداوندئے رکینتگین ہبر بکنانتت،
ہما کہ چہ دژمنانی دستا رکینتگانتی،
3 ہما کہ چہ بازین سرڈگاران زرتگ و یکجاہی کرتگانت،
چہ شگرب و مگرب، چہ شمال و جنوبا.
4 لہتین، جنگل و گیابانان سرگردان بوت و
پہ چشین شہریا راہے ندیستش کہ جہمند بینت.
5 گژنگ و تئیگ منتت،
مرکیگ بوتنت.
6 نون سکبانی تھا ہداوندئے گورا پریاتش کرت و
آییا چہ سکبان رکینتنت.
7 آییا چہ تچکین راہینا رہشونی کرتنت،
دیم پہ شہریا کہ اودا جہمند بینت.
8 ہداوندئے شگرا بگراتنت، آییئے مہر و
پہ بنی آدما آییئے باکمالین کارانی سئوبا.
9 ہما انت کہ تئیگان سیراپ کنت و
گژنگان چہ شرین وراکا سیرلاپ.

10 تہارتترین تہاریان نشتگ انتت،
آسنین زمزیلانی بندیک و آزاب انتت
11 کہ ہدائے ہبرانی ہلاپا سرکشی اش کرتگات و
بُرزین آرشئے ہدائے سر و سؤجش کلاگ بستگ انتت.
12 گڑا زہمت کشیئے سرا دات و آیانی گوروی پرؤشت،
ٹگلش وارت و مدت کنوکش نیست ات.
13 نون سکئی و سوریانی تھا گون ہداوندا پریاتش کرت و
آییا چہ جنجالان رکینتنت.
14 چہ تہارتترین تہاریان دری کرتنت و

آیانی زمزیلی پرؤشتنت.

15 هُداوندئے شُگرا بگراتنت،

آییئے مہر و

پہ بنی آدما آییئے باکمالین کارانی سئوہا

16 کہ بُرنجین دروازگی پرؤشتنت و

آسنین بندی گڈتنت.

17 چہ وتی سرکشیا اہمک بوتنت و

وتی گناہانی سئوہا سکئی و سؤریان کپنتت.

18 وراکش گُٹا ایرِ نشت و

مرکئے دروازگا رستنت.

19 نون سکئی و سؤریانی تھا گون هُداوندا پریاتش کرت و

آییا چہ جنجالان رکینتنت.

20 وتی هُکمی راه دات و دراہی کرتنت و

چہ کَل و کڈا رکینتنتی.

21 هُداوندئے شُگرا بگراتنت، آییئے مہر و

پہ بنی آدما آییئے باکمالین کارانی سئوہا.

22 شُگرزاریئے کُربانیگ بکناتنت و

گون شادمانیئے سئوتان آییئے کارانی کسہا بیاراتنت.

23 ہما کہ گون بوجیگان دریایا شتنت،

ہما کہ آیانی سرا سئوداگری اش کرت،

24 هُداوندئے کارش دیستنت،

مان جُہلانکیان آییئے ہئیران کنوکین کار.

25 آییا ہبر کرت و توپانین گواتے آتک و

دریائے چئولی چست کرتنت.

26 بوجیگ بُرزاد تان ارشا شتنت و

جہلاد تان جُہلانکیان کپنتت و

چہ جنجالا آیانی ارواہ آپ بوت.

27 شرابیانی پیما تترگ و ٹگل ورگا لگنتت و

آیانی سجھین ازم و ہنر گار بوت.

28 نون سکئی و سؤریانی تھا گون هُداوندا پریاتش کرت و

آییا چہ جنجالان رکینتنت.

29 توپانی ایرمؤش کرت و

دریائے چئول نشتنت.

30 توپان کہ ایرِ نشت، گل بوتنت،

دِيم په هما تئيا با رهشوني اي کرتنت كه وت رتوگش لوتت.
³¹ هداوندئ شگرا بگراتنت، آيئ مهر و
 په بني آدما آيئ باكمالين كاراني سؤبا.
³² مردمانى مچيا آيا ستا بكناتنت و
 كماشانى مجلسا تتوسپ.
³³ آ كئوران گيابان كنت،
 تچوكين چمگان، هسكاوگين زمين و
³⁴ كشت و كشارى زمينان سؤرگ* كنت،
 اودئ جهمندانى بدكارئ سؤبا.
³⁵ گيابانان گورم* كنت و
 هسكين زمينان، تچوكين چمگ.
³⁶ شديگى آورت و همودا جهمند کرتنت و
 آيان شهره آباد كرت و نشتنت.
³⁷ آيان دگار كشت و انگورى باگ آباد كرت
 كه باز بر و سمرش دات.
³⁸ آيا بركت داتنت و آسك باز گيشتر بوتنت،
 نه اشتى كه دلوتش كم بينت.

³⁹ نون آ كم تران و وار و زار بوتنت،
 چه آزار و جنجال و گما.
⁴⁰ هما كه شربداران بيشرپ كنت،
 آبي زرت و بپراهين گيابانان دريدر کرتنت.
⁴¹ بله حاجتمندى چه سكيان در کرتنت،
 آيانى كهولى* رمگانى پئما باز کرتنت.
⁴² نيكدليش كندنت و شادمانى كندنت و
 هر بدكار وتى دپا بند كنت.

⁴³ هر كس كه دانا انت، اے كاران بچاريت و
 هداوندئ پرمهرين كارانى سرا شريا پگر بكت.

هُدَا كِه گُونِ اِنْتِ، سَوِيْبِنَ بِيْنِ

سئوتے . داوودتے زبور .

108 منی دل جَمِ اِنْتِ، او هُدا!
چہ دئے جُهْلانکيا سئوتَ جنان و ترا نازِبَنان .

² او سرؤز و چنگان! آگہ بیت .

من بامگواھارا ہم چہ و ابا پادَ کنان .

³ کئومانی نیاما تئیی شُگرا گران، او هُداوند!

درکئومانی نیاما ترا نازِبَنان،

⁴ کہ تئیی مہر باز اِنْتِ،

چہ آسمانان بُرزتر،

تئیی وپاداری تان جمبران اِنْتِ .

⁵ او هُدا! آسمانانی سربرا تئیی مَزَن شانی نازِبَنگ بات و

سجھین زمینا تئیی شان و شوکت سر بات .

⁶ گُونِ وتی راستین دستا برکین و منا پسئو بدئے

تانکہ ہما مردم برکنت کہ ترا دؤست اِنْتِ .

⁷ هُدا یا چہ وتی پاکیا ہبر کرتگ:

”سَوِيْبِنَ بان و شِکِیما بھَرَ کنان و

سوکؤتے دَرگا پہ وت کدّ و کساسَ کنان .

⁸ گَلِیاد منیگ اِنْتِ و مَنَسّی منیگ،

اِپرا بییم منی جنگی کُلاه اِنْتِ،

یہودا، بادشاہیئے آسا و

⁹ موآب دَسشؤدی تُرشت،

اِدومے سرا وتی سواسا چگل دئیان* و

پیلیستیہئے سرا وتی پیروزیئے گوانکا جنان .”*

¹⁰ کئے منا پسیل بندین شہرا* کاریت؟

کئے تان اِدوما منی رھشؤن بیت؟

¹¹ او هُدا! تئو ہما نہائے کہ مارا یلہ اِنْتِ کرتگ؟

نون گون مئے لشکران همراه نبئے؟
 12 مئے دژمنانی دیما مارا مدت کن،
 کہ انسانئے کُمک ناھودگ انت.
 13 ہدا کہ گون انت، سوپین بین،
 ہما انت کہ مئے دژمنان پادمال کنت.

شرمندگیئے کباہ

پہ سازگر و وش الہانانی سالارا. داوودئے زیور.

109 او منی ستیانی ہدا!
 ہاموش مئے.

2 چیا کہ بدکار و پرہیکاران
 منی ہلاپا وتی دپ پیچ کرتگ،
 گون دروگبندی زبانتا منی ہلاپا گپش جنگ.
 3 منا گون نپرتیین ہبران چپ و چاگردش کرتگ،
 بیسئوبا گون من پہ جنگا پاد آتکگ انت.
 4 منی مہرئے بدلا منا بھتامش جنگ،
 بلہ من پہ آیان نیکیین دوا کرتگ.
 5 منی نیکیانی بدلا گون من بدی کنت و
 مہرئے بدلا نپرت.

6 گوشنت: ”بدکارین مردمیا اشیئے چکا دتور دئے،
 بل کہ بھتام جنوکے اشیئے راستین نیمگا اؤشتیت.
 7 وھدے آییئے دادرسیا کنت،
 مئیاریار زانگ بات و
 دواپی گناہ حساب باتنت.
 8 رچگی کُمک باتنت و
 آییئے اگدہ و زمہواری دگریا برسات.
 9 چُکی چورئو باتنت و
 جنی جنوزام.
 10 چُکی پنڈوک و دریدر باتنت و
 چہ وتی پرشتگین لوگان در کنگ باتنت.
 11 وامداری سجھین مال و ہستیا پیچ گراتنت و
 درامد آییئے جھدانی بر و سمراتنت.

- 12 کَسّ پە آييا مهربان مبات و
 آييئە چۆرئوانى سرا بَزگ مكنات.
- 13 پدريچى گار باتنت و
 نامش پە ديئى نسلان سر مبات.
- 14 آييئە پت و پيركانى گناه هُداوندئە بارگاهايات كنگ باتنت،
 ماتئە گناهي هچبر شوڊگ مباتنت.
- 15 گناهش مدام هُداوندئە چمانى ديئما باتنت،
 هُداوند آيانى ياتا چه زمينا گار كنات.
- 16 چيا كه آ هچبر پە كَسا مهربان نبوت،
 نيزگار و هاجتمندى آزار دانتت و
 دلپُرشتكينى پە مرک رسيئنتت.
- 17 نالت كنگى وش نبوت،
 آييئە وتى سرا كپاتنت.
 برکت ديئگى وش نبوت،
 هچبر برکتى مرسات.
- 18 نالت كنگى چۆ پوُشاكَا گورا ات،
 آپئە پئىما آييئە جانا اير نشت،
 روُگنئە پئىما هُدانى شت.
- 19 نالت كباھە بات و آييئە جندا بيوشات و
 كمرينديئە پئىما مدام آييئە سرينا بندوك بات.
- 20 چه هُداوندئە نيئمگا منى بهُتام جنوكانى مَز همة بات،
 هما كه منى هلاپا بدين هبر كننت.

- 21 بله تتو، او هُداوند، تهنا تتو
 پە وتى نامئىگى منى سرا مهربان بئە،
 چه وتى مِهْرئە نيئكيا منا برَكين.
- 22 چيا كه من نيزگار و هاجتمندە آن و
 دلن باتنا ئيئىگ انت.
- 23 من چۆ بيئگاهى ساھگيا گار بان،
 چۆ مدگيا چنڊگ بان.
- 24 چه روچگا كوئندُن دُرھگا انت،
 جسم و جائن رنجتگ و لاگر انت.
- 25 بهُتام جنوكانى كلاگى آن،
 منا كه كندنت، سرا چنڊيننت.

26 منا كَمَك كن، او هُداوند، منى هُدا!

پہ وتی مہرئیگی منا برکین۔
27 بِلْ بزانتت کہ اے تئی دستِ انت،
کہ اے کار تئو کرتگ، او ہداوند!
28 آنالت کننت،

بلہ تئو برکت بدئیاتئے۔
ہملہ کہ کننت، شرمندگ باتنت،
بلہ تئی ہزمتکار شادمانی بکنات۔
29 منی دژمنان رسواییے جامگ گورا دئیگ بات و
شرمندگیئے کباہا پؤشینگ باتنت۔

30 من چہ وتی زبانا ہداوندئے سک باز شگرا گران،
بازین مردمیئے دیما آیی ستا کنان۔
31 چیا کہ ہاجتمندئے راستین نیمگا اوشتیت
تانکہ آیی چہ دادرسانی ہکما برکینیت۔

منی راستین نیمگا بنند

داوودئے زبور۔

اے ہداوندئے پیگامِ انت پہ منی ہداوندا:
110 ”منی راستین نیمگا بنند
تان ہما وهدا کہ تئی دژمنان
تئی پادانی چیرئے پدگ و چارچوبھے بکنان۔“

2 ہداوند چہ سہیونا تئی زوراورین آسیا شہار دنت و گوشیت:

”وتی دژمنانی نیاما ہاکمی کن۔“

3 آروچا کہ تئو وتی لشکرا مچ کنئے،

تئی مردم پہ شوکے گون بنت۔

گون پاکئیے شان و زباییا

تئی ورنا تئی گورا کاینت،

چو کہ نود* چہ بامگواہئے باتنا۔

4 ہداوندا سئوگند وارتگ و

پشویمان نبیت، کہ:

”تئو تان ابد دینی پیشوای ائے،

ملکیسیدیکے * ہسابا۔“

⁵ ہداوند تیبی راستین دستا انت،
وتی گزبے روجا بادشاہان درُشیت۔
⁶ کتومان سزا دنت،
زمینا چہ لاشا پُر کنت و
سجھین زمینے ہاکمان درُشیت۔
⁷ راہا، چہ کتوریا آپ وارت و
سوین و سرلند بیت۔

ہداوندے کار راست و پہ ادل انت

111 ہداوندا بنازینیت، ہللیویا۔
چہ دلے جھلانکیا ہداوندے شگرا گران،
نیکدلانی دیوانا، مچیے نیاما۔
² ہداوندے کار مزن انت،
ہرکسے دلا کہ نشتگ انت،
آیانی سرا پہ شری پگر کنت۔
³ آبیے کار شاندار و پُرشوکت انت و
آبیے ادل تان ابد برجم مانیت۔
⁴ آبییا وتی باکمالین کار یادگار کرتگ انت،
ہداوند مہربان و رهم کنوک انت۔
⁵ آہمایان وراک دنت کہ آبیے تُریش دلا انت،
وتی اهد و کرارا تان ابد یات کنت۔
⁶ وتی کارانی زوری وتی کتومارا پیش داشتگ،
درکتومانی میراسی وتی کتومارا داتگ انت۔
⁷ آبیے دستانی کار راست و پہ ادل انت و
سجھین رھبندی پُراہتبار۔
⁸ ابد تان ابد مہر و مہکم انت،
پہ راستی و تچکی کنگ بوتگ انت۔
⁹ آبییا وتی کتوم مؤکتگ،
تان ابد وتی اهد و کراری برجم داشتگ۔
آبیے نام پاک و باکمال انت۔
¹⁰ ہداوندے تُرس داناییے بندات انت۔

ہما کہ آئیے رہبندانی زندگی ریا کنت،
آیان شرین زانتکاری رسیت۔
تان ابد ستا ہمایئیک انت۔

ہدادوستانی بہتوری

- 112** ہداوندا بنازینیت، ہللیوبا۔
بہتاور انت ہما کہ ہداوندے تُس آئیے دلا انت،
ہما کہ آئیے ہکمی سک باز دؤست بنت۔
2 آئیے نسل و اوبادگ زمینے سرا پُرزور بنت،
برکت نیکدلانی پدریچا رسیت۔
3 آئیے لوگ چہ مال و ملکتا پُربیت و
آئیے پھریزکاری تان ابد برجہ مانیت۔
4 پہ نیکدلان مان تھاروکیا ہم رُزن دُرشینیت،
آ مہربان، رھم کنوک و آدل انت۔
5 بکشندہ و وامدھین مردمے آسر شر بیت،
ہما کہ وتی کاران پہ انساپ کنت۔
6 چیا کہ آہچبر لرزینگ نبیت،
پھریزکارین مردمے تان ابد یات کنگ بیت۔
7 آچہ بدین ہالان نترسیت،
دلی جم انت، تتوکی ہداوندے سرا انت۔
8 آئیے دل مہر انت، نترسیت،
نیٹ* وتی دژمنانی شکستا گندیت۔
9 گون گریب و نیزگاران بیہساب بکشندہ انت،
آئیے پھریزکاری تان ابد برجہ انت۔
آئیے کانٹ* پہ شانے بُرز کنگ بیت۔
10 بدکار گندیت و ہٹمناک بیت،
چہ زہرا دنتان دُرشیت و آپ بیت،
بدکارے واہگ نامراد بنت۔

هُداوند نيزگار چست کنت

113 هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.
بنازینیت، او هُداوندئے هزمتکاران!

هُداوندئے ناما بنازینیت.

² هُداوندئے ناما ستا و سنا بات،

چه ائونا تان ابد.

³ مَشْرِکَا بگر تان مَکْرِبا،

هُداوندئے نام نازینگ بات.

⁴ هُداوند سجھین کئومانی سرا پُر جلال انت و

آییئے شان و شئوکت چه آسمانان بُرزتر.

⁵ کئے مئے هُداوندین هُدائے ڈئولا انت؟

مئے هُدا بُرزاد، وتی بادشاهی تهتا نشتگ.

⁶ آجَهَل بیت

که آسمان و زمینا بچاریت.

⁷ آنیزگار چه هاکا و

هاجتمندا چه پُرانی هاکوئا* چست کنت.

⁸ شهزادگانی نیاما نادینیتش،

وتی کئومئے شهزادگانی نیاما.

⁹ سَنَت و بے ائولا دین جنینا وشدل و چُکّانی مات کنت و

آییئے لُوگا آباد.

هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.

وهده اسرائیل چه مسرا در آتک...

114 وهده اسرائیل چه مسرا در آتک،
آکوبئے هاندان، چه درامدین زبانئئے مردمانی نیاما،

² یهودا هُدائے گچین کرتگین و

اسرائیل آییئے بادشاهی بوت.

3 دریا یا دیست و تتک،
اُردُنئے کئور، پُشتا کنرت.
4 کؤہ چؤ گورانڈا سٹ جنان بوتنت و
جُمپ چؤ گورگا.

5 او دریا! چے بوت کہ تتو تتکئے؟
او اُردُن! چے بوت کہ تتو پُشتا کنرتئے؟
6 او کؤهان! چے بوت کہ شما چؤ گورانڈا سٹ جت،
شما چؤ گورگا، او جُمپان؟

7 پلرز، او زمین!
هُداوندئے بارگاها،
آکوبئے هُدائے بارگاها.
8 آبیآ تلار گورم کرتنت، چه آبا پُر،
مُهرین سنگ آپئے چمگ.

مئے هُدا ارشا انت

115 مارا انہ، او هُداوند! مارا انہ،
تئی ناما شان و شوکت پرسات،
تئی مہر و وپاداریئے سئوبا.

2 آدگہ کئوم چیا بگوشنت:
”إشانی هُدا کجا انت؟“
3 مئے هُدا ارشا انت،
هرچے کہ آبیآ وش بیت، هما کارا کنت.

4 آیانی ”هُدا“ نگرہ و تلالہ انت،
انسائے دستئے جوڑ کرتگین بُت.
5 إشان دپ پر بلہ ہبر کرت نکنت،
چمیش پر بلہ دیست نکنت،
6 گوشش پر بلہ اشکت نکنت،
پونرش پر بلہ بو چت نکنت،
7 دستیش پر بلہ مارت نکنت،
پادش پر بلہ راه شت نکنت،

نه چه وتی گُنا آوازے کَشْت کنت.
8 هرگس که اِشان جوڑ کنت،
همیشانی پئِیما بیت و
هما مردم هم که اِشانی سرا تتوکل کنت.

9 او اِسرائیل! هُداوندئے سرا تتوکل کن،
هما شمئے کُمک و اِسپَر اِنْت.
10 او هارونئے لوگ! هُداوندئے سرا تتوکل کن،
هما شمئے کُمک و اِسپَر اِنْت.
11 او هُداؤرسان! هُداوندئے سرا تتوکل کنیت،
هما شمئے کُمک و اِسپَر اِنْت.

12 هُداوندا مارا یات کرتگ و
مارا برکت دنت،
اِسرائیلئے لوگا برکت دنت،
هارونئے لوگا برکت دنت.
13 همایان برکت دنت که هُداوندئے تُرس آیانی دلا اِنْت،
مزین و کسانینان، یک پئِیما.

14 هُداوند شمارا گیشا چه گیشتر کنات،
شمئے جند و چُک، دوینان.
15 هُداوند شمارا برکت دئیات،
زمین و آسمانئے اَدُّ کنوک.

16 بُرزین ارش هُداوندئیک اِنْت و
زمینی بنی آدمارا داتگ.
17 مُردگ هُداوندا ننازیننت،
نه آ مردم که رئونت و بیتتوار بنت.
18 اے ما این که هُداوندا ستا دئیین،
اَنون تان ابد.
هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.

منا ہداوند دوستِ انت

116

منا ہداوند دوستِ انت کہ
منی تئواری گوش داشت،
منی پریات و زاریئے تئوار و
2 وتی دلگوشی منی نیمگا ترینت.
تان زندگ آن، گوانکی جنان.
3 مرکئے سادان پتاتگ اتان،
کبرئے تُرس منی سرا کپتگات
گم و اندوہانی بندیک اتان.
4 ہداوندئے نامن گپت و گوشتن:
”او ہداوند! منی زندا برکین.“

5 ہداوند مہریان و آدل انت،
مئے ہدا، چہ مہر و رہما سرریچ.
6 ہداوند سادہ دلین مردمان سمبالت،
من کہ وار و زار اتان، منا رکینتی.

7 پدا آرام بئے، او منی ارواہ،
کہ ہداوند پہ تئو مہریان بوتگ.
8 او ہداوند! تئو منی ارواہ چہ مرکا رکینت،
منی چم چہ ارسان و
پاد چہ لکشگا
9 کہ ہداوندئے بارگاہا گام بجنان
زندگینانی زمینا.

10 منا باور ات، ہما وهدا ہم کہ گوشتن:
”سک بڑگ آن.“
11 پریشانیانی تھا گوشتن:
”هرکس دروگبند انت.“

12 اے سجھین شری کہ ہداوندا گون من کرتگ انت،
ایشانی بدلا چوں بدئیان؟
13 نجاتئے پیالہا چست کنان و

هُداوندئے ناما تتوارَ کنان.
14 گون هُداوندا وتی کئولان پوره کنان،
آییئے سجھین کئومئے دیما.

15 هُدائے وپادارانى مَرک،
هُداوندئے دیما گرانکدر انت.
16 او هُداوندا! من تئیی هزمتکار آن،
هئو، من تئیی هزمتکار آن، تئیی مؤلدئے چُک،
تئو منا چه زمزیلان آزات کرتگ.
17 شُگرزارئے کُربانیگے ترا پیش کنان و
هُداوندئے ناما گران.
18 گون هُداوندا وتی کئولان پوره کنان،
آییئے سجھین کئومئے دیما،
19 هُداوندئے لؤکئے پیشگاها،
تئیی نیاما، او اورشلیم!
هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.

او سجھین کئومان! هُداوندا بنازینیت

117 او سجھین کئومان! هُداوندا بنازینیت.
او سجھین راجان! آییئا ستا کنیت،
2 که هُداوندئے مهر په ما سک باز انت و
آییئے وپاداری ابدمان.
هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.

هُداوندئے راستین دستا مزین کارے کرتگ

118 هُداوندئے شُگرا بگریت
که نیک انت و مِهری ابدمان.

2 اسرائیل بگوشات:
”آییئے مهر ابدمان انت.“
3 هارونئے لؤگ بگوشات:

”آئیئے مہر ابدمان انت.“

4 ہڈائرس بگوشانتنت:

”آئیئے مہر ابدمان انت.“

5 وتی تنگیان گون ہڈاوند پریائئن کرت،

آییا منا پسسو دات و آزات کرت.

6 ہڈاوند گون من انت، من نترسان.

انسان منا چے کرت کنت؟

7 ہڈاوند گون من انت، منی مدت کنوک،

پہ سرپرازی دژمنانی نیمگا چاران.

8 ہڈائے کرا پناہ زورگ

چہ انسانے سرا تتوکل کنگا شرتر انت.

9 ہڈائے کرا پناہ زورگ

چہ شہزادگانی سرا تتوکل کنگا شرتر انت.

10 سجھین کتومان منا انگر کرت،

بلہ من ہڈاوندے ناما پرؤش دانت.

11 منا چہ ہر نیمگا چپ و چاگردش کرت،

بلہ من ہڈاوندے ناما پرؤش دانت.

12 چو بینگ مکیسکا* منی سرا پر رتکنت،

بلہ چو کئنگا، دمانا ستکنت و

من ہڈاوندے ناما پرؤش دانت.

13 منا سگا تیلانکیش دات کہ بکپان،

بلہ ہڈاوندانا منا کمک کرت.

14 ہڈاوند منی زور و منی ستوت انت،

ہما منی رکینوک انت.

15 پھریزکارانی تمبوانی تھا سوپین بیگ و شادمانیئے کوکار انت:

”ہڈاوندے راستین دستا مزین کارے کرتگ.

16 ہڈاوندے راستین دست چست بوتگ،

ہڈاوندے راستین دستا مزین کارے کرتگ.“

17 من نمران، زندگ مانان و

ہڈاوندے کرتگین کارانی جارا جنان.

18 ہڈاوندانا منا شر ادب دات،

بلہ مرکے دستا نداتی.

19 اَدَل و راسِئِے دروازگان پہ من پیچ کن،

کہ بیتران و ہداوندئے شُگرا بگران.

20 اِش اِنْت ہداوندئے دروازگ

کہ پاک و پھرِزکار چہ ادا تھا شت کننت.

21 تئیی شُگرا گران کہ تئو منا پَسَّو دات،

تئو منی رَکینۆک ائے.

22 آسینگ کہ بان بندین اُستایان پسند نکرت و نژرت،

ہما سینگ بُنہشت بوت.

23 اے ہداوندئے کار اِنْت و

مئے چمان باکمال اِنْت.

24 اِش اِنْت ہما رۆچ کہ ہداوندا آورتگ،

بیا پہ اے رۆچا گل و شادھی کنین.

25 او ہداوندا! مارا برکین.

او ہداوندا! مارا سوین کن.

26 مبارک بات ہما کہ ہداوندئے ناما کئیت.

چہ ہداوندئے لؤگا شمارا برکت دئین.

27 ہداوند، ہدا اِنْت،

وتی نوری مئے سرا دُرشینتگ.

اٹییدئے کُربانیکا گون کُربانجاہئے کانٹان پہ ساد بندیت.

28 تئو منی ہدا ائے،

تئیی شُگرا گران.

تئو منی ہدا ائے،

ترا نازینان.

29 ہداوندئے شُگرا بگریت

کہ نیک اِنْت و مہری ابدمان.

تئیی شَرِیت منا دُوست اِنْت

بہتاور اِنْت ہما کہ راہش راست اِنْت و
119 ہداوندئے شَرِیتئے ہسابا گردنت.

2 بہتاور اِنْت ہما کہ ہداوندئے پرمانان مَننت و

پہ سِتک و دل آییئے شوہازا اِنْت،

- 3 ہما کہ ہچ نانسایِ نکنت و
آییئے راہا رئونت.
- 4 تئو وتی رھبند داتگانت
کہ پہ سرجمیا آیانی زندگیری کنگ بیت.
- 5 پہ تئیی ہکمانی برجہ دارگا
منی راہ مہر و مہکم باتنت.
- 6 گڑا آ وھدا کہ تئیی سجھین ہکمانی نیمگا چاران،
شرمسارَ نبان.
- 7 گون تجکین دلیا تئیی شُگرا گران،
وھدے تئیی آدین پرمانان درَ برانَ بان.
- 8 تئیی ہکمانی زندگیریا کنان
منا پھک یلہ مکن.
- 9 ورناین مردمے چون وتی راہا پاک داشت کنت؟
گون تئیی ہبرئے زندگیریا.
- 10 ترا پہ ستک و دل شوہازَ کنان،
منا مئیل کہ تئیی ہکمانی راہا یلہ بکنان.
- 11 من تئیی ہبر وتی دلا اَمبار کرتگانت
کہ تئیی ہلاپا گناہ مکنان.
- 12 ترا ستا بات، او ہداوند!
وتی ہکمان منا سوج دئے.
- 13 من چہ تئیی دپا در آتکگین سجھین ہکمان
دپِ وتِ گوشان.
- 14 چہ تئیی پرمانانی منگا انچو شادانَ بان
کہ چہ مزین گنجیا.
- 15 تئیی رھبندانی سرا پگرَ کنان و
تئیی راہانَ چاران.
- 16 چہ تئیی ہکمان شادمانَ بان و
تئیی ہبرا نشموشان.
- 17 وتی ہزمتکارئے سرا مہریان بئے
تانکہ زندگ بمانان و
- تئیی ہبرئے پرمانبرداریا بکنان.
- 18 منی چمان پیچ کن
کہ تئیی شریئتے باکمالین چیژان بگندان.
- 19 من زمینا درامدے آن،
وتی ہکمان چہ من چیر مدئے.

20 پہ تئیی ہُکمان

منی ارواہ مُدام زہیران دُرُشتگ.

21 تئو گُروناکین مردمان ہکَل دئییے، ہما نالت بوتگینان

کہ تئیی ہُکمانی راہا یلہ کننت.

22 سُبکئی و کَمشَرِپیا چہ من دور کن،

چیا کہ من تئیی پرمانانَ مَنان.

23 ہرچُنت کہ ہاکم ہورَ نِندنت و منی ہلایا پندَل سازنت،

بلہ تئیی ہزمتکار، تئیی ہُکمانی سرا پگر کنت.

24 تئیی پرمان منی شادمانی اُنت،

پہ من سوج و سَلاہ اُنت.

25 من ہاکان ویتگان،

منا وتی لَبزئے حسابا زندگ بدار.

26 من ترا وتی راہانی ہال دات و تئو منا پَسئو دات.

نون منا وتی ہُکمان سوج دئے.

27 منا، وتی رھبندانی راہا سرید کن و

من تئیی باکمالین کارانی سرا پگر کنان.

28 منی ارواہ چہ اندوہانَ نالیت،

منا وتی ہبرئے حسابا مہکم کن.

29 منا چہ پریئے راہان دور بدار،

منی سرا رھم کن و شَریتنا منا بدئے.

30 من وپاداریئے راہ در چتگ،

وتی دل تئیی ہُکمانی مَنوُک کرتگ.

31 من گون تئیی پرمانان بندوُک بان،

او ہداوند!

مئیل کہ شرمسار کنگ بیان.

32 تئیی ہُکمانی راہا مئیدان کنان،

کہ تئو منی دلا دانا کنئے.

33 او ہداوند! وتی ہُکمانی راہا منا سوج دئے،

کہ تان آہرا بدارانش.

34 منا اگل و ہوش بدئے

کہ من تئیی شَریتئے پابند بیان و

پہ دل و ستک اِشیئے رَندگیریا بکنان.

35 وتی ہُکمانی راہا منی رھشون بئے،

کہ منی وشئی ہمیشانی تھا اُنت.

36 منى دلا ديم په وتى پرمانان بترين،
منى نپ و سوتانى كنگي بدلا.
37 منى چمان چه بے آرزشين چيزان دور بدار،
منا وتى راهان زندگ بدار.
38 گون وتى هزمتكارا كرتگين كئولا بدار
هما كئولا كه گون هدا ترسان كئو.
39 هما بيننگيا دور كن كه منا چه آيا ترسيت،
كه تئيبى هكم نيك انت.
40 په تئيبى رهبدان هدوناك آن،
چه وتى ادلا منا زندگ بدار.

41 تئيبى مېهر منا سربات، او هداوند، و
هما نجات هم كه تئو كئول كرتگ.
42 گزا من هما مردمان پستو دئيان كه منا كلاگ بندنت،
چيا كه من تئيبى هبرئى سرا تئوكل كنان.
43 راستين هبرا چه منى دپا پچ مگر،
كه منى اميت تئيبى هكمانى سرا انت.
44 مدام تئيبى شريئى زندگير بان،
ابد تان ابد.
45 په آسودگي گردان،
كه تئيبى رهبدانى شوهازا بوتگان.
46 بادشاهانى ديم تئيبى پرمانانى هبرا كنان و
پشل و شرمندگ نبان.
47 چه تئيبى هكمان شادمان آن،
كه منا دوست انت.
48 من په تئيبى هكمانى زورگا وتى دست شهار داتگ انت
كه منا دوست انت و
تئيبى پرمانانى سرا پگر كنان.

49 گون وتى هزمتكارا كرتگين كئولا يات كن،
كه تئيبى كئول منى اميت انت.
50 سكي و سوربان منى تسلا هميش انت،
تئيبى كئول منا زندگ داريت.
51 گروناكين مردم منا دائما كلاگ بندنت،
بله من تئيبى شريئا يله نكنان.
52 او هداوند! منا تئيبى اهدى هكم يات انت و

منا چه همشان تسلّا رسیت.

53 بدکارانی سئوِبا هژمناک بان،

همایانی سئوِبا که تئیی شَرِیتش یله داتگ.

54 تئیی هُکم منی سئوت بوتگ آنت

هر جاگه که نندوؤک بوتگان.

55 او هُداوند! شپان تئیی ناما یات کنان و

تئیی شَرِیتتے راها بان.

56 منی راه همه بوتگ،

تئیی رهبندانی رَندگیریا کنان.

57 تئو منیگ ائے، او هُداوند!

من کئول کرتگ که تئیی هبرانی رَندگیریا کنان.

58 په دل و سِتک تئیی چهرگئے شوهازا بوتگان،

منی سرا هما پئیما مهربان بئے که کئولت کرتگ.

59 من وتی راه چارتگ آنت و

نون دِیم په تئیی پرمانان آتکگان.

60 تئیی هُکمانی مَنگا اِشتاپ کنان،

دِیر نکان.

61 هرچُنت که بدکارانی سادان منا پتاتگ،

بله تئیی شَرِیتنا نشموشان.

62 شپینیا پادَ کایان و تئیی شُگرا گران

په تئیی آدَلین هُکمان.

63 من هما سَجْهینانی سنگت آن که تئیی تُرس آیانی دلا اِنت،

هما مردمانی که تئیی رهبندانی رَندگیریا کننت.

64 زمین چه تئیی مِهرَا پُر اِنت، او هُداوند!

وتی هُکمان منا سَوج دئے.

65 په وتی هزمتکارا مهربان بوتگئے،

هما پئیما که تئو کئول کرتگ آت، او هُداوند!

66 منا زانت و سرپدی سَوج دئے

که من تئیی هُکمانی سرا تئوکل کنان.

67 بَزگ بئیکا پیسر، چه راستین راها ٹگل و ران اتان،

بله نون تئیی هبرئے رندگیر آن.

68 تئو نیک ائے و نیکِی کنئے،

وتی هُکمان منا سَوج دئے.

69 هرچُنت که گروناکین مردمان منی سرا دروگین بهتام جتگ،

بله من په دل و سټک تئیی رهبندان برجاه داران.
70 اِشانی دل سینگ و بے احساس أنت
بله من چه تئیی شَریتا شادمان آن.
71 شَر بوت که سکی و سوربانی تها کپتان
که تئیی هُکمان در برت بکنان.
72 چه تئیی دپا در آتککین شَریت په من
چه هزاران تِلاه و نُگرها شرتر انت.

73 منا تئیی دستان اُد کورت و شکل و دروشم دات،
منا اگل و هوش بدئی که تئیی هُکمان سرپد بیان.
74 هُدا تُرس گون منی گندگا شادمان باتنت،
که من وتی اُمیت گون تئیی هبرا بستگ.
75 او هُداوند! من زانان که تئیی هُکم په اَدل أنت و
تئو چه وتی وپاداربا منا مُسبیتانی تها دئور داتگ.
76 تئیی مَهر منی تسلّا بات،
هما پئیمما که تئو گون وتی هزمتکارا کئول کرتگ.
77 تئیی رَهمت منا سَر باتنت تان زندگ بمانان،
که تئیی شَریت منی شادمانی انت.
78 گُروناکین مردم سرجهل و پشل باتنت که وتسرا منی باپُشتا دروگش بستگ،
بله من تئیی رهبندانی سرا پگر کنان.
79 هرکس که چه تئو تُرسیت دیم په من بیایات،
هما مردم که تئیی پرمانان سرپد بنت.
80 تئیی هُکمانی بارئوا منی دل بیئیمبار بات
تانکه شرمندگ مبان.

81 منی ارواه په هما نجاتا تلوسیت که چه تئیی نیمگا انت،
من وتی اوُست و اُمیت گون تئیی هبرا بستگ.
82 منی چم تئیی کئولئی شوهازا کور بوتگ أنت،
گوشان: ”کدی منا تسلّا دئیئی؟“
83 چو مَشکیا آن که دوتانی تها هُشک بوتگ،
بله تئیی هُکمُن نشُمشتگ أنت.
84 تان کدین تئیی هزمتکار ودارا ببیت؟
کدی منی آزار دئیوکان سزا دئیئی؟
85 گُروناکین مردم په من کل کؤچنت،
تئیی شَریتئی هلاپا.
86 تئیی سَجْهین پرمان پُراهِتبار أنت،

منا کُمک کن که مردم منا مُپت و ناهکا آزار دئنت.
87 منا چه زمینئے سرا گار و گُمسار کنگی اُنت،
بله من تئیی رهند یله ندانتت.
88 وتی مِهْرئے حسابا منا زندگ بدار و
چه تئیی دپا در اُتکگین هُکمانی رَندگیریا کنان.

89 او هُداوند! تئیی هبر اُبدمان اُنت،
اُسمانا مِهْر اُؤشتاتگ.
90 تئیی وپاداری نسلانی نسل برجم اُنت،
تئو زمین اُڈ کُرت و اے برجاه مانیت.
91 تئیی هُکم تان رُؤچ مرؤچیکا برجاه اُنت
چیا که سَجْهین چیرُ تئیی هزمتا کننت.
92 اگن تئیی شَریت منی شادمانی مپوتین،
من مسیبتانی تها گار و گُمسار بوتگ اُتان.
93 هچبر تئیی رهندان نشمؤشان،
که تئو چه همشانی وسیلها منا زندگ داشتگ.
94 منا برکین که تئییگ آن
تئیی رهندانی شوهازا بوتگان.
95 بدکار منی تباھیئے ودارا اُنت،
بله من تئیی پرمانانی نیمگا چاران.
96 هر کمالا هُدے هست،
بله تئیی هُکمان هُدے نیست.

97 تئیی شَریت منا چؤن دؤست اُنت،
سَجْهین رُؤچا همشیئے پگرا آن.
98 تئیی هُکم منا چه منی دژمنان داناتر کننت،
که مدام گؤن من گؤن اُنت.
99 منا چه وتی تالیم دئیؤکان گیشتر زانت هست
چیا که تئیی پرمانانی پگرا آن.
100 چه کماشان زانتکارتر بوتگان
که تئیی رهندانی رَندگیریا کنان.
101 من وتی پاد چه هر رَدین راها دور داشتگ اُنت
که تئیی هبرا داشت بکنان.
102 چه تئیی هُکمان وتی دیمُن نترینتگ
که تئو وت منا تالیم داتگ.
103 تئیی هبر چؤنین شیرکنین تامے کننت،

منی دپا چہ بینگا شیرکنتر اُنت۔
104 چہ تئی رہبندان منا زانت و سرپدی رسیت،
پمیشکا منا چہ هر زدین راہا نپرت اُنت۔

105 تئی ہبر پہ منی پادان چراگے و
پہ منی راہا زڑے۔
106 من سٹوگندے وارتگ و اے سٹوگندے سرا اؤشتاتگان
کہ تئی ادلین ہکمانی رندگیریا کنان۔
107 او ہداوند! من سک آزاب سگتگ،
آنچش کہ کتولت کرتگ، منا زندگ بدار۔
108 او ہداوند! من پہ واہگے ترا ستا کنان،
منی اے کربانیکا کبول کن و
منا وتی ہکمان سوج دے۔
109 هرچنت کہ مدام مرکے پنجا آ،
بلہ تئی شریتا بیھیال کنان۔
110 بدکاران پہ من دامے چیر گیتکگ،
بلہ من چہ تئی رہبندان نٹگلتگان۔
111 تئی پرمان مدام منی میراس اُنت،
منی دلے شادمانی اُنت۔
112 من وتی دل پہ تئی ہکمانی منگا ترینتگ،
مدام، تان گڈسرا۔

113 چہ دوروین مردمان نپرت کنان و
تئی شریتا دؤست داران۔
114 تئو منی پناہ و اسپر اے،
من وتی اؤست و اُمیت گون تئی ہبرا بستگ۔
115 چہ من دور بییت، او بدکاران،
کہ من وتی ہدائے ہکمانی رندگیریا بکنان۔
116 وتی لبزے ہسابا منا مہکم بدار و من زندگ مانان،
مئیل کہ منی اُمیت بپرشیت۔
117 منا مہر بدار کہ برگان،
مدام تئی ہکمانی زگرا کنان۔
118 ہما مردمان یلہ کنے کہ چہ تئی ہکمانی راہا دور بنت،
کہ آیانی پرہکاریا آسرے نیست۔
119 تئو زمینے سرے سجھین ردکار چو گند و گسڑا دئور دانگا اُنت،
پمیشکا منا تئی پرمان دؤست بنت۔

120 منی جائے گوشت چہ تئیی تُرسا لرزیت و
منا چہ تئیی رھبندانَ تُرسیت.

121 من اَدل و اِنساپ کرتگ،

منا ستمگرانی دستا یلہ مکن.

122 وتی ہزمتکارئے سلامتی و وشہالیئے زمانتا بدئے،

مئیل کہ گروناک منی سرا زلم بکننت.

123 منی چم پہ ہما رکینگا وداربگ اَنت کہ چہ تئیی نیمگا اِنت،

تئیی آدلین کٹولئے پورہ بئینگئے اِنترارا اَن.

124 وتی ہزمتکارا وتی مہرئے حسابا بیچار و

وتی ہکمان منا سوج دئے.

125 من تئیی ہزمتکار اَن، منا سرپدی بدئے

کہ تئیی پرمانان بزنان.

126 او ہداوند! وهد آتکگ کہ تتو کارے بکنئے،

چیا کہ تئیی شربتا پرؤشنت.

127 منا تئیی ہکم چہ تلاھا دؤست تر اَنت،

چہ اَسلیگین تلاھا گیشتر.

128 تئیی سجھین رھبندانی راستیا مَنان،

پمیشکا منا چہ هر رَدین راھا نپرت اِنت.

129 تئیی پرمان باکمال اَنت،

پمیشکا اَیانَ مَنان.

130 تئیی ہبرئے بئیان کنگ رُزنَ بکشیت و

ناسرپدان سرپدی دنت.

131 من وتی دپا پچ کنان،

تئیگ اَن و پہ تئیی ہکمان زھیریگ.

132 دیمَا گون من ترین و منی سرا رھم کن،

انچش کہ تتو مُدام گون وتی نامئے دؤست دارؤکانَ کئئے.

133 وتی ہبرئے حسابا منی گامانی رھشون بئے،

گناھا مئیل کہ منی سرا ہاکمی بکننت.

134 منا چہ انسانئے زلما بمؤک

کہ تئیی رھبندانی رندگیریا کرت بکنان.

135 وتی دیمَا وتی ہزمتکارئے سرا دُریشین و

وتی ہکمان منا سوج دئے.

136 چہ منی چمان ارسئے کثورَ تچنت

کہ تئیی شربتئے رندگیری کنگ نپیت.

- 137 او هُداوندا! تئو آدل آئے و
تئیی هُکم برهک آنت.
- 138 آپرمان کہ تئو داتگ آنت په آدل آنت،
سرجمیا پُراہتبار.
- 139 منی گئیرتا منا جانسوچ کرتگ
چیا کہ منی دژمنان تئیی هبر شُمشتگ.
- 140 تئیی هبر پاک و پلگار آنت و
تئیی هزمتکارا دؤست آنت.
- 141 هرچُنت کہ من کم آرزش و هکیرے آن،
بله آنکت تئیی رهبندانَ نَشْمَوْشان.
- 142 تئیی آدل دائمی و
تئیی شَرِبَتِ راستِ انت.
- 143 سکی و سؤری منی سرا آتکگ آنت
بله تئیی هُکم منی شادمانی آنت.
- 144 تئیی پرمان تان آبد په آدل آنت،
منا سرپدی بدئے کہ زندگ بمانان.
- 145 او هُداوندا! په دل و سِتک تئوارَ کنان، پَسَّو بدئے و
من تئیی هُکمانی رَندگیریا کنان.
- 146 گون تئو پریاتِ کنان: ”منا برکین“
و من تئیی پرمانانَ مَّان.
- 147 چه بامگواها پیسر پاڈ کایان و پریاتِ کنان،
من وتی اوُست و اُمیت گون تئیی هبرا بَسْتگ.
- 148 منی چم شپئے سَجْهینِ پاسان پیچ آنت
کہ تئیی هبرئے سرا پگر کرت بکنان.
- 149 او هُداوندا! منی تئوارا وتی مِهْرئے حسابا گوش دار،
وتی هُکمانی حسابا منا زندگ بدار.
- 150 هما کہ بدکاریانی رندگیر آنت، نَزْبِکَا رَسْتگ آنت،
آ چه تئیی شَرِیتا دور آنت.
- 151 او هُداوندا! تئو نَزْبِکَا آئے و
تئیی سَجْهینِ هُکم راست آنت.
- 152 من سگ دیر انت زانتگ،
تئو وتی پرمان برجم داشتگ آنت کہ آبدی ببنت.
- 153 منی سکی و سؤریان بچار و منی سرا رهم کن
کہ تئیی شَرِیتنِ نَشْمُشتگ.

154 منی هکتے دیمپانیا بکن و منی پشت بئے،
 وتی کٹولے حسابا منا زندگ بدار.
 155 رگگ چه بدکاران دور انت
 کہ آ تئی هکمانی شوہازا نہ انت.
 156 تئی رھمت سک باز انت، او ہداوند!
 وتی شربتے حسابا منا زندگ بدار.
 157 منی آزار دئیوک و دژمن باز انت،
 بلہ من چه تئی پرمانان وتی دیم نترنتگ.
 158 بیوپایانی نیمگا چاران و منا چه اشان نپرت بیت،
 کہ تئی رھبندانی زندگیریا نکنت.
 159 بچار تئی رھبند منا چون دوست انت،
 وتی مہرے حسابا منا زندگ بدار، او ہداوند!
 160 تئی سجھین ہبر راست انت و
 تئی سجھین آدین حکم ابدمان.

161 ہاک منا مپت و ناھک آزار دینت،
 بلہ منی دل تئی ہبرانی سرا لرزیت.
 162 من تئی ہبرے سرا شادھی کنان
 ہما مردمے پیما کہ پلٹگین مالے برسیتی.
 163 چه رپک و پریا نپرت کنان،
 تئی شربتتا دوست داران.
 164 روجے ہیپ بر ترا نازینان،
 پہ تئی آدین حکمان.
 165 ہما کہ تئی شربتتا دوست دارنت، سک ایمن انت و
 آیان ہیچ چیز ٹکلینت نکنت.
 166 او ہداوند! پہ ہما نجاتا وداریک آن کہ چه تئی نیمگا انت و
 تئی هکمانی زندگیریا کنان.
 167 تئی پرمانانی زندگیریا کنان
 کہ منا سک دوست انت.
 168 تئی رھبند و پرمانان داران
 کہ تئو منی سجھین راھان زانے.

169 او ہداوند! منی پریات ترا سربات،
 وتی لبزے حسابا منا اگل و ہوش بدے.
 170 منی نالگ ترا سربات،
 وتی کٹولے حسابا منا برگین.

171 منی لُنت تئیی ستایا سرریچ بانتنت
 کہ تئو منا وتی هُکمان سُوچ دئیے۔
 172 منی دپ تئیی هبرا بنازینات،
 کہ تئیی سَجھین رھبند پہ اَدل اَنت۔
 173 تئیی دست پہ منی کُمک کنگا تئیار بات
 کہ من تئیی رھبند گچین کرتگ اَنت۔
 174 او هُداوند! پہ ہما نجاتا تلوسگا آن کہ چہ تئیی نیمگا اَنت و
 تئیی شَریت منی شادمانی اَنت۔
 175 منا زندگ بدار کہ ترا بنازینان و
 تئیی هُکم منا مدت کنانتنت۔
 176 چو گارین پسیا درپدر بوتگان۔
 وتی ہزمتکارا شوہاز کن
 کہ من تئیی هُکم نشمشتگ اَنت۔

منا چہ پریکاران برکین

دیم پہ اورشلیما برزاد رٹوگئے سئوتے۔

وتی سکی و سوریانی وهدا من گون هُداوندا پریات کرت و
 120 آیا منا پَسئو دات۔

2 ”او هُداوند!

منا چہ دروگبندین لُنت و پریکارین دپان برکین۔“

3 او پریکارین دپ!

هُداوند ترا چہ بدنت و

چد و گیش گون تئو چہ بکنت؟

4 ترا گون جنگولانی تیزین تیر و

گون روکین اشکران سزا دنت۔

5 افسوز پہ من کہ میسکئے مُلکا نشتگان،

کہ من کیدرئے گدانان جھمنند آن۔

6 من گون چشین مردمان زند گوازینگا دم بُرتگ کہ

چہ سُهَل و ایمنیا نپرت کننت۔

7 سُهَل و ایمنی پسندین مردمے آن

بلہ هر وهدا کہ ہبرے کنان، اے جُنگا پاد کایننت۔

هُداوند منی کُمک کنوکِ انت

دیم پہ اورشلیما بُرزاد رُوگئے سئوتے .

121 چمان دیم پہ کؤھا چستَ کنان
منا کُمکَ چہ کجا رسیت؟
2 منا کُمکَ چہ هُداوندا رسیت،
هما کہ آسمان و زمینی اڈُ کرتگِ انت.

3 آنِیلیت کہ تئی پاد بلکشیت،
آ کہ تئی نگهپانیا کنت و ابَ نکپیت.
4 هئو، آ کہ اسرائیلے نگهپانِ انت
نئوسیت و و ابَ نکپیت.

5 هُداوند وت تئی نگهپانِ انت،
هُداوند تئی راستین نیمگا ساہگِ انت.
6 رُچ، ترا رُچا آزارِ ندنت و
نہ ماہ، شپا.

7 هُداوند ترا چہ هر بدیا دورِ داریت،
تئی زندے نگهپانِ انت،
8 هُداوند تئی هر رُوگ و آگئے نگهپانِ انت
انُون و تان ابد.

هُداوندے لؤگا برئوین

دیم پہ اورشلیما برزاد رُوگئے سئوتے . داوودے زبور.

122 آیان کہ گوشت:
”هُداوندے لؤگا برئوین“

من شادان بوتان.
2 چؤن وَش، مے پاد چہ تئی دروازگان پُترتگ و اؤشتاتگِ انت،
او اورشلیم!

3 اورشليم انچش بندگ بوتگ
 كه شهر چه هر نيمگا گون وت چو تگرديا گوپتگ.
 4 همودا كه كيبله رئونت، هداوندئ كيبله
 كه هداوندئ ناما بنازبننت
 هما اهد و كرائے حسابا كه اسرائيلا دئيگ بوتگ.
 5 اودا دادرسيئے تهت برجاه دارگ بوتگانء
 داوودئ كھول و هاندانئ تهت.

6 په اورشليمئ اينميا دوا كنيت،
 هرکس كه ترا، او اورشليم، دوست داريت، آسودگ بات.
 7 تئیی شهرئ دیوالانی تها سهل و اینمی بات و
 تئیی کلالتان آسودگی.
 8 وتی برات و سنگتانی هاترا گوشان:
 ”ترا سهل و اینمی سر بات.“
 9 وتی هداوندین هدائے لوگئے هاترا
 تئیی آباد بئیکئے لوٹوک آن.

چمان ديم په تنو چست کنان

ديم په اورشليما برزاد رنوگئے سئوتے .

123 وتی چمان ديم په تنو چست کنان،
 تنو كه ارشا، وتی بادشاهی تهتا نشتگئے.
 2 انچو كه گلامیئے چم وتی واجهئے دستا سک أنت و
 مؤلدیئے چم وتی بانكا
 مئے چم هداوندین هدايا سک أنت
 كه مئے سرا رهم بكنت.

3 مئے سرا رهم کن، او هداوند!
 رهم کن مئے سرا،
 كه ما سک باز بے اڑتی سگتگ،
 4 آسودگین مردمانی ریشکند و
 پُرکبرانی کلاگ
 مارا په سرجمیا رستگ.

هُدَاوَنَدَئِے نَام مَے مَدَّتِ اِنْتِ

دِیم پہ اورشَلِیْمَا بَرزَاد رَثُوگَے سَثُوے . داوودَے زَبور .

”اگن هُداوند گون ما گون مَبوتین،“ **124**

إسرائیل بگوشات:

² ”اگن هُداوند گون ما گون مَبوتین
آ وهدا که مردمان مَے سَرا اُرُش و همله کرت،
³ آیان مارا زندگا اِیر برتگات
وهده هِژمِش مَے سَرا چست ات .
⁴ آ وهدا آیان مارا اِیر برتگات،
هار و توپانا مارا مان رُپتگات،
⁵ مَسْتین آیان
مارا رُپان کرتگات.“

⁶ هُداوندا ستا بات

که نه اِشتی ما اِشانی دنتانانی شکار بیین .
⁷ مَے زندی انچو رَکینت که
بالی مُرگے چه شکاریے داما،
دام دِرت و ما رَکِین .

⁸ هُداوندَے نام مَے مَدَّتِ اِنْتِ،

آسمان و زمینیے جوژ کنوکَے نام .

هُدَاوَنَدَا وَتِی کَثومَے چِپ و چاگرد گِپتگ

دِیم پہ اورشَلِیْمَا بَرزَاد رَثُوگَے سَثُوے .

آ که هُداوندَے سَرا تَتوکل کنت **125**

سَهیونَے کُوهَے پَیْمَا اِنْتِ

که سُرینگ نَبیت و تان اَبَد بَرجَاهَ مانیت .
² انچُش که کُوهان، اورشَلِیم چِپ و چاگرد کرتگ،
هُداوندا وَتِی کَثومَے چِپ و چاگرد گِپتگ،

اَنُّون و تان اَبَد.
3 بدکارین بادشاہیئے آسا پھر پزکارانی میراسئے سرا ہکمران نبیت
کہ پھر پزکار وتی دستا پہ بدکاری سل مکننت.

4 او ہداوندا! پہ نیکدلان نیکی کن
پہ ہمایان کہ دلش راست و تچک اَنت.
5 بلہ ہما مردم کہ چپ و چوٹین راہان رنونت،
ہداوند آیان گون بدکاران یکجاہ گلینیت.
اسرائیل ایمن و سلامت بات.

مئے وشبہتیا پدا بیار

دیم پہ اورشلیما برزاد رنوگئے سئوتے.

126 وھدے ہداوندا سہیونئے وشبہتی
پر ترینت و آورت
ما پورہ واب گندگا اتین.
2 مئے دپ چہ کندگا پراٹ،
زبان چہ شادھیئے سئوتا.
آ وھدا کتومانی نیاما گوشگ بوت:
”ہداوندا پہ اِشان مزین کار کرتگ.“
3 ہئو، ہداوندا پہ ما مزین کار کرت،
ما گل اتین.

4 او ہداوندا! مئے وشبہتیا پدا بیار،
انچو کہ کتور نیگیوئے * گیابانا آبادی کاریت.
5 ہما کہ ارس ریچانا کشت و کشار کننت،
پہ شادھی کوکار کنانا رننت.
6 ہما کہ گریوانا در کپیت و تھمان پہ کشگا بارت،
پہ شادھی کوکار کنانا واتر کننت * و
وتی لوٹکان * کاریت.

اگن ہداوند لوگا مبندیت...

دیم پہ اورشلیما برزاد رٹوگئے سٹوتے . سلئیمانے زبور .

127 اگن ہداوند لوگا مبندیت،
بانبدانی زہمت بیکار انت .
اگن ہداوند، شہرے نگہپانیا مکت،
نگہپانانی نگہپانی بیکار انت .
2تئی، سہبا ماہلہ پاد آگ و
شپا تان دیرا آگہ بیگ بیکار انت .
زہمت کشے کہ ترا پہ ورگانان برسیت،
آ کہ ہدایا دؤست انت، اگن واب ببت ہم
ہدا اے چیزان آیانا دنت .

3 چک چہ ہداوندے نیمگا میراس انت و
پدریچ چہ ہمایئے نیمگا مڑ .
4 ورنایا آورتگین مردین چک
انچش انت کہ جنکولیتے دستا تیر .
5 بہتاور ہما مرد انت کہ تیردانی چہ چکا پُر انت .
وہدے چشبین مردمے شہرے دروازگا گون دژمنا دیم پہ دیم بیت
ہچبر پشل و شرمندگ نبیت .

ہداترسیئے بہتاوری

دیم پہ اورشلیما برزاد رٹوگئے سٹوتے .

128 بہتاور ہما انت کہ ہداوندے تُرسی دلا انت و
آییئے پرمانبرداریا گام جنت .
2تئوتی زہمتے بر و سمرا ورے و
بہتاور و وشہال بے .
3تئی جن تئی لوگئے تھا
چو بر آورین انگورا بیت،
تئی چک تئی پرزؤنگئے چپ و چاگردا

چؤ زئیتونئے نہالا بنت۔
4 هئو، هما مردم که هُداوندئے تُرس آییئے دلا اِنْت
همے دُئولا بَہتاوَر بیت۔

5 هُداوند چه سَہیونا ترا برکت بدئیات،
اورشَلیمئے آبادیا بگندائئے،
وتی زِندئے سَجَہین رُؤچان۔
6 وتی چُکَّانی چُکَّان بگندائئے،
إسرائیل ایمن و سلامت بات۔

منا آزارش داتگ

دیم پہ اورشَلیما برزاد رُئوگئے سئوتے۔

”آیان منا چه ورناییا سکّ باز آزار داتگ،“
129 اسرائیل بگوشات:

2 ”منا چه ورناییا سکّ باز آزارش داتگ

بله منا چیردستش کُرت نکرتگ۔

3 ننگار کنوکان منی سَرین ننگار کرتگ و

پَل * دُراج کرتگ اَنت۔

4 بله هُداوند آدل اِنْت،

بدکارانی زمزیلی سِستنت و منا آزاتی کرت۔“

5 هما که چه سَہیونا نِپرت کنت،

شرمسار بات و پُشتا بکنزانتنت۔

6 چؤ بانانی سرئے کاها باتنت

که چه رُدگا پینسر هُشک بیت،

7 که رُئوگئے پنچگئے پُرے نیت،

چنوکئے بگلا پُر نکت۔

8 رَهگوزے هم په آیان نیک دوا مکنات و مگوشات:

”هُداوند شُمارا برکت بدئیات،

ما هُداوندئے ناما شُمارا برکت دئین۔“

هُدَاوَنَدَیْ وَدَارَا اَن

دیم پہ اورشلیما برزاد رٹوگئے سٹوتے .

130 من چہ جُہلانکیان ترا تتوارَ کنان، او هُداوندا!

هُداوندا! منی تتوارا گوش دار،
منی پریات و زاریان دلگوش کناتے .

³ او هُداوندا! اگن تتو گناہان حساب بکنے،

گڑا کئے پِشت کپیت، او هُداوندا؟

⁴ بلہ تتو بکشندہ ائے

تانکہ تئی تَرس مئے دلا بیت .

⁵ من پہ هُداوندا ودارَ کنان،

منی سَجھین دل و جان ودارَ کنت و

منی اُمیت گون هُداے ہرا انت .

⁶ پہ هُداوندا ودارَ کنان

چہ ہما نگہپانان گیشتر کہ سہے ودارا انت،

ہتو، چہ ہما نگہپانان گیشتر کہ سہے ودارا انت .

⁷ او اسرائیل! اُمیتا پہ هُداوندا بدار،

کہ مہر گون هُدا یا انت و

کاملین رَکینگ ہمایے دستا انت .

⁸ آوت اسرائیل مۆکیت

چہ آیانی سَجھین گناہان .

نُکئیے پیما آرام گپتگان

دیم پہ اورشلیما برزاد رٹوگئے سٹوتے . داوودے زبور .

131 او هُداوندا! منی دل گروناک نہ انت و

نہ کہ منی چم پُرکیر انت .

گون مزنین کاران دلگوش نبان و

نہ گون آ کاران کہ پہ منی دلا باکمال انت .

2 من وتا چُپ و آرام کرتگ
 چه شیرا سستگین نُئکئیے پیما
 کہ ماتے کُئا انت.
 هئو، منی ارواه چه شیرا سستگین نُئکئیے پیما آرام گپتگ.
 3 او اسرائیل! اُمیتا په هُداوندا بدار،
 انون و تان ابد.

هُداوندا سَھیون گچین کرتگ

دیم په اورشلیم برزاد رتوگئے سئوتے.

132 او هُداوندا! داوودا یات کن و
 آییے سَکی و سوریان.

2 گون هُداوندا سئوگندے وارتی و
 گون آکوبے زورمندین هُدایا کتولی کرت و گوشتی:
 3-5 ”تانکه په وتی هُداوند،
 په آکوبے زورمندین هُدایا لوگے اَد مکنان،
 وتی چندے لوگا نرتوان،
 وتا آرام کنگا نعیلان،
 چمان نَز نعیاران،
 مچاچان دُگگا* نعیلان.“

6 بچار، ما اپراتهے شهرا اهد و کرارے پیتئیے زگر اشکت و
 جاہارے سرڈگارا در گیتک.
 7 ”بیایت آییے لوگا رتوین و
 آییے پادانی پدگئے دیم سجدہ کنین و گوشین:
 8 هُداوندا! جاہ جن و وتی آسودگیئے جاگھا بیا
 گون وتی زورے اهد و کرارے پیتیا.
 9 تئی دینی پیشوایان پهریزکاریئے پوُشاک گورا بات و
 تئی وپادارین هزمتکار شادهیئے کوگار بکنانتت.“
 10 په وتی هزمتکار داوودا بچار
 وتی ”رؤگن پر مُشتگینا* دئور مدے.

11 هُداوندا گون داوودا سئوگندے وارت،

کتولے کرتی و چہ وتی زبانا نبجیت، کہ:
”من چہ تئی اؤبادگان یگے
تئی بادشاہی تہتا نادینان.

12 اگن تئی چُک، منی اُھد و کرائے سرا بؤشتنت و
منی ہما رہبندانی رندگیریا بکننت کہ منش سؤج دئیان،
گڑا تئی اؤبادگ، تئی بادشاہی تہتا نندنت، تان اُبد.

13 چیا کہ ہداوندا سہیون در چتگ و

پہ وتی منندجاھا دؤستی بوتگ، گوشتگی:
14 ”اے منی آرامجاہ انت، تان اُبد.

من ہمدا وتی بادشاہی تہتا نندان
چیا کہ دؤستُن بیت.

15 من اشیا برکت دئیان و اُباد کنان

اشیئے گریبان لاپسیر کنان.

16 من اشیئے دینی پیشوایان رگگے پؤشاکا گورا دئیان و
اشیئے وپادارین مردم پہ شادھی کوکار کنت.

17 من ادا پہ داوودا کانٹے * روڈینان و

پہ وتی ”رؤگن پر مُشتگینا“ چراگے رۆک کنان.

18 اشیئے دژمنان، شرمساریئے پؤشاکا گورا دئیان و

اشیئے سر گون دُپشوکین تاجیا بُرز بیت.

تپاکی وش و دلکش انت

دیم پہ اورشلیمما برزاد رتوگے سئوتے . داوودئے زبور.

133 چوں وش و دلکش انت

کہ ہدائے مردم پہ تپاکی ہور بندننت.

2 پورہ گرانبھاین ٹیلے کہ سرا چرپ کرتگ و

ریشان ایر رچان انت،

ھارونئے ریشان و

جھلاہ تان کباہئے جیگا.

3 چؤ کہ ھرمونئے * نودان

کہ سہیونئے کؤھانی سرا شنزنت.

چیا کہ اؤدا ہداوندا وتی برکتے پرمان داتگ،

زند، تان ابد.

هُداوندا بنازینیت

دیم په اورشلیم برزاد رٹوگئے سوتے.

134 جی هتو، هُداوندا بنازینیت، او هُداوندئے سجھین ہزمتکاران
کہ شپان هُداوندئے لوگا آییئے ہزمتا کنگا ایت!
² دستان پاکین جاگھے نیمگا چست کنیت و
هُداوندا بنازینیت.

³ هُداوند چه سہیونا شمارا برکت بدئیات،
ہما کہ زمین و آسمانئے اڈ کنوک انت.

هُداوندئے ناما بنازینیت

135 هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.
هُداوندئے ناما بنازینیت،
او هُداوندئے ہزمتکاران، هُداوندا بنازینیت،
² شما سجھین کہ هُداوندئے لوگا ہزمت کنیت،
مئے هُدائے لوگئے پیشگاھا.
³ هُداوندا بنازینیت چیا کہ هُداوند نیک انت،
پہ سوت آییئے ناما بنازینیت کہ دلکش انت.
⁴ چیا کہ هُداوندا آکوب پہ وت گچین کرتگ،
اسرائیل، کہ پہ آیا گنجے بیت.

⁵ من زانان کہ هُداوند مزن انت،
کہ مئے هُداوند چه سجھین هُدایان مستر انت.
⁶ ہرچے کہ هُداوند آسمانان و زمینا،
دریایان و دریایانی سجھین جھلانکیان کنگ بلوئیت، کنت.
⁷ چه زمینئے گڈی هڈ و سیمسران جمبران چست کنت،
گرؤکان گون هتوران رٹوان دنت و
چه وتی امباران گواتا ڈتا کاریت.

8 ہماییا مسرئے اٹولی چُک جتنت،
 مردمانی اٹولی چُک و دلوتانی ہم۔
 9 او مسر! تئی نیاما وتی نشانی و مؤجھی رٹوان دانتت،
 پرتون و آئیے سجھین ہزمتکارانی ہلاپا۔
 10 بازین کٹومے جتی و
 آیانی پُرواکین بادشاہی کُشتنت،
 11 آموریانی بادشاہ سیہون،
 باشانے بادشاہ اوگ و
 کنھانے سجھین بادشاہ و
 12 آیانی سرڈگاری میراسے کُرتنت
 میراسے پہ وتی مہلوکا، پہ اسرائیلا۔

13 او ہداوند! تئی نام تان ابد مانیت و
 تئو نسلانی نسل یات کنگ بے، او ہداوند!
 14 چیا کہ ہداوند وتی مہلوکے دادرسیا کنت و
 پہ وتی ہزمتکاران رہم کنت۔

15 کٹومانی ”ہدا“ تلاہ و نگرہ انت،
 انسانے دستتے جوڑ کرتگین بُت۔
 16 دپش پر بلہ ہبر کرت نکنت،
 چمیش پر بلہ دیست نکنت،
 17 گویش پر بلہ اشکت نکنت
 و دپا سہش مان نیست۔
 18 هرکس کہ اشان جوڑ کنت، ہمیشانی پیما بیت و
 هرکس کہ اشان سرا تئوکل کنت ہم انچش بیت۔

19 او اسرائیلیان! ہداوندا بنازینیت۔
 او ہارونے لوگ! ہداوندا بنازینیت۔
 20 او لیویئے لوگ! ہداوندا بنازینیت۔
 او ہداتُرسان! ہداوندا بنازینیت۔
 21 چہ سہیونا ہداوندا بنازینیت،
 ہما کہ اورشلیما جہمند انت۔
 ہداوندا بنازینیت، ہلیلویا۔

هُداوندئے مہر ابدمان انت

136 ہداوندئے شُگرا بگریت کہ نیک انت و مہری ابدمان.

² ہدایانی ہدائے شُگرا بگریت

کہ مہری ابدمان انت.

³ ہداوندانی ہداوندئے شُگرا بگریت

کہ مہری ابدمان انت.

⁴ ہما یکینئے شُگرا بگریت کہ مزینن موزہ کنت،

مہری ابدمان انت.

⁵ ہما کہ چہ وتی داناییا آسمانی اڈ کرتگانت،

مہری ابدمان انت.

⁶ ہما کہ زمینی آپانی سرا چپر گیتکگ،

مہری ابدمان انت.

⁷ ہما کہ مزینن نوری اڈ کرتگانت،

مہری ابدمان انت.

⁸ رُچی اڈ کرت کہ رُچا ہاکمی بکنت،

مہری ابدمان انت.

⁹ ماہ و استاری سازتنت کہ شپا ہاکمی بکنت،

مہری ابدمان انت.

¹⁰ ہما کہ مسرئے ائولی چُکی جنتت،

مہری ابدمان انت و

¹¹ اسرائیلی چہ آیانی نیاما در کُرت،

مہری ابدمان انت.

¹² گون پُرزورین باسک و شہارتگین دستے،

مہری ابدمان انت.

¹³ ہما کہ سہرزری دو کپ کرت،

مہری ابدمان انت،

¹⁴ و اسرائیلی چہ اشیئے تھا گوازنت،

مہری ابدمان انت،

¹⁵ بلہ پرتونی گون لشکرا سہرزرا بکینت،

مہری ابدمان انت.

16 هما كه گيابانا وتى مهلوكى رهشؤنى دات،
مهري ابدمان انت.

17 هما كه مزنين بادشاهى جتنت،
مهري ابدمان انت.

18 زؤراورين بادشاهى كشتنت،
مهري ابدمان انت.

19 آموريانى بادشاه سيهؤنى جت،
مهري ابدمان انت.

20 باشانئى بادشاه اوگى كشت،
مهري ابدمان انت.

21 اشانى زمينى ميراسه كرتنت،
مهري ابدمان انت،

22 ميراسه په وتى هزمتكارين اسرايىلا،
مهري ابدمان انت.

23 هما كه مارا مئى كمشريبان ياتى كرت،
مهري ابدمان انت.

24 مارا چه دژمنان آزاتى كرت،
مهري ابدمان انت.

25 هما كه سجهين سهداران رؤزيگ دنت،
مهري ابدمان انت.

26 بُرزين ارشئى هُدائى شُگرا بگريت
كه مهري ابدمان انت.

هداوندئى سئوتان چؤن جت كنين؟

137 بابئى كئورانى كشا،
ما نشت و گريت،

وهده ما سهيون يات كرت.

2 ما درچكانى سرا

وتى سرؤز و چنگ دُرتكنت،

3 كه مئى بنديگ كنؤكان مارا گوشت: ”سئوت بجنيت،“

كه مئى آزار دئيوكان چه ما شادهيئى سئوت لوئت.

گوشْتِش: ”پہ ما چہ سہیوئے سئوتان یگے بجنیت.“

4 ما کہ دَرانڈیہ این،

هُداوندے سئوتان چوں جت کنین؟

5 او اورشَلیم! اگن من ترا شُمُشت،

منی راستین دست وتی ہُنرا بشمُشات.

6 منی زبان نُکا بِلچات

اگن ترا یات مکنان و

اگن اورشَلیم وتی مسترین شادھی سرید مبان.

7 او ہُداوندا! یاتا بدار

کہ اورشَلیمے کپگے رُچا اِدومیان جے کرت.

”پروشیٹی“ آیان گوشت،

”چہ بُنا پروشیٹی.“

8 او بابِلے جنک*! تتو زوت دیم پہ تباہیا رُئوے،

بہتاور ہما انت کہ ترا سزا دنت،

ہما چیڑانی سزایا کہ تتو گون ما کرتگانٹ.

9 بہتاور ہما انت کہ تئی چُگان زوریت و

تلارانی سرا جنت.

هُداوندے شُگرا گرین

داوودے زبور.

138 او ہُداوندا! چہ دلے جُہلانکیا تئی شُگرا گران،
هُدایانی بارگاھا ترا پہ سئوت نازینان.

2 دیم پہ تئی پاکین پرستشگاھا کونڈان کپان و تئی ناما نازینان

پہ تئی مہر و وپاداربا

کہ تتو وتی نام و وتی مہرین اُهد و کرار

چہ سجھین چیڑان گیشتر مزی بکشاتگ.

3 ہر وهدا کہ ترا گوانگن جتگ تتو منا پَسُو داتگ،

منی دل مزن کرتگ و منا زور و واک بکشاتگ.

4 ھداوند! جھانئے سجھین بادشاہ تئی شگرا بگراتنت،
ہما وھدا کہ تئی ہبرا اشکننت.
5 تئی کارانی ستایا سوت بجنانت،
کہ ھداوندئے شان مزن انت.

6 ھرچنت کہ ھداوند مزن شان انت،
بلہ بیکبران پہ رھم چاربت و
گروناکان چہ دورا پجآہ کاربت.

7 ھرچنت کہ سکی و سوربانی تھا گردان،
بلہ تتو منا زندگ دارئے.
تتو منی دژمنانی ھژمئے ھلاپا وتی دستا شھارئے و
گون وتی راستین دستا منا رکینئے.
8 ھداوند منا رکینیت.
ھداوند! تئی مھر ابدمان انت،
وتی دستانی کاران بند مکن.

او ھداوند! تتو منا زانئے

پہ سازگر و وشآلھانانی سالارا. داوودئے زبور.

139 او ھداوند! تتو منا چکاستگ و زانئے.
تتو زانئے کہ من کدی نندان و کدی یادہ کایان،

چہ دورا منی پگر و ھئیلان زانئے.
3 تتو منا تر و گرد کنگا ھم گندئے و
تچک بئیک و آرام کنگا ھم،
منی ھر کارا زانئے.

4 ھبرے کہ چہ منی زبانا در کئیت،

تتو چہ پیسرا زانئے ای، او ھداوند!

5 تتو چہ پُشتا و دیما منا چپ و چاگرد کرتگ و
وتی دست منی سرا ایر مُشتگ.

6 چُشین زانت پہ من سک باز آجب انت
چہ منی سرپدیا بیکساس بالاتر.

7 چه تئیی آرواها دیمّا تَرَبّنت و کجا شُت کنان؟
 چه تئیی بارگاها تتک و کجا شُت کنان؟
 8 اگن آسمانان برئوان، تئو همؤدا ائے و
 اگن مُردگانی جهانا وتی نیادا پیچ بکنان، تئو همؤدا ائے.
 9 اگن بامگواھانی بانزُلان بال بکنان،
 اگن دریائے دورترین کَرِّیا بنندان،
 10 اؤدا هم تئیی دست منی رهشؤنیا کنت و
 تئیی راستین دست منا مَھر داریت.
 11 اگن بگوشان: ”بیشک تھاری منا چیر دنت و
 رُژنایی منی چپ و چاگردا شپے جوژ بیت،“
 12 تھاری هم په تئو تھار نیت،
 شپ، چو رُچا درپشیت،
 که تھاری هم په تئو چو رُژناییا انت.

13 بیشک منی دل و درون تئو اڈ کرتگ
 تئو منا ماتئے لاپا گوپتگ.
 14 تئیی شُگرا گران که من چو وَش و زبیا جوژ بوتگان،
 تئیی کار هئیران کنوک انت،
 من ایشیا شر زانان.
 15 منی هڈ چه تئو چیر نه انتت
 وهده چیر و اندیمین جاگھا اڈ بیگا اتان،
 وهده زمینئے جُهلانکیان من گوپگ و یکجاه کنگ بیگا اتان.
 16 تئیی چمان منی ناسرجمین جان دیست،
 منی زندئے سجهین رُچ تئیی کتابا نبشته کنگ بوتنت،
 چه هما وهدا پیسر که چه اے رُچان یکے هم نئیاتنگآت.

17 او هُدا! تئیی هئیال په من چون ببها انت،
 اشان حساب نیست.
 18 اگن حساب کنگش بلوُتان،
 چه ریکانی دانگان گیشتر انت.
 وهده آگه بان،
 انگت گون تئو آن.

19 تئو بدکار بکُشتیننت، او هُدا!
 چه من دور بیت، او هونواران!
 20 اے په بدین مکسده تئیی ناما گرننت،

تئی ہلاپا کُپرَ کننت.
 21 او ہداوند! من چہ آیان سَک بیزار آن کہ چہ تئو نپرتَ کننت و
 چہ آیان وتا دورَ داران کہ تئی ہلاپا جاہَ جننت.
 22 جی ہئو! من گون آیان سَک نپرتَ کنان،
 آ منی دژمن جوژ بوتگانَت.

23 او ہدا! منا بچگاس و منی دلا بزان،
 منا بچگاس و منی پریشانیان دلگوش کن.
 24 اگن چہ منی کاریا دلرنج ائے، منا پیشی دار و
 کرنیگین راہا* منا رھشون بئے.

منا چہ بدکاران برکین

پہ سازگر و وش آلہانانی سالارا. داوودئے زبور.

140 ہداوند! منا چہ بدکاران پھریز و
 چہ ہژمناکان برکین،
 2 چہ ہمایان کہ وتی دلا بدین پندل سازنت و
 هر روچ جنگے پادَ کننت.
 3 وتی زبانا چو مارا تیزَ کننت و
 گرمارئے زھرش لُثنانی چیرا ائت. اؤشت...

4 ہداوند! منا چہ بدکارانی دستا دور بدار و
 چہ ہژمناکان برکین
 کہ پہ منی پادان دام سازگا ائت.
 5 گروناکان پہ من دام چیر گیتکگ،
 دامی چمگ.
 منی راہا تلکش چیر کرتگ. اؤشت...

6 گون ہداوندا گوشان: ”تئو منی ہدا ائے.“
 منی پریات و زاریا گوش دار، او ہداوند!
 7 او ہداوند، منی مہکمین ہداوند و رکینوک!
 جنگئے روچا تئو منی سرئے نگھپانی کرت.

8 ھداوند! بدکارانی آرمانان پوره مکن،
وهدے اُرش کننت
آیانی پندلان سۆیین بیگا مئیل. اؤشت...

9 آیان که منا انگر کرتگ،
آیانی لُنثانی بدی، آیانی جندے سرا بکپات.
10 رۆکین إشکرش سرا رچات،
آسا دئور دئیگ باتنت و
پوجگلین کدان بُدانتت و
هچبر در آتک مکناتنت.
11 پلیند مئے سرڈگارا آباد مباتنت،
هژمناکانی سرا بلاهے کپات.

12 منَ زنان که ھداوند په بزگان دادرسی و
په هاجتمندان اَدل و انساپ کننت.
13 پهریزکار زلور تئی نامئے شگرا گرننت و
نیکدل تئی بارگاها جهمند بنت.

منی دلا مئیل که دیم په بدکاریا برئوت

داوودئے زیور

141 او ھداوند! ترا تتوار کنان، زوت په من بیا.
وهدے ترا تتوار کنان، منی تتوارا گوش دار.
2 منی دوا تئی بارگاها چۆ سۆچکیا کبول بات و
منی چست بوتگین دست، بیگاهئے کربانیگئے پیما.

3 ھداوند! په منی دپا نگهپانے بدار و
منی لُنثانی دروازگئے دپا پاسپانی بکن.
4 منی دلا مئیل که دیم په بدکاریا برئوت و
من بدکارانی همراهیا سلین کاران گون بیان،
منا آیانی وشتامین چیژانی ورگا مئیل.

5 بل منا پهریزکارے شهमत بجننت، اے رهمے،

بَلْ مَنَا هَكْلَ بَدَنَت، اے پہ منی سرا روگنے،
 من چہ اشیا انکارَ نکنان،
 انگت منی دُوا، بدکارانی کارانی ہلاپا بیت۔
 6 اِشانی ہاکم، چہ تلاران جہلاد دئور دئیگ بنت،
 گڑا زانت کہ منی ہبر شَرّ و راست اُنت۔
 7 گوشت: ”انچش کہ یکے زمینا ننگارَ کنت و دریت،
 مے ہڈ، مُردگانی جہائے دپا شنگ و شانگ بوتگ اُنت۔“

8 بلہ منی چمّ ترا سکّ اُنت، ہداوند، او ہداوند!
 تئی مئیارَ بان،
 منا مرکئے دستا مدئے۔
 9 منا چہ ہما داما برکین کہ بدکاران چیر گیتکگ،
 چہ آیانی تلکا۔
 10 بدکار وت، وتی دامن کپانت و
 من پہ سلامتی بگوزاتان۔

منا چہ کئیدا در کن

داوودئے شئیری گوشتانک، ہما وهدا کہ گارئے تھا اُت۔ دواے۔

142 ہدائے بارگاہا زار و پریات کنان و
 چہ ہداوندا رہم لوثان۔
 2 وتی گلگان ہمایئے بارگاہا کنان و
 وتی سکّی و سؤربان ہماییا گوشان۔

3 ارواہ کہ منی باتنا بیوار بیت،
 تئو ائے کہ منی راہئے رہشون ائے۔
 ہما راہا کہ من رئوان
 پہ من دامے چپریش گیتکگ۔
 4 منی راستین نیمگا بچار،
 کس نیست کہ منی ہئیالا بیبت۔
 منا پناہ نیست و
 کس منی زندئے پگرا نہ اُنت۔

5 او ہداوند! تئی بارگاہا پریات کنان و گوشان:

”تئو منی پناہجاہ ائے و
زندگینانی زمینا منی بہر.“

6 منی پریاتا گوش دار

کہ من مزین سکی و سوریان کپتگان.
منا چہ آ مردمان برکین کہ منی رندا کپتگانت،
چیا کہ چہ من زورمندتر انت.

7 منا چہ کئیدا درکن

کہ تئی ناما بنازبان.
گرا پھریزکار منی چپ و چاگردا مچ بنت
کہ تئو پہ من نیکی کنئے.

من پہ تئو تئیگ آن

داوودئے زبور.

143 او ہداوند! منی دویا گوش دار

منی پریات و زاریا بشکن،
پہ وتی وپاداری و ادلئیگی
منا پسئو بدئے.

2 وتی ہزمتکارا مئیاریگ مکن
کہ تئی بارگاہا کس بیمیار نہانت.

3 دژمن منی رندا کپتگ،

آییا منا زمینا دئور داتگ،
منا تھاریا جہمنددی کرتگ
کوہنین مُردگانی پیما.

4 ارواہ منی درونا نرور انت و
دلن مان باتنا ہئیران.

5 کوہنین زمانگان یات کنان

تئی سجھین کارانی سرا پگر کنان،
تئی دستانی کرتگین کارانی ہئیالا کپان.

6 وتی داستان تئی نیمگا شہاران،
من پہ تئو تئیگ آن،

چو هُشکین دُگارِیا. اوشت... .

7 هُداوند! منا زوت پَسعو دئے،
منی روها دم برتگ،
وتی دیمَا چه من چیر مدئے،
که همایانی پیما بان که کَل و کبرا کپنت.
8 بامگواهان تئی مِهَرئے هبرا بشکناتان،
که من تئی سرا تئوکل کرتگ،
سوج دئے که کجام راها برئوان،
که من وتی زند تئی دستا داتگ.

9 او هُداوند! منا چه دژمنان برکین،
من تئی کِرا چیر بان.
10 منا تالیم بدئے که تئی رزائے سرا کار بکنان،
چیا که تئو منی هُدا ائے،
تئی نیکن روہ تچکین راها منی رهشون بات.

11 او هُداوند! په وتی نامئیگی منا زندگ بدار،
په وتی ادلیگی، منا چه سکی و سوریان در کن.
12 وتی مِهَرئے تھا منی دژمنان تباہ کن،
منی بدواهان گار و بیگواه کن،
که من تئی هزمتکار آن.

هُدا مئے سنگر انت

داوودئے زبور.

هُداوندا ستا بات، منی تلارا، **144** که منی دستان په جنگا در کاریت و

منی لنککان په مِرگا.
2 هما منی مِهَر کنوکین هُدا و کلات انت،
منی سنگر انت و منی رکینوک،
منی اسپر، که آیئے مئیَار بان،
که منی کئوما منی چیردست کنت.

3 ھداوند! انسان چيے که تتو آييا مان بيارے و
بنیادم چيے که تتو آيیے هیيلا بدارے؟
4 انسانے زند چو دمکشیا انت و
روچی چو گوزوکین ساھگیا.

5 ھداوند! آسمانا در و جھلاد بیا
کوھان دست جن که چه اشان دوت در بیئیت.
6 وتی گروکان شنگ کن که دژمن شنگ و شانگ بینت،
وتی تیران شان و سرگردانش کن.
7 دستا چه برزاد شھار،
منا آرات کن و برکین
چه بازین آپان،
چه درامدانی دستان،
8 که دپش چه دروگا پر انت و
راستین دستش چه پرپا.

9 من په تتو نوکین سئوتے جنان، او ھدا!
دهتارین سرۆز و چنگئے سرا په تتو ساز جنان،
10 په هماییا که بادشاهان سوین کنت و
وتی هزمتکارین داوودا رکینیت،
چه کشوکین زهما.
11 منا برکین و چه درامدانی دستا آرات کن،
که دپش چه دروگا پر انت و
راستین دستش چه پرپا.

12 گزا مئے بچک، ورناییا چو رُستگین درچکا بنت و
مئے جنک چو وش تراشتگین منکا که په کلالتان تراشگ بوتگا انت.
13 مئے امبار، چه هر پئیمین بر و سمر پربنت و
مئے رمگ هزارانی هسابا گیش بنت،
دهان هزارانی هسابا، مئے ڈگارن.
14 مئے آپسین گوک باز باز چک کارنت و
دژمن مئے دیوالان پرؤشت نکنت،
کس بندیک نبیت و
مئے بازاران نالگ و پربات نمچیت.
15 بهتاور هما مردم انت که همه ڈئولا بنت،
بهتاور هما انت که ھداوند آیانی ھدا انت.

هُداوند مزِن اِنْت

ستا و سنا. داوودئے زبور.

145 تئیی شان و شئوکتا نازینان، او منی هُدا! او بادشاه!
تئیی ناما سنا کنان، ابد تان ابد.

² ترا هر رُوج نازینان و
تئیی ناما سنا کنان، ابد تان ابد.
³ هُداوند مزِن اِنْت و ستائے باز لاهک،
کس آییے مزینا کد و کساس کرت نکنت.

⁴ نسلے په دومی نسلا تئیی کارانی ستایا کنت و
تئیی مزین کارانی کسهان کاریت.
⁵ من تئیی مزین شان و شئوکتے سرا پگر کنان،
تئیی باکمالین کارانی سرا.
⁶ تئیی باکمالین کارانی زوراوری همک زیائے سرا اِنْت و
من تئیی مزین کارانی جارا جنان.

⁷ تئیی مزین شریانی کسهان کارنت و
تئیی ادلے سئوتا جننت.

⁸ هُداوند مهربان و رهم کنوک اِنْت،
هزم گرگا دیر کنت و مہری باز اِنْت.
⁹ هُداوند گون سجھینان نیک اِنْت و
وتی سجھین اڈ کرتگینانی سرا رهم کنت.

¹⁰ او هُداوند! تئیی دستے همک کار تئیی شگرا گپیت،
تئیی وپادار ترا نازیننت.
¹¹ تئیی بادشاهیے شان و شئوکتے هبرا کننت و
تئیی زورے مسالان دینت،
¹² تانکه سجھین بنی آدم تئیی زوراورین کاران جار بجننت،
تئیی بادشاهیے شان و شئوکتا.
¹³ تئیی بادشاهی ابدی بادشاهیے و
تئیی هاکمی نسلانی نسل برجاه مانیت.
¹⁴ هرکس که کپیت، هُداوند آیییا داریت و

هرکس که لگنمالِ انت، هداوند آييا چست کنت.

- 15 سجھيناني چم په تنو سک انت و
تنو آياني روزيگا په وهَد بکشئے.
16 تنو وتی دستا پچ کنئے و
هر زندگينئے واهگان پوره کنئے.
17 هداوند وتی همک راها آدل انت،
وتی سجھين کاران وپادار.
18 هرکس که هداوندا تنوار کنت، هداوند، آيئے نزيگا انت،
هرکس که په دل و ستک آييا تنوار کنت.
19 هرکسا که هدائے ترس دلا انت، هدا آيئے واهگان پوره کنت و
آيئے پرياتان گوش داريت و رکينيتی.
20 هداوند وتی سجھين دوست داروکاني نگهپان انت و
سجھين بدکاران تباہ کنت.
21 منی دپ هداوندا نازينيت،
سجھين سهدار آيئے پاکين ناما ستا بدئيانت، آبد تان آبد.

هداوند بنديگان آرات کنت

- 146 هداوندا بنازينيت، هليلويا.
او منی ارواه! هداوندا بنازين.
2 تان زندگ آن هداوندا ستا کنان
تانکه هستان وتی هدايا نازينان.
3 شهزادگانی سرا تنوکل مکينيت،
مردماني سرا، که رکيننت نکننت.
4 ارواهش که در کثيت، زمينا پرتنت و
هما روچا آياني سجھين شئور و هييال گار و زئوال بنت.
5 بهتاور هما انت آکوبئے هدا آيئے کُمک انت،
هما که أميتی وتی هداوندين هدائے سرا انت،
6 همايئے سرا که زمين و آسمانئے جوژ کنوک انت و
دریا و هر چه که دريايا هست،
همايئے سرا که تان آبد وپادار انت،
7 زلم ديستگيناني دادرسيا کنت و

شدیگان وراک دنت.
 ھداوند بندیگان آزات کنت،
 8 ھداوند کورانی چمان پیچ کنت،
 ھداوند همایان چست کنت که لگتمال انت،
 ھداوند پهریزکاران دوست داریت،
 9 ھداوند درامدانی نگهپانیا کنت و
 چورئو و جنوزامانی هئبالا داریت،
 بله بدکارانی راها چپ و چوٹ کنت.

10 ھداوند تان ابد بادشاهی کنت،
 تئی ھدا، او سهیون، نسلانی نسل.
 ھداوندا بنازینیت، هلیلويا.

ھداوند پرشته دلان دراه کنت

147 ھداوندا بنازینیت، هلیلويا،
 مے ھداوندے نازینگ چون وش انت و
 آبیے ستا کنگ دلکش.

2 ھداوند اورشلیما چه نوکسرا اد کنت و
 اسرائیلے دراندیهان یکجاء کنت.
 3 پرشته دلان دراه کنت و
 ئپانش بندیت.
 4 استاران حساب کنت و
 هر یکیا په نام تتوار کنت.
 5 مے ھداوند مزن انت، زوری بینکساس،
 آبیے زانت و زانگا کد و کساس نیست.
 6 ھداوند بینکبران کنگ کنت،
 بله بدکاران زمینا دئور دنت.

7 ھداوندا گون شگرگزاری بنازینیت،
 په مے هدایا سروز و چنگ بجینیت.
 8 آ، آسمانا گون جمبر پوشینیت و
 زمینا هئور بکشیت و
 کوهانی سرا سیزگ رو دینیت.

9آ، هٲوانان وراڪَ دنت و
گوراگان هم، وهدے پرباٲ كننت.

10آ، اسپانى زورا گل نبىٲ و
نه كه جنگولانى پادان.
11هُداوند همائانى سرا وش بىٲ كه چه آىبا تُرسنت و
سجھين اوست و اُمىٲش گون آىبے مهرا انت.

12 او اورشليم! هُداوندا سنا كن،
او سهيون! هُداوندا بنازين.
13 هما تئى دروازگانى كُريان مهُر دارىٲ و
تئى ديوالانى تها، تئى چُكان بركت دنت.
14 تئى مرز و سيمسران اىمن كنت و
ترا چه گهترين گندما سىرلاپ كنت.
15 وتى هُكما زمينا راه دنت و
آىبے هبر تيزيا شنگ بىٲ.
16 برپا چو پُژما شنگ كنت و
نودا پُرے پئىما شانك دنت.
17 ترؤنگلا نانے هوردگانى پئىما اير دنت،
كئے آىبے بريين سارتىبے ديما اوشتات كنت؟
18 وتى هبرا راه دنت و هر چيز آپ بىٲ،
وتى گواتا ديَم دنت و آپ رُمنبت و تچنت.

19 وتى هبرا په آكوبا آشكار كنت و
وتى هُكم و پرمانا په اسرايىلا.
20 اے كارى په دگه هچ كئوميا نكرت و
اے دگه كئوم آىبے رهبندان نزاننت.
هُداوندا بنازينىٲ، هَليلويا.

هُداوندے شان چه زمين و آسمانا بُرزتر انت

هُداوندا بنازينىٲ، هَليلويا. **148**
چه آسمانان هُداوندا بنازينىٲ،
برزين جاگهان آىبا سنا كنىٲ.
2 او آىبے سجھين پريشنگان! آىبا سنا كنىٲ.

او آبیئے سَجَّهینِ آسمانی لشکران! آبیَا ستَا کنیت.
3 او ماہ! او رُوچ! آبیَا ستَا کنیت.

او سَجَّهینِ دُریشناکینِ اِستاران! آبیَا ستَا کنیت.
4 او بُرزینِ اَرش! آبیَا ستَا کن.

او آسمائے سربرئے آپان! آبیَا ستَا کنیت.

5 اے سَجَّهینِ، هُداوندئے ناما ستَا بکنانتت،

چینا کہ چہ هماییئے هُکما جوڑ بوتگ اَنت.

6 هماییا اے سَجَّهینِ، اَبد تان اَبد برجاه داشتگ اَنت و
اَنچینِ هُکمے داتی کہ هِچبر دئور دئیگ و ناکار کنگ نَبیت.

7 هُداوندا چہ زمینا ستَا کنیت،

شما او سَجَّهینِ دربایی سَهداران و زِرئے سَجَّهینِ جُهلانکیان،

8 او گِرؤک و ترؤنگل، برپ و جمبران،

او توپانین گواتان کہ هماییئے هُکما برجاه داریت،

9 او کؤه و سَجَّهینِ جُمپان،

او نیبگی درچک و سَجَّهینِ گَزان،

10 او رستر و سَجَّهینِ دَلوتان،

او کسانین جانور و بالی مُرگان،

11 او زمینئے بادشاه و سَجَّهینِ کئومان،

او زمینئے شهزادگ و سَجَّهینِ هاکمان،

12 او ورناینِ مردین و جنینان،

او پیرینان، گون چُگان یکجاه!

13 اے سَجَّهینِ، هُداوندئے ناما ستَا بکنانتت،

چینا کہ تهنّا هماییئے نام مزن شان اَنت،

هماییئے شان و شوکت چہ زمین و آسمانا بُرزادتر اَنت.

14 آبیَا کانئے *په وتی کئوما بُرز کرتگ،

آبیئے سَجَّهینِ وپادارینِ هزمتکارانی ستَا،

اِسرائیلئے ستَا، کئومے کہ گون آبیئے دلا نَزبک اَنت.

هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.

پہ ہداوندا نوکین سوتے بجنیت

149 ہداوندا بنازینیت، ہللیوبا۔
پہ ہداوندا نوکین سوتے بجنیت و
آیا، آئیے وپادارانی مچیا بنازینیت۔
2 اسرائیل پہ وتی اڈ کنوکا شادھی بکنات،
سہیونے چک پہ وتی بادشاہا گل باتنت۔
3 گون ناچ آئیے ناما ستا بدئیات و
آیا گون ژانگ و چنگ بنازینانت۔
4 چیا کہ ہداوند چہ وتی کئوما وشنود انت،
آ بیکبران سویمندیے تاجا بکشیت۔
5 آئیے وپادار گون اے پھرا شادھی بکنات و
وتی گندلانی تھا شادھیے سوت بجنانت۔
6 ہداوندے ستا و سنایش دپا بات و
دودپین زہمش دستا
7 کہ چہ راجان بیر بگرت و
کئومان سزا بدینت،
8 بادشاہانیش پہ زمزیل ببندنت و
سردارانش پہ آسین پادبند،
9 تانکہ ہما دادرسیا برجاہ بکننت کہ اشانی ہلاپا نبشتہ کنگ بوتگ،
اے، آئیے سجھین وپادارانی شان انت۔
ہداوندا بنازینیت، ہللیوبا۔

ہر سہدار ہداوندا ستا بکنات

150 ہداوندا بنازینیت، ہللیوبا۔
ہدایا آئیے پاکین ارشا ستا کنیت،
آئیے زور و واکے آسمانان۔
2 پہ آئیے پرواکین کاران آیا ستا کنیت،
پہ آئیے کاملین مزیا آیا ستا کنیت۔

3 آیا گون سرنائے تتوارا ستا کنیت،
گون سروز و چنگان ستای کنیت۔

- 4 آييا گون ژانگ و ناچ ستا كنيت،
گون سيمي سازان و نلا ستاي كنيت.
- 5 آييا گون دهلان ستا كنيت،
گون بززتتوارين دهلان.
- 6 هرچيزا كه ساه مان، هداوندا ستا بكنات.
هداوندا بنازيتت، هليلويا.